

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

به دیاری دهدریت نافر و شریعت

دەدریت نافر و شریعت
فەرموێش

فەرموێش
دەدریت نافر و شریعت

دەدریت نافر و شریعت

تەواوەتی
نەسبەت بە شەخسێک بە نۆیشتنێک

بنه ماکانی تیگه یشتن له سیفاته گانی
خوای گه وره و ناوه جوانه گانی

وه درگیرانی

غازی حه مه آمین

بۆدابه زاندىنى جۇرۇمىغا كىتەپ سەردانى: (مۇنقىدى إقرأ النقاىى)

تەمبىل انواع الكتب راجع: (مۇنقىدى إقرأ النقاىى)

پىراي دائىلۇد كىتاپچاى مۇختەلف مەراجە: (مۇنقىدى إقرأ النقاىى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتبة (كوردى ، عربى ، فارسى)

بنه ماگانی تیگه یشتن
له
سیفه ته گانی
خوای گه وره و ناوه جوانه گانی

نووسینی

شیخ موحه محمد ئین صالح لهلعوسه یمین

وهرگیرانی

غازی حه نه مین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نوی کتیب : بنه ماکانی تیگه یشتن له سیفه تهکانی خوی گموره و ناوه جوانه کانی
نوسینی : شیخ مه ده مه مد نین صالح نه لهوسه یمین
ورگیزی : ز غازی حمه نه مین
سالی چاپ : ۲۰۰۴ ز ۱۴۲۴ ک
ژ مؤله ت : () سالی (۲۰۰۴) ی و وزارتس پژوهشی
تسیر ژ : ۵۰۰۰ دانه

ووتنه يه ك

له نایبېنی گشتگیرو سه روه ری نیسلامدا عه قیده و نیمان پایه و بناغه یه بڼ گشت دروشمه کانی تر و بانی دووه می پیکه پینه ری نه م نایب و ﴿ شریعه ته ﴾ یه ، که زانایانی شریع ناس ده فمرون (الاسلام عقیده و شریعه) دیاره هیچ عیبادت و حوکم و دروشمیکی نه م شریعه ته که نه نجام بدری خوی گه وره له بنده کانی قه بول ناکات گه له سه ر بناغی عه قیده ی نیسلامی و نیمان پی بوونی ته اوایان نه بیته که واته نه رکی سه رشانی هه موو موسولمانیکی خوینده واره پیش نه نجام دانی هه ر عیبادت و دروشمیکی نیسلامی هه ولی ته او بدات بق شاره زای بوون له عه قیده و نیمان له بهر دوو هوی سه ره کی :

۱- به مه به سستی قه بول بوونی عیبادته کانی لای په روه ردگار و بق نه وهی (دافع) پالنه ر بق نه نجامدانی هه ر عیبادته تک (نیمان) بوون بیته به خوی بالاده ست و چوونه به هه شت نه ک پالنه ر ته ماح یا ترس یا چاولیکه ری..... هتد بیته .

۲- سیفه تی (به رده وام بوون) له سه ر نیسلامه تی به ته نها شاره زایی له نیمان و عه قیده دروستی ده کات، دهنه پڅژانه به چاوی خومان چنده ها موسولمانمان بینوه له بهر نه شاره زاییان له نیمان و عه قیده، به سادته ترین تاقی کردنه وه و ته ماح و پله و پایه یه کی دنیایی چوکیان داداوه و توشی ترازان و هه لدیز هاتوون په نا به خوا .

چا به که مین پایه ش له نیمان و عه قیده ی نیسلامی باوه پ بوونه به زاتی گه وره ی خوا ﴿﴾ له گه ل ناوه جوانه کانی وسیفاته به رزه کانیدا و په یوه ست بوونه به مانا و مه به سستی شو و ناوو سیفاته وه و له روانگه ی هه ر ناویکی پیروژ و سیفاته که وه گه وره یی و ده سلات و حکمه تی په روه ردگار مان بق دهرده که ویت و نه وکات له زهت له ژماردن و وتنه وه ی ناوه کانی خوا پڅژانه وهرده گرین و له گه لیاندا ده ژین و ناویتی هه ست و سۆز و بیرو هوشمان ده بیته و له و حاله ته دا پیغه مبه ری پیشه واشمان به ووتنه وه ی شو ناوه جوان و پیروژانه موژده ی به هه شتمان پی

دهدات وهك دهفهرموئى ﴿إِنَّ اللَّهَ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾
واته: خوای گهوره نه وه دو تو ناوی ههیه، سه د ناو جگه له یهك دانه، هه رگه س وهك ئیمان پئی
بوون و زیکر بیان خوینیت دهچیته بهه شته وه.

ئه م کتیبهش به شیوه یهکی زانستی و بابه تیانه وله سه ر پیره وی نه هلی سوننه ت وجه ماعه ت
تویژینه وه له سه ر پوکنی یه که می ئیمان و به تاییه ت (ناوو سیفه ته کانی پهروه ر دگار) ده کات و
پیم وایه (کتیبخانه ی کوردی) و موسولمانانی هاو زمانم زۆر پیوستیان به وه ها کتیبیک هه بیته و
ئومیده وارم که لینیکی باش له بواری مه نه جی ئیسلامی پریکاته وه و ده لیلیک بیت بق (دروست
شاره زا بوون) له ناو و سیفه ته جوانه کانی پهروه ر دگار و گوپ و تینیک ببه خشیت به عه قیده و
ئیمانی شوین که وتوانی پابوونی ئیسلامی کوردستان و بیر کردنه وه و هه لسو که وتمان له باز نه ی
په زامه ندی خوای تهعالا بیت و له بهر خاتری ناوه جوان و سیفاته بلند و به رزه کانی خوئی ئه م
نوسین و وه رگێرانه ش له ئیتمه قه بول بفرمویت و به به هه شتی خوئی شادمان بکات اللهم آمین.

وه رگێر

۲۸/شوال/۱۴۲۳هـ

۲۳/۱۲/۲۰۰۳

هه له بجه

پیشہ کیہک

له لایه ن زانای پایه بهرز شیخ عبدالعزیز نبین بازوه

سو پاس وستایش بقّ خوی میهره بان و صلات و سه لامیش له سر پیغه مبه ر و درود
وسلاویش له سر یار و یاره رانی وشوین که وتوانی.

پاشان:

دوای گوئی گرتنی وورد و شاره زابوون و هه لسه نگاندم بقّ شم نامیلکه ی که برای بهر پیر زمان
شیخ (محمد العثیمین) دابناوه به ناوی (القواعد المثلی فی صفات الله وأسمائه الحسنی) بقّم
دهر که وت که په راویتی گرنگ و به پیزه و له سر پچه و تیگه یشتن و عه قیده ی پیشینانی شم
نومه ته دار پیر زاوه له تیگه یشتن بان بقّ سیفہ و ناوه پیروزه کانی خوی گه وره .

هه روه ها نامازه بقّ کومه له بنه مایه کی گه وره و چنده ها وانہی گرنگ له باسی سیفہ و ناوه
پیروزه کانداه کات له گه ل پوون کردنه وه ی ناشکراو بی تم و مژی مانای (معیه) واته (له گه ل
بوون) خوی گه وره بقّ به نده کانی به مانا تاییه تی و گشتی به کانی که له قورنای پیروزه
تیگه یشتنی نه هلی سوته و چه ماعتدا هاتوه و مه به ست پی تی (له گه ل بوون) ی حه قیقی به
به و شیوه ی که له گه ل گه وره یی و ده سه لاتی خوادا بگرنجی به بی تیگه لبوون و شو به اندن به
تواناو ده سه لاتی هیچ جۆر تک له دروست کراوه کانی خوی بالاده ست.

به لگر خوی گه وره وه ک خۆی ده فەر مویت له سر عرش خۆیه تی ، به وشیه وه یی که لایق
بیته به گه وره یی و ده سه لاتی خۆیه وه ، با ژیری نئمەش دهرک به چۆنیتی به کی نه کات.

به لام ده بی بزانی (له گه ل بوون) ی خوی گه وره بقّ به نده کانی به عیلم و زانیاری و
چاوندیری ورد و درستی خوی گه وره ده بیته ، له سر هه موو و وته و کردار و حاله تیکی
به نده کانی ، که چی ده کن و چۆن ده جوئینه وه و مه به ستیشیان له وته و کرداره کانیان کس
یه ؟! هه روه ها له گه ل بوونی خوی گه وره بقّ پیغه مبه ران و خواناسان بریتیه له پشتگرتن و

ته‌وفیق دانیان بۆ کاره‌کانیان که هه‌موو مانا تایبته و گه‌شتیه‌کانی له‌گه‌ل بون -معیة- ده‌گرتته‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌م په‌راوه‌ ناماژه‌ی گرنگی بۆ حه‌قیقه‌ته‌ جیگیره‌کان ، سه‌باره‌ت به‌ناوو سیفاته‌کانی خوای گه‌وره ، تێدایه‌ و به‌رپه‌رچی هه‌موو کۆمه‌له‌ گومراکان ده‌داته‌وه له‌ تاخمه‌کانی ئه‌هلی (تعطیل) واته‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ی که ناوو سیفاته‌کانی خوای گه‌وره‌ راده‌گرن یا ئه‌هلی (تشبیه) واته‌ ئه‌وانه‌ی ناوو سیفاتی خوای میهره‌بان ده‌شوبه‌ئین به‌عه‌ده‌کانه‌وه ، خوای میهره‌بان پاداشتی خێری برای نووسه‌ر بداته‌وه و زیاتر عیلم و هیدایه‌ت و ته‌وفیقمان پێببه‌خشیت و ئه‌م په‌راوه‌ش سوودمه‌ند بکات بۆ خوێنه‌ران و موسولمانان به‌گه‌شتی وصلی الله و سلم علی نبینا محمد وآله وصحبه.

هه‌ی/١١/١٤٠٤هـ

عبدالله بن عبدالعزيز بن باز

سه‌رۆکی گه‌شتی بۆ به‌پێوه‌بردن و

توێژینه‌وه‌ی زانستی و فه‌تواو بانگه‌واز

پیشه کی

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

الحمد لله حمده و نستعینه و نستغفره و نتوب الیه و نعوذ بالله من شروراً نفسنا و من سیئات
اعمالنا من بهد الله فلا مضل له و من یضلل فلا هادی له و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له و
أشهد أن محمداً عبده و رسوله صلی الله علیه و علی آله و أصحابه و من تبعهم یحسان و سلم
تسلیمًا

پاشان:

باوه پوون به ناوو سیفاته کانی خوی میهره بان یه کیکه له پووکنه کانی باوه پوون به خودا
که بریتی یه له باوه پوون به بوونی خواو باوه پوون به پهروه ردگاریتی و یه کتاپه رستی خوی
تعالی و هروه ها باوه پوون به سیفات و ناوه پیروز و جوانه کانی که یه کیکه له سی به شه که ی
یه کتاپه رستی خودا، شه ویش یه کتاپه رستی یه له پهروه ردگاریتی و په رستش و ناوو
سیفاته کاندا.

که واته پله و پایه ی یه کتاپه رستی خودا له ناوو سیفاته کانیدا فه زایه کی زور فراوانی له
نیسلامدا گرتووه و هیچ که سیک ناتوانی به پیک و دروستی خواپه رستی بکات ، تاشاره زایی
نه بیت له سیفات و ناوه جوانه کانی خودا ، و یه و شاره زاییه چا و روشن ده بیته وه ، خوی
بالآده ستیش ده فه رموی له سوره تی شه عرف و نایه تی (۱۸۰) (و لله الأسماء الحسنی فادعوه بها)
(واته: خوی میهره بان خواهنی چه نده ها ناوی جوانه و به و ناوه جوانه نی لی بی پاپینه وه)
شه مهش دوعای داواکردن و دوعای عیبادهت ده گریته وه .

دوعای داواکردن: - واته : هاوکات له گه ل پارانه وه و داواکاریه کانت له پهروه ردگار ناویک
له ناوه جوانه کانی خودا که بگونجی پیش بخه وه که شه ویه که بلاییت یاغفور اغفرل واته: شه ی

ئو زاتهی که له گوناوه کان خووش ده بیته له منیش خووش به ویا رحیم إرحمنی واته: ئه ی ئه و زاتهی که زۆر به به زهیت ، پهحم و به زه بیته به من بکه ، و یا حفیظ احفظنی واته: ئه ی ئه و زاتهی که دروستکراوه کانی خووت ده پارێزیت منیش بپارێزه هتد.

دوعای عیبادت:-- واته، خوای گه وره بپه رسته له پروانگه ی مانا و مه بهستی ناوه کانی وه، بق نمونه گه رانه وه و تۆبه کردنت بق لای خودا له بهر ئه وه ی یه کیک له ناوه کانی (التواب) ه وه به زمانت یادی پهروه ردگارت بکه چونکه یه کیک له ناوه کانی (السمیع) واته بیسه ری هه موو داواکانه هه روه ها هه موو کاتیك به ئه ندانه کانی له شت بیه رسته چونکه (البصیر) ه واته بیسه ری هه موو دروستکراوه کانیته، وه له خودا بترسه له نه ئینیدا چونکه (اللطیف الخبیر) ه وه ناگاداری هه موو کرده وه و حاله تیکه په نهانی یه که بهنده کانی ئه نجامی ده دهن..... هتد.

جا له پێناو به ززی پله و پایه ی ناو و سیفه ته پیروزه کانی پهروه ردگار له ئیسلامدا وله بهر ئه وه ی که خه گ هه ندی جار به حه ق و هه ندیک جاریش به نه زانی و ده مارگیری قسه ی تیدا ده که ن، پیم خووشه له پروانگه ی چه ند بنه مایه که وه له سه ر ئه م بابه ته بنوسم و ده پارێمه وه له خوای بالاده ست که ئه م کاره م ته نه ا بق خووی بیته و سود و که ئکیش به موسولمانان بکه یه نیته. له ژیر ناو نیشانی ﴿القواعد المثلی فی صفات الله وأسمائه الحسنی﴾.

بنه ماکانی تیگه یشتن له ناوه کانی خوای گه ووره

بنه مایی یه کهم:

ناوه کانی خوایی گه ووره هه موویان جوان و پیرۆزن (حسنی) واته کۆتا پلهی جوانی و چاکی وه ک خوایی میهره بان ده فه رموی ﴿و لله الاسماء الحسنی﴾ سوره تی الاعراف نایه تی (۱۸۰)، واته: بۆ خوای گه ووره جوانترین و چاکترین ناو هه یه. که له هیهج رهوییه که وه نو قسانی و که م و کرپی هه لئا گریت. بۆ نموونه (الهی) که ناویکه له ناوه کانی په ره ردگار مانای ژبانی ته و اوی تئیدیه که هه رگیز کاتیک نه بووه، نه بوویت و له ئیستا و داهاتویشدا له ناو ناچیت، نه و ژبانه ی که هه موو سیفه ته ته و اووه کانی وه ک عیلم و ده سه لات و بینین و بیستن و... هتد. له خۆده گریت.

نونه یه کی تر (العلیم) که ناویکه له ناوه موپاره که کانی خودا و مانای عیلمی ته و او ده به خشیت به نه دازه یه که هه رگیز نه بووه نه زانین، یا له بیر چوونی له گه لدا بویت، وه ک په ره ردگار مان ده فه رمویت (علما عند ربی فی کتاب لا یضلل ربی ولا ینسئ) سوره تی (طه) نایه تی (۵۲). واته: هه موو کرده وه یه کی مرقفه کان لای په ره ردگار پارێزراوه له (لوح المحفوظ) داو پاداشتیان له سه ره دره ریته وه و په ره ردگار هیهج شتیکی لئ ووز نایت و له یاد ناچیته وه.

زانباری خوای گه ووره وورد ودرشتی نه م بونه وه ره ی گرته و ته وه، چ کارو کرداری خۆی بیت یا کرداری بنده کانی وه ک ده فه رموی: (وعنده مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البر و البحر وما تسقط من ورقه الا یعلمها ولا حبه فی ظلمت الارض ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین) سوره تی نه تعام نایه تی (۵۹) واته: کللی خه زینه کانی غه یب ته نه لای په ره ردگار و کهس نایزانیت جگه له زاتی خودا، ته نه نه وه ده زانیت چی له وشکایی و ده ریاکاندا هه یه و ناگاداره به وه ربینی گه لای دره خته کان له کات و شوینی دیاری کرودا، شوینی دانه و ئله کان

لهسکی زه‌ویدا و هه‌موو دروست کراویکی خاوه‌ن گیان و ووشک ، هه‌موویان له (لوح المحفوظ) دا تۆمار کراون و خوای زانا و به‌دهیته‌ریان ته‌واو شاره‌زایی له‌باره‌یانوه هه‌یه .

هه‌روه‌ها له سوپه‌تی (هود) ئایه‌تی (٦) داده‌فرمویت: ﴿وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقَهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾. واته: هه‌یج گیانله‌به‌رتک نی‌یه مه‌گه‌ر پزق و پۆزی یه‌کێ، له‌سه‌ر خوای به‌خشنده‌یه و ده‌زانیت شوینی‌جیکه‌ر بوون و ژیانی له‌کوژدایه و هه‌روه‌ها شوینی‌مردنیشی، نه‌مانه هه‌مووی لای په‌روه‌ردگار له (لوح المحفوظ) دا تۆمارکراون.

به‌هه‌مان شێوه له سوپه‌تی (تغابن) ئایه‌تی (٤) دا ده‌فرموی: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسَبِّرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾. واته: خوای گه‌وره ده‌زانێ چی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه و هه‌یجێ لێ وون نابێت و ئاگاداره له هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌ک که به‌نه‌یانی یان به‌ ئاشکرا نه‌نجامی ده‌ده‌ن و خولێهی میه‌ره‌بان زۆر ئاگاداره به‌وه‌ی له‌ دله‌کاندا شار‌دراونه‌ته‌وه .

نمونه‌ی سێ‌هه‌م: (الرحمان) ناویکه له ناوه جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار و مانای ته‌واوی په‌رحمه‌ت ده‌به‌خشیت که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له باره‌یه‌وه ده‌فرمویت: ﴿اللَّهُ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا﴾. واته: خوای میه‌ره‌بان زۆر به‌ په‌رحم‌تره به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی خۆی له‌ و ئافره‌ته‌ی که من‌داله‌که‌ی وون ده‌بێ و پاشان ده‌بیینیته‌وه و باوه‌شێ پێدا ده‌کات و شیری ده‌دات، هه‌روه‌ها (الرحمن) مانای په‌رحمه‌تی فراوانی خودا ده‌گرێته‌وه بق سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانی وه‌ک له سوپه‌تی ئه‌عراف ئایه‌تی (١٥٦) دا ده‌فرموی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ واته: په‌رحمه‌ت و به‌زه‌یی من بلایۆتێه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوه‌کاندا و که‌سی لێ بێبه‌ش نابێت.

وه‌ک له سوپه‌تی غافر ئایه‌تی (٧) دا سه‌باره‌ت به‌ دوعا و نزای فریشته‌کان بق شیمانداران ده‌فرموی ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ واته: په‌روه‌ردگار ، په‌رحمه‌ت و زانیاری تۆ سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانی گرتۆته‌وه و هه‌یج شتی‌ک نی‌یه له‌ چوارچێوه‌ی ره‌حم و زانیانی تۆ به‌ده‌ر بیت. په‌رۆزی و چاکی و جوانی له‌ ناوه‌کانی خودا یه‌که‌یه‌که‌یان ده‌گرێته‌وه و کاتیکیش دوونا و پێکه‌وه‌ کوژیکرێته‌وه چاک‌تر و جوان‌تر ده‌رده‌چن و مانای (کمالٌ فَوْقَ کَمَالٍ) وه‌رده‌گرن و ده‌رده‌وشینه‌وه .

نومونه‌یه‌کی تر، ناوه‌کانی (العزیزُ الحکیم) له قورئاندا پێکوهه هاتوون و هه‌ریه‌که‌یان ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر مانای (کمالُ خاص)ی خۆی ده‌کات و له‌ناوی (العزیز)دا عیزه‌تی ته‌واوی ئی وهرده‌گیرئ و له‌ناوی (الحکیم)دا حوکم و کار به‌جیتی پیشان ده‌بات وه‌له‌ کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو ناوه‌ پیرۆزه‌که‌دا ئاماژه‌ بۆ (کمال) و ته‌واویه‌کی تر ده‌کات ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌ که:

عیزه‌ت و بالاده‌ستی خۆای گه‌وره‌ تێکه‌ل بووه‌ به‌ حیکمه‌ت و کاربه‌جیتی یه‌وه‌ و عیزه‌ته‌که‌ی وای ئی ناکات زۆلم و سته‌م ئه‌نجام بدات، هه‌روه‌ک چۆن له‌ناو مرقه‌ه‌کاندا که‌سی نه‌بووه‌ به‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و عیزه‌ت و زۆلم و سته‌م و خراپه‌کاری ئی نه‌وه‌شیته‌وه‌! هه‌روه‌ها حوکم و حیکمه‌تی خۆای بالاده‌ست شێلاروه‌ به‌ (العز الكامل) واته‌ عیزه‌تی بێ سنوور و کامل، به‌پێچه‌وانه‌ی حوکم و حیکمه‌تی ئینسانه‌کان که زۆرجار دووچارێ زه‌لیلی و بێ ده‌سه‌لاتی ده‌بنه‌وه‌.

بنه‌مای دووه‌م:

ناوه‌کانی خوا (ﷻ) ناوێ بۆ زاتی په‌روه‌ردگار له‌ هه‌مان کاتدا سیفه‌تیشن بۆی.

ناوه‌کانی خوا (ﷻ) ناوێ بۆ زاتی -الله- له‌په‌روی ئه‌وه‌وه‌ که‌هه‌موو ناوه‌کان ئاماژه‌و به‌لگه‌ن بۆ زاتی -الله- سبحانه‌ و تعالی. هه‌روه‌ها ناوه‌کان سیفه‌تیشن له‌په‌روی ئه‌وه‌وه‌ که‌هه‌ناویک مانایه‌کی تایبه‌ت ده‌به‌خشیت وه‌ک ناوه‌کانی (الحی، العلیم، القدیر، السميع، البصیر، الرحمن، الرحیم، العزیز، الحکیم) هه‌موویان ناوێ بۆ زاتیک که‌ (الله)یه‌ (ﷻ). به‌لام مانای (الحی) زیندوو، جیاپه‌ له‌ مانای (العلیم) واته‌: زۆر زانا و به‌ناگا که‌ هه‌چی ئی وون ناییت، هه‌روه‌ها مانای (العلیم) جیاوازه‌ له‌ مانای (القدیر) واته‌ زۆر به‌ توانا و ده‌سه‌لات... هتد.

بۆیه‌ش ده‌لێین ناوه‌کانی خودا (ﷻ) ناویشن و وه‌سف و سیفه‌تیشن چونکه‌ قورئان راشکاوانه‌ ده‌فه‌رمویت (وهو الغفور الرحیم) سوهره‌تی یونس ئایه‌تی (۱۰۷)، واته‌: خۆای مه‌هره‌بان خاوه‌نی لیئورده‌یی و به‌زه‌یی یه‌، وه‌ له‌سوهره‌تی که‌ه‌ف ئایه‌تی (۵۸)دا ده‌فه‌رمویت (وریک الغفور ذو الرحمة) واته‌: په‌روه‌ردگاری تۆ له‌بنده‌کانی خۆشده‌بێ و خاوه‌نی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یییه‌، که‌ واته‌ ئایه‌تی دووه‌م به‌لگه‌ و ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌ تێدایه‌ (الرحیم) که‌ یه‌کێکه‌

له ناوه‌گانی خودا سیفته‌تی ره‌حمت هه‌لده‌گریت.. شه‌وتا به‌پیتی عورف و به‌کۆی ده‌نگی زانایانی زمانناسی عه‌ره‌بی شه‌ویه که: به‌هیچ‌که‌سیک ناوتریت (علیم) هه‌تا عیلم و زانیاری نه‌بیت وه ناوتریت (سمیع) شه‌گه‌ر (سمع) بیستنی نه‌بیت وه ناوتریت (بصیر) واته‌ بینه‌ر شه‌گه‌ر (بصر) بینینی نه‌بیت شه‌م بابه‌ت‌ش شه‌ونده‌ روون و ئاشکرایه‌ پتویست به‌به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ ناکات.

لیره‌وه‌ گومپایی و سه‌رلیتشی‌واوی کومه‌لی (التعطیل) ^(۱) مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که مانای ناوه‌ پیرۆزه‌گانی خودایان (ﷺ) له‌ خودی ناوه‌گان داپنیه‌وه‌ و جیاکردوته‌وه‌ وه‌ ده‌لین: خوای گه‌وره‌ (ﷺ) بیسه‌ره‌ به‌ بی‌ئاله‌تی بیستن، بینه‌ره‌ به‌بی‌بینین و ئاله‌تی بینین که (چاوه‌)، وه‌ بلند و عه‌زیزه‌ به‌ بی‌مانا و سیفته‌تی (عزة... هتد) هۆکاری شه‌م راو بۆچونه‌یان و به‌لگه‌یان گوايه‌: جیگه‌رکردن سیفات بۆ په‌روه‌ردگار (فره‌خوایه‌تی) پیشان ده‌دات چونکه‌ خوای گه‌وره‌ و ناوه‌گانی هه‌ر بۆون و کۆنن جا شه‌گه‌ر بلتین سیفاته‌کانیش (قدیم) و کۆنن له‌گه‌ل بۆونی خودا شه‌وا دوو (بۆونی) جیاواز ده‌گه‌یه‌نن و فره‌خوایی و شیرک ده‌رده‌جیت!!

به‌راستی شه‌مه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی بیجی و بی‌به‌لگه‌یه‌ و ده‌قه‌گانی قورئان و عه‌قل به‌په‌رچی ده‌داته‌وه‌.

به‌لگه‌ی قورئان:

خوای مه‌ره‌بان له‌گه‌ل شه‌وه‌ی تاکوته‌نیایه‌ به‌چه‌نده‌ها سیفته‌ و وه‌سفیش باسی خۆی کردوه‌ وه‌ که‌ سوره‌تی (البروج) نایه‌تی (۱۲-۱۵) ده‌فه‌رمویت (إِنْ بَطَشَ رَبِّكَ لِشَدِيدٍ إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ نُورُ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ فَعَالٍ لِمَا يُرِيدُ) واته‌: به‌راستی تۆله‌ی په‌روه‌ردگار زۆر توندو تیزه‌و، ته‌نها شه‌وه‌تا هه‌موو شتیکی دروست کردوه‌ دواي نه‌مانیشی دووباره‌ دروستی ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر شه‌و زاته‌ش زۆر لیخۆش بوو به‌سۆزه‌و خاوه‌نی ته‌ختی بلند و

^۱ - واته‌ په‌کخستنی سیفاته‌گانی خوا (ﷺ) وه‌داپنینه‌ له‌ ناوه‌ پیرۆزه‌گان، شه‌مانه‌ کومه‌لیکن له‌ فه‌یله‌سوفه‌گان و شه‌وانی به‌دوور له‌ ده‌قه‌ شه‌ریعه‌گان و به‌پاوشکاری باس له‌ سیفات و ناوه‌ پیرۆزه‌گان ده‌کهن و قیاسی خالق ده‌که‌نه‌ سه‌ر مه‌خلوقه‌گان.

پایه داره. وه له سورده تی (الاعلیٰ) ئایه تی (۱-۵) ده فەرمویت (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّىٰ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ فَجَعَلَ بُعْثًا أُحْوَىٰ) واته: تسبیحات و ستایشی په روه ردگاری بهرز و بلدت بکه، ئه و زاته ی هه موو شتیکی دروستکردوه به جوانی، ئه و زاته ی که نه خشه ی کیشاوه بق هه موو شتیکی و پاشان رینمونی کردوه، ئه وه ی که گز و گیای له له وه پگا ده رهیتاوه، به لام دوی ماوه یه که ده یکاته پوش و په لاش زهردو و وشک و پهبش هه لکه پاو..

جا له م ئایه تی سه ره وه دا کۆمه لیک وه سف و سیفه تی جیا جیای خودا (ﷻ) باس ده کات و جیگه کردنی ئه و وه سفانه ش هه یج مانای (فره خودایی) ناسه له یینی و کۆنی سیفاته کان دزایه تی ناگه یه نی له گه ل (بوون و کۆنی و ئه زه لی) تا ک و ته نهایی خودا، وه ئایه تاکان (بوون و ناو و سیفاته کان پیکه وه له گه ل زاتی په روه ردگارا کۆ ده کاته وه .

به لگه ی عه قل:

له بهر ئه وه ی (سیفات) جیاواز نی به له زاتی هه یج وه سفراویک وه هر زات و مه وجودیک کۆمه لیک سیفه تی هه یه و له گه ل بوونی دا ئه و سیفاته نه ش هه ن که واته ماده م زاتی په رۆزی الله (ﷻ) هه ر بووه و کۆنه سیفه ته کانی شی هه بوون و کۆن و جیگه کردنیان (بوونیک) ی جیاواز له زاتی خودا پیک ناهیتی.

لیره وه بۆمان ده رده که وی (الدهر) واته زه مان ناویک نی به له ناوه جوانه کانی په روه ردگار چونکه (الدهر) ناویکه له زمانی عه ره بی دا په شی نی به و نا کۆریت، هه روه ها (الدهر) ناوه بق کات و زه مان، خوی میهره بانیش ده رباره ی ئه وانه ی باوه ریان نی به به زیندوو بونه وه ده فەرمویت (وقالوا ماهی اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَا وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُ) سورده تی (جاشیه) ئایه تی (۲۴) مه به ستیشیان به (الدهر) تپه په ربوونی شه و و پۆز بوو به سه ریاند.

ئهم فەرموده ی پتفه مه به ریشمان (ﷻ) که له خوی گه وره وه بۆمان ده گۆریته وه ﴿يُؤْتِينِي اِبْنَ اٰمٍ بِسَبِّ الدَّهْرِ، وَاَنَا الدَّهْرُ بِيَدِي الْاَمْرَ اَقْلِبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾. واته ئینسانه کان ئه زیه ت و ئازارم ده دن به وه ی جوین دانیان به زه مان، منیش خاوه نی زه مانم و گۆرین و هه لسو پانی

شهو و پۆژ به دهستی منه. ئەم فەرمودەیه بەلگە و ناماژەیی بۆ ئەوه تێدانییە که (زەمان -
 الدهر-) ناویک بێت له ناوه کانی خودا (ﷺ) چونکه ئەوانەیی جوێن دەدەن بە (زەمان و کات)
 مەبەستیان ئەو کات و زەمانەیه که پوداوه کانی تێدا پووئەدات، ئەو مەبەستیات خوای گهوره
 بێ، هەر بۆیە مانای (دهر) پێغه مەبەر (ﷺ) بۆ خۆی شەرحی کردووه (بیدی الأمر أقلب الليل
 النهار). که واتە خوای گهوره بەدیپێنەری کات و زەمانە و ئەو هەش که له ناویاندا پووئەدات، جا
 ناکرێ و ناگونجێ ئەو زاتەیی که کات و زەمانی دروست کردووه و بەدی هێناوه بۆ خۆشی کات و
 زەمان بێت!!

که واتە: ﴿المقلب بکسر اللام﴾ یانی هەلسوێنەر ناگونجێ ﴿المقلب بفتح اللام﴾ یانی
 هەلسوێنراو بێت له هەمان کاتدا. لێرەوه بۆمان پوون بوویوه که ناکرێ و نابێت مەبەست له
 ناوی (دهر) خودا (ﷺ) بێت.

بێهەمای سێیەم:

ناوه کانی خوای گهوره (ﷺ) ئەگەر ناماژەیی تێدا بوو بۆ وهسفیکی تێپەربوو (متعدی) ئەوه
 سێ ماناو مەبەست له خۆ دەگرێ

۱- سه لماندنی ئەو ناوه بۆ خوای گهوره (ﷺ).

۲- سه لماندنی سیفه تێک بۆ خودا که ناوه پیرۆزه که ناماژەیی پێ دەکات و له خۆی ده گرت .

۳- سه لماندنی حوکم و داواکاری ئەو ناوه پیرۆزه .

هەر بۆیە زانیانی شەرع زان دەلێن (حەد) لەسەر چەتە و پێگەر (قطاع الطريق) لا دەچێت
 مادەم تەویە دەکەن پێش دەسگێر کردنیان، بەلگەیان نایەتی (۲۴) لەسورەتی (المائده) یە که
 دەفەرموێت ﴿إلا الذين تابوا من قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم﴾ واتە (جگە
 لەوانەیی که تەبەیان کردووه، پێش ئەوێ دەستی ئێوهیان بگاتی، ئەوه بزانتن که بەپاستی خودا
 لێخۆشبوو مېهره بانە) بۆیە ئەم دووناوه پیرۆزه ی خودا (ﷺ) (الففور الرحيم) لێخۆشبوونی
 خوای مېهره بان بۆ گوناوه کانیان و بەزەیی و سۆزی خودا بەلابردنی (حەدی شەرعی) که کوشتن

یا هه‌لوا سین یا ده‌ست و قاچ برین یان نه‌فی کردنیان بۆ وولاتیکی تر پیشان ده‌دات ماده‌م ته‌ویه بکه‌ن پیش ده‌ستگیر کردنیان.

نموونه‌یه‌کی تر: ناوی پیروزی (السمیع) ه که هه‌ر سی مانا و مه‌به‌ستی پیشو له خۆده‌گریت.

۱- سه‌لاماندنی ناویک بۆ په‌روه‌ردگار که (السمیع) ه.

۲- سه‌لاماندنی سیفه‌تی (السمع) واته بیستن بۆ په‌روه‌ردگار .

۳- سه‌لاماندنی حوکم و مه‌به‌ست و حیکمه‌تی (بیستن) نه‌ویه که خۆای گه‌وره چون ئیش و کاری ناشکرا ده‌بیستیت هه‌روه‌ها په‌نهانی و نه‌ئینی‌یه‌کانیش هه‌ر ده‌بیستت و هک له سوره‌تی (المجادله) ئایه‌تی (۱) دا ده‌فه‌رموی ﴿وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَکَمَا اِنْ اللّٰهُ سَمِيعٌ بَصِیْرٌ﴾. واته: نه‌ی محمد (ﷺ) بیگومان خوا (ﷺ) بیستی و وه‌ریگرت وت و ویزی نه‌ و ئافره‌ته‌ی که گفت و گوت له‌گه‌لدا ده‌کات ده‌ریاره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی، به‌پاستی خۆدا بیسه‌ر و بینایه‌ ..

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر ناوه‌کانی خۆدا (ﷺ) ئاماژه و وه‌سفیکی (غیر متعدد) تیدا بوو نه‌ (۲) دوو

مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نی

۱- سه‌لاماندنی نه‌و ناوه بۆ خۆدا (ﷺ).

۲- سه‌لاماندنی سیفه‌تییک بۆ خۆای گه‌وره که ناوه پیروژه‌که له خۆی ده‌گریت.

وه‌ک ناوی پیروزی (الهی) که ناویک بۆ خۆدا ده‌سه‌لمینتی وه‌ هه‌م سیفه‌تییکیش ده‌گریته‌ خۆ

که (الحیاء) واته: ژبانی به‌رده‌وام و بی‌برانه‌وه بۆ زاتی خۆدا - عزو جل -

بینه‌مای چواره‌م:

به‌لگه و ئاماژه‌ی ناوه‌کانی خۆای گه‌وره (ﷺ) له‌سه‌ر (بوون و سیفاته‌کانی) خوا به‌شێوه‌ی به‌رامبه‌ر کردن (مطابقة) له‌ خۆگرتن و لێوه‌رگرتن ده‌بیست. بۆ نمونه: ناوی پیروزی (خالق) واته به‌ده‌یه‌ینه‌ر، ئاماژه و به‌لگه‌یه بۆ زات و بوونی په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ها ئاماژه و به‌لگه‌یشه بۆ سیفه‌تی (خالق) واته به‌ده‌یه‌ینه‌ن کاتییک خالق له‌گه‌ل سیفه‌تی (خلق) به‌رامبه‌ر ده‌که‌ین چونکه ناگودجی خۆای گه‌وره (خالق) به‌ده‌یه‌ینه‌ر بیست و هیچی (خلق) نه‌کردبۆ و سیفه‌تی (خه‌لقی) نه‌بیست ..

دیسانه‌وه ماده‌م سیفه‌تی (خالق) به‌لگه‌یه له‌سەر (بوونی) خوا به‌ت‌نها چونکه ماده‌م (خالقه) ده‌بی (بوونی) هه‌بیت‌گەر وجودی نه‌بیت‌چون خالقه؟! هه‌روه‌ها ئه‌م ناوه‌ پیرۆزه به‌ت‌نها به‌لگه‌یشه له‌سەر سیفه‌تی (خلق) به‌شیوه‌ی مانای له‌خۆگرتن (التضمن) چونکه ناگوجی په‌روه‌ردگار ناوی (خالق) بیت و سیفه‌تی (خلق) ی نه‌بیت و هیچ به‌دی نه‌هینیت!!

هه‌روه‌ها ئه‌م ناوه‌ پیرۆزه (خالق) به‌لگه‌یه له‌سەر هه‌ردوو سیفه‌تی (علیم و قودرته) به‌شیوه‌ی (التزام) واته‌ لێوه‌رگرتن چونکه ماده‌م په‌روه‌ردگار (خالق) بیت که‌واته‌ قودرته‌ی هه‌یه و به‌گۆرته‌ی بونه‌وری خه‌لق کردوه ، هه‌روه‌ها (خالق) ئاماژه‌یشه بۆ سیفه‌تی (علیم)، چونکه په‌رده‌ردگار کاتی خالقی بیت و بتوانی بوونه‌ور و ئه‌وه‌ی که‌تێدایه‌تی خه‌لق بکات ، بێ گومان علیم و شاره‌زایی ته‌واویشی له‌سەر هه‌مووی ده‌بیت .. هه‌ر بۆیه کاتی خوای به‌ده‌سه‌لات باسی دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌کات ئه‌فه‌رموی: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ سوره‌تی (الطلاق)، ئایه‌تی (۱۲)، واته‌: بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌ن که به‌راستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سەر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه بێ گومان خوا به‌زانست و زانیاری خۆی که‌مارۆی هه‌موو شتیکی داوه .

مه‌سه‌له‌ی لێوه‌رگرتن و پێویستی وه‌ها‌بوون (لازم) هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌کی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ که‌وترابن لێوه‌رگرتن و پێویستی ئه‌و لێوه‌رگرتنه‌ لازمه‌ چونکه فه‌رموده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر هه‌قن وه (لازم الحق) به‌لام پێویستی (لزم) ی قسه‌ی غه‌یری خوا و پێغه‌مبه‌ر ﴿﴾ سی‌حاله‌تی بۆ هه‌یه .

حاله‌تی یه‌که‌م :

که‌سیک پاو ووته‌یه‌کی هه‌بیت و پا‌به‌ندیش بیت‌پێیه‌وه، بۆ نمونه‌ که‌سیک که‌ نه‌فی سیفاتی (فعلی) ده‌کات له‌خوای گه‌وره‌ بلتت به‌و که‌سه‌ی که‌سیفاتی فیعلی خودا ده‌سه‌لمینی .. ماده‌م سیفاتی فعلی خوا ﴿﴾ ده‌سه‌لمینی که‌واته‌ ئه‌م قسه‌ی تۆ (لازمه) و هه‌لده‌گرێ که‌ه‌ندێ کرداری خوای گه‌وره‌ قه‌دیم نه‌بیت و پاش ناو سیفاته‌ قه‌دیمه‌گانی په‌روه‌ردگار پووێان دا‌بیت و هاتنه‌ بوون .

ئوهی که سیفاتی فعلی دهسه لمیئیت له وه لأمدا بلیت: به لئی من پابه ندم به سه لماندنێ ئه و سیفاته و خوای گه وه کۆن و ئیستا و داهاتوش (فَعَالٌ لِمَا یُرِید) واته چی بوویت ده یکات و قسه و کرده وه کانی هه رگیز ته و او نابن وه که له سوره تی (کهف) ئایه تی (۱۰۹) دا ده فه رموی ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ واته: (پێیان بلی: ئه گه ر ده ریا هه مووی مره که ب بیته زانست و زانیاری په روه ردگارمی پی بنوسرایه، ده ریا هه مووی ته و او ده بوو پیش ئه وهی زانست و زانیاری په روه ردگارم ته و او بیته ئه گه ر چه نده ها ئه وه نده ی تر ده ریا به یزن و بیکه نه مره که ب، چونکه زانست و زانیاری په روه ردگار کۆتایی نایه و بی سنوره .. هه روه ها له سوره تی (لقمان) ئایه تی (۲۷) دا ده فه رموی: ﴿وَلَوْ اُنْمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَ الْبَحْرُ يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَا نَفَذَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ اِنْ اَللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾. واته: (خۆ ئه گه ر به راستی هه رچی دره خت هه یه له زه ویدا بینه پینوس، ده ریاش چه نده یه بیته حه وت ئه وه نده و بیته مره که ب و زانست و نه ینی دروست کراوه کانی خوا (ﷺ) بنوسیته وه، ئه وه هیشتا زانست و زانیاری و فه رمانه کانی خوا هه ر ته و او نابن، به راستی خوای گه وه به ده سه لاته و دانایه). جا رودانی کرداری نوێ له لایه ن په روه ردگار وه نایته که م و کورتی له حه قی خودا. هه یج لازم نی به که ماده م خوای گه وه (ناوو سیفاته کانی) قه دیم و هه ر بوون، کرداره کانی شی هه ر قه دیم بن!

حاله تی دوهم:

که سێک پا و ووته یه کی هه بیته به لام پا و ووته که ی لازم نیه که شتی تری لیوه ر بگه ریت وه قیاس بکریته سه ر په روه ردگار بق نمونه: ئه و که سه ی نه قی سیفات ده کات بلی به و که سه ی که سیفات ده سه لمیئتی: ماده م تۆ سیفات ده سه لمیئتی بق په روه ردگار که واته خوا (ﷺ) هاوشیوه ی دروست کراوه کانی ئه سیفات کانی دا...

سه لمیئته ری سیفات له وه لأمدا ده لئی: لازم و پێویست نی به به و شیوه یه بیته، چونکه سیفات کانی خودا ئیزافه ده کری بۆ لای خۆی و هه یج کات به ته نها و به گشتی باس نه کراون هه تا تۆ گومانی وه ها به ریت! بۆیه ئه و سیفاتانه تابه تن به زاتی خواوه (ﷺ) و ته نها لایه قی ئه ون. به لگه یه کی تری به هه یزی سه لمیئته ری سیفات ئه وه یه که به ره رچی تا قمی (المُشَبَّه) واته:

نه‌وانه‌ی خوای گسوره هاوشیوه ده‌کەن به مه‌خلوقات، ده‌ده‌نه‌وه ده‌لێن به‌وانه‌ی نه‌فی سیفات ده‌کەن چۆن ئیوه نه‌فی سیفات ده‌کەن، چۆن بوونی خوا ده‌سه‌لمینن و هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌سه‌لمینن که په‌روه‌ردگار له زاتی خوای دا هاوشیوه‌ی مه‌خلوقات نی‌یه، ده‌ی که ماده‌م له زاتی دا هاوشیوه‌ی مه‌خلوقات نی‌یه ئه‌ی بۆ له سیفات‌ه‌کانیدا هاوشیوه بی‌ت؟! جیاوازی له‌نیوان زات و سیفات دا چی‌یه؟!.

حاله‌تی سه‌یه‌م:

ئینسانه‌کان له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئینسانن و حاله‌تی نه‌فسی و خارجی کاریان تی‌ده‌کات، جار هه‌یه ئینسان شتی له یاد ده‌چیت یا بی‌ئاگا ده‌بی‌ت یا فکری جام ده‌بی‌ت و توپه‌یی ده‌یگریت و له خۆوه به‌ریارک ده‌دات، بۆیه ناکرێ به‌ریار به‌دین که (لازم القول قول) له حه‌قی ئینساندا بۆیه گه‌ر ئینسانه‌کان هه‌ر به‌ریار و قسه‌یه‌ک بکه‌ن نابێ ده‌رهاوێشته و (لوازمی) ئه‌و به‌ریار و قسه‌یه چی ده‌گه‌یه‌نی ئی و ده‌یگرێ ماده‌م خاوه‌نه‌که‌ی خوای هه‌یچی له‌سه‌ر نه‌وتبێ چونکه (لا ینسب الی القائل قول) واته: نابێ نیه‌سه‌تی هه‌یج قسه‌یه‌ک به‌دریته پال‌که‌ستیک که نه‌یوتبیت.

بهنه‌مای پینجه‌م:

ناوه‌کانی خوای گسوره -توقیقه‌- واته ئه‌وه‌نده‌ی که له ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌تدا هاتوه‌وه و مؤله‌ت نادری به‌عه‌قل‌که‌قه‌سه‌ی تیدا بکات. له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه مؤله‌ت نادری به‌عه‌قلی مرۆفه‌کان زیاد له ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌ت ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خودا (ﷺ) زیاده‌وه‌که‌م بکه‌ن.

هه‌ر وه‌ک له‌سوره‌تی (ئیسراء) ئایه‌تی (۳۶) دا ده‌فه‌رموی ﴿وَلَا تَقُمْ لِيَسْ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾. واته: ئه‌ی ئینسان له شتیک مه‌دوی و شوینی مه‌که‌وه که زانست و زانیاریت ده‌ریاره‌ی نی‌یه، چونکه به‌پاستی ده‌زگا‌کانی بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌ر په‌رسه‌یاره له‌به‌رامبه‌ریه‌وه هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (الأعراف) ئایه‌تی (۲۳) دا ده‌فه‌رموی ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَبِطْنِ الْأَيْمِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾. واته: ئه‌ی

پیغہ مبر (ﷺ) پیمان بلی: به راستی په روه ردگارم هرچی گوناوه و خرابه به حرامی کردووه چ نه وانه ی ناشکران، چ نه وانه ی پنهان، هر ووه ها هموو گوناوه و داخواری و دست دریزی به کی به ناحقی حرام کردووه، شتیک بکن به شریک و هاوول بق خودا که هیچ دهسه لاتی پینه دراوه هر ووه ها حرامی کردووه له خوتانه ووه به ناوی خواوه دور له زانیاری شت بلین.

بویه هر (ناویک) بق په روه ردگار دابنریت که خوی بق خوی دیاری نه کردبیت، یا نینکاری له (ناویک) بکریت که بق خوی دیاری کردووه نه ووه تاوان و جینایه تیکه له حقی په روه ردگاردا ده کریت و پیوسته نینسانه کان سنوری نه دهب ته بزینن و پایه ندین به و ناوه پیروزانه ووه که له دهقه کانی قورنان و سوننه تدا هاتوون.

بندہ های شه ششم:

ناوه جوانه کانی خودا (ﷺ) له ژماره یه کی تایبه تدا کورت هه لته هاتوون.

به لگه مان هم فرموده ی پیغہ مبره (ﷺ) که ده فرمووی ﴿أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَةٌ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ أُنزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ﴾. رواه احمد وابن حبان والحاكم وهو صحيح. واته: په روه ردگاردا داوات لی ده که م، به هموو نه و ناوه جوانانه ی که بق خوتت داناره، یا له قورساندا یاست کردووه. یا له (علم الغیب) دا لای خوت هیشتووتنه ووه و به که ست نه وتوون.

جا نه و ناوه پیروزانه ی که خوا (ﷺ) لای خوی هیشتونیه ته ووه له (علم الغیب) دا، دیاره بق هیچ که س نریه بیانزانیت. به لام هم فرموده ی پیغہ مبر (ﷺ)، ده فرمووی ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةَ الْوَاحِدِ مِنْ أَحْصَاها دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾. واته: بق خوی گوره هه یه (۹۹) ناو هر کس بیانژمیریت ده چیته به هشت. هم فرموده ی به لگه نریه له سر دیاری کردنی ته نها (۹۹) ناو بق خوی گوره چونکه گره به بست (حصص) واته کورت هه له نینان له سر نه و ژماره یه بویه ده بوو به م شیوه یه بیغه رمووايه ﴿إِنَّ أَسْمَاءَ اللَّهِ تِسْعَةٌ وَ تِسْعُونَ اسْمًا مِنْ أَحْصَاها دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾. واته: ناوه کانی خوا ته نها (۹۹) ناون و هر کس بیانژمیریت ده چیته به هشت.

که‌واته مانای راستی فرموده‌که نه‌می‌ه: نه‌م کۆمه‌له ناوه پیرۆزه‌ی که (۹۹) ناون هر کس به ئیمان پئی بوون وه‌ک زیکر بیانخوینیت ده‌چیتته به‌هه‌شته‌وه بۆیه برگی‌ی دووه‌می فرموده‌که (من أحصاها دخل الجنة) جومله‌یه‌کی ته‌واوکه‌ری پیش خویه‌تی نه‌ک جومله‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ، نمونه‌ی ئه‌مه‌ش وه‌ک نه‌می‌ه که بلئی ی من (۱۰۰) دینارم داناوه بق خیر، نه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نی تق ته‌نها ئه‌و (۱۰۰) دیناره‌ت هه‌بیته و پاره‌ی ترت نه‌بی و دات نه‌نابی بق خیر...

وه هه‌یج فرموده‌یه‌کی (صحیح) له‌باره‌ی دیار کردنی (تعیین) ناوه پیرۆزه‌گانه‌وه نه‌هاتوه، ئه‌و فرموده‌یه‌ش که له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) هاتوه به‌ (تعیین) دیاری کردن فرموده‌یه‌کی (ضعیف) ه.

شیخی ئیسلامیش (ابن تیمیه) له‌کتیبه‌ی الفتاوی ج ۶ لاپه‌ره (۲۸۲) دا ده‌لێت: دیاری کردنی (تعیین) ناوه پیرۆزه‌گان له‌ فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نی‌یه به‌بریاری هه‌موو زانیانی شاره‌زا له‌ فرموده‌کان. وه له‌هه‌مان کتیبدا شیخوئیسلام له‌ لاپه‌ره‌ی (۲۷۹) ده‌لێت: وه‌لید که (گێڕه‌وه‌ی فرموده‌که‌یه) له‌هه‌ندێک له‌ شیخه‌گانی حۆی که‌خه‌لگی (شام)ن وه‌ری گرتوه و وه‌توێزه‌ریک (مفسر) له‌چهند ریگایه‌کی وه‌رگرتنی نه‌م فرموده‌یه‌وه ده‌ری هه‌تاوه.

هه‌روه‌ها ئبنولحه‌جه‌ریش له‌کتیبه‌ی ناوداری (فتح الباری)دا له‌ ج ۱۱ چاپخانه‌ی (السلفیه) لاپه‌ره (۲۱۵) ده‌لێت (لیست العلة عند الشیخین (البخاری و مسلم) تفرّد الولید فقط، بل الاختلاف فيه والاضطراب و تدلیسه و احتمال الادراج)، واته‌ خه‌هل و لاوازی له‌ سه‌نه‌دی نه‌م فرموده‌یه‌دا ته‌نها ئه‌وه نی‌یه (ولید) به‌ته‌نها گێڕاویه‌تی‌وه، به‌لکو سه‌ره‌پای ئه‌وه به‌ته‌نها گێڕانه‌وه‌ش، جیاوازی و تیك چوون و ناوه‌ینانی که‌سانێک که‌هر له‌سه‌نه‌دی گێڕانه‌وه‌ی فرموده‌که‌دا نین و نابیی بین و تیکه‌ل کراون به‌سه‌نه‌دی تر..

جامادهم دیاری کردنی (تعیین) (۹۹) ناو لای زانیان نه‌سه‌لمه‌تراو (صحیح)یش نه‌بوو له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه که‌مه‌به‌ست ته‌نها نه‌م (۹۹) ناوه بیته، هه‌ر بۆیه ده‌بینین زانیانی سه‌له‌ف جیاوازی پاو بۆچونیان له‌ باره‌یه‌وه هه‌یه، بۆیه منیش پاش ووردبونه‌وه له‌ قورئان و سونه‌ت نه‌م (۹۹) ناوه پیرۆزه‌م ده‌هه‌ینا.

له قورماندا ئەم ناوە پیرۆز و جوانانە ..

الله	الأحد	الأعلى	الأكرم	الإله	الأول
الآخر	الظاهر	الباطن	الباري	البر	البصير
التواب	الجبار	الحافظ	الحسيب	الحفيظ	الحفي
الحق	المبين	الحكيم	الحليم	الحميد	الحي
القيوم	الخبير	الخالق	الخالق	الرؤوف	الرحمن
الرحيم	الرزاق	الرقيب	السلام	السميع	الشاكر
الشكور	الشهيد	الصمد	العالم	العزیز	العظيم
العفو	العليم	العلی	الغفار	الغفور	الغنى
القوي	القهار	الكبير	الكریم	الطيب	المؤمن
المتعالی	المتكبر	المتين	المجيب	المجيد	المحيط
المصور	المقتدر	المقيت	الملك	المليك	المولى
المهيمن	النصير	الواحد	الوارث	الواسع	الودود
الوكيل	الولي	الوهاب			

وه له فه رموده كانی پیتفه مبهری خوا (ﷺ) .

الجميل	الجواد	الحكم	الحي	الرب	الرفيق
السبوح	السيد	الشافى	الطيب	القابض	الباسط
المقدم	المؤخر	المحسن	المعطي	المنان	الوتر

ئەمانە کۆی ناوه جوانەکان بوون کە دەرمان هینابوون (٨١) ناو لە قورتاندا و (١٨) ناو لە فەرمودەکانی پیغەمبەردا (ﷺ).

هەر چەندە بە گومان و نودۆلم لە پڕیزە نەکردنی ناوی (الْحَفِي) چونکە بە تەنهاو بێ ئیضاغە دەریارە ی پیغەمبەر ئیبراهیم - سەلامی خوای ئی بیّت - هاتوووە لە سورەتی (مریم) ئایەتی (٤٧) دا دەفرموی ﴿إِنَّ كَانَ بِي حَفِيًا﴾ واتە ئیبراهیم دەفرموی: بە پاستی پەرورەدگار منی زۆر خۆش دەوێت و پڕیزی بۆ دانام.

هەرۆه ناوی (المحسن) یش شیخو ئیسلام لە پڕیزی ناوه پڕیزەکاندا باسی کردوووە بە لām! لە (سنن الطبرانی) دا گە پام (لَمْ نَطَّلِعْ عَلَى رُوَاتِهِ) واتە گێزەرە و هە کانی فەرمودە کەم نە دۆزیوە و هە دیارە هە نە دیکیش لە ناوه جوانەکانی پەرورەدگار بە شیوەی ئیضاغە هاتوون و هە (مَالِكِ الْمَلِكِ، ذِي الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ)

بێ ئەمە ی حەوتەم:

تەحریف کردنی ناوه جوانەکانی پەرورەدگار و دەرکردنیان لە مانا و مەبەستی پاستی خۆیان . ئەمەش بە یەکێک لەم شیوانە ی خوارە و هە دەکریت: -
یە کەم:

نەسە لەماندن ئاویک لە ناوه پڕیزەکان و ئەو مانا و مەبەستی کە لە خۆی دەگرتت و هە ک ناماژە کردن بۆ سیفە تێک لە سیفە تە کانی خوای پەرورەدگار و هە حوکمێک لە حوکمە جوانەکانی .. و هە چۆن گرووی (التعطيل من الجهمية) ^(١) دا دە لێن ..

ئەمەش دەبێتە تەحریف کردن و لادانی ئاویک لە ناوه جوانەکانی .. چونکە واجبە باو هە پمان بێ بە ناوه جوانەکان و ئەو حوکم و سیفاتانە ی پەرورەدگاریش کە لە ناوه کانییدا دەردە کە و ن نەسە لەماندن و ئینکاری هەر شتێک لەمانە ئینحراف و لادانە لە وە ی کە واجبە لە سەرمان .

^١ - (الجهمية) تاقمێک بوون بە پێشە رایەتی (جەمی کوپی صفوان) کە لە زەمانی ئابەیندا تبا چوو و دە لێن ، تەنها زاتی خوا (ﷻ) مخلوق نی یە و قەدیە بە لām ناوو سیفاتە کانی پاشتر پەیدا بوون و هە مەخلوقات تر ! بۆیە دە لێن: ناوو سیفاتە کانی پەرورەدگار نای کاربەریان هە بێت و خوا سیفەتی (کلام و سەم) نی یە !!

دووه م :

جۆری دووه می ته حریف و لادان له مانای راستی ناوه کان هه مه یه که بگوتیت: ناوه کان ناماژه یان تیدایه بق چهند سیفاتیک، به لام سیفاته کان (تشابه) چوینرا بن به سیفاتی مه خلوق وه ک گرۆ و تاقمی (أهل التشبیه) ده لئین!! . دیاره ته شبیهی (چواندن) ی سیفاتی خالق به سیفاتی مه خلوق قسه یکی به تال و تاوانیکی گه وره یه وه هه رگیز ده قه کانی قورتان و سوننه ت شتی وه ها نافه رموون.

سّی یه م:

ناویک بق په روه ردگار دابنریت که خوی گه وره بق خوی دانه نابیت هه ره وه ک چۆن گا وره کان (النصاری) ناوی (الاب) واته (باوک) یان داناوه بق خودا (ﷺ)، وه فه یله سو فه کان (العله الفاعله) واته (هۆی کاریگری یه که م).. جا هه ره وه ک پئشتر ناماژه مان پئکرد ناوه جوانه کانی په روه ردگار (توقیفیه) واته ته نها بق خوی گه وره و پئغه مبه ر (ﷺ) هه به دیاری بکه ن و هه ر دیاری کردنیکی تر لادانه له نه رکی سه رشانمان به رامبه ر به ناوه پیروزه کان و زیاده په ویسه تییاندا وه خوا (ﷺ) له وه پاک و بیگه رد تره نه و ناوانه ی لی بنریت.

چواره م:

له ناوه کانی خوی گه وره چهند ناویک ده ره بئینریت و ناوی بته کانی لی بنریت ، هه ره وه ک چۆن موشریکه کانی نه وسا ناوی بئیکیان نابوو (العزّی) که له ناوی پیروزی (العزیز) وه ریان گرتبوو! هه ره وه ناوی بئیکی تریان نابوو (اللات) گوا به له ناوی پیروزی (الاله) ده ریان هینابوو جا له به رنه وه ی ناوه پیروزه کانی خوا (ﷺ) تاییه ت وابه سته ن ته نها به خۆیه وه ، نابئی و ناگری هه ی که سیکي تر نه و ناوانه به کاریه بئینت ... هه ره وه له سو ره تی (الاعراف) تاییه تی (۱۸۰) دا هاتوه ده فه رموی ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ ، واته : هه ر بق خوی هه موو ناوه جوان و پیروزه کان جا نه ی ئیمانداران به و ناوانه دوعا و نزا بکه ن..

وه له سو ره تی (طه) تاییه تی (۸) دا ده فه رموی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ واته : الله زاتیکه جگه له و خویه کی تر نیه هه رچی ناوه پیروز و جوانه کان هه یه هه ر شایسته ی نه وه ..

دوهم :

چۆری دوهمی ته حریف و لادان له مانای راستی ناوه کان شه مهیه که بگوتريت: ناوه کان ناماژه یان تیدایه بۆ چه ند سیفاتیک، به لام سیفاته کان (تشابه) چوینرا بن به سیفاتی مه خلق وه کړو و تاقمی (أهل التشبيه) ده لئین! . دیاره ته شبیهی (چواندن)ی سیفاتی خالق به سیفاتی مه خلق قسه یه کی به تال و تاوانیکی گه وره یه وه هرگیز ده قه کانی قورنان و سوننه ت شتی وها نافه رمون.

سی یه م:

ناویک بۆ په روه دگار دابنریت که خوای گه وره بۆ خوئی دانه نابیت هر وه ک چۆن گاوره کان (النصارى) ناوی (الاب) واته (باوک) یان داناوه بۆ خودا (ﷻ)، وه فیه له سوفه کان (العله الفاعله) واته (هۆی کاریگری یه که م).. جا هه روه ک پیشتر ناماژه مان پیکرد ناوه جوانه کانی په روه دگار (توقیفیه) واته ته نها بۆ خوای گه وره و پیغه مبه ر (ﷻ) هیه دیاری بکه ن و هر دیاری کردنیکی تر لادانه له ئه رکی سه رشانمان به رامبه ر به ناوه پیروزه کان و زیاده په ویه تیاندا وه خوا (ﷻ) له وه پاک و بیگه رد تره شه و ناوانه ی لی بنریت.

چواره م:

له ناوه کانی خوای گه وره چه ند ناویک ده ره یئیریت و ناوی به کانی لی بنریت ، هه روه ک چۆن موشریکه کانی شه وسا ناوی بیتیکیان نابوو (العزى) که له ناوی پیروزی (العزیز) وه ریان گرتبوو! هه روه ها ناوی بیتیکی تریان نابوو (اللات) گوایه له ناوی پیروزی (الاله) ده ریان هینابوو جا له به رنه وه ی ناوه پیروزه کانی خوا (ﷻ) تابه ت وابه سته ن ته نها به خویه وه ، نابی و ناگری هه چ که سیکى تر شه و ناوانه به کاریه یئیریت ... هه روه ک له سوره تی (الاعراف) ئایه تی (۱۸۰) دا هاتوو ده فه رموی ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ ، واته : هر بۆ خوایه هه مو ناوه جوان و پیروزه کان جا شه ی ئیمانداران به و ناوانه دوعا و نزا بکه ن..

وه له سوره تی (طه) ئایه تی (۸) ده فه رموی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ واته : الله زاتیکه جگه له و خوایه کی تر نه یه هه رچی ناوه پیروز و جوانه کان هیه هه ر شایسته ی شه وه ..

وه له سورته‌ی (الحشر) نایه‌تی (٢٤) دا ده‌فرموی ﴿لله الاسماء الحسنی یسبح له ما
السموات والارض﴾ واته : ناوه پیروز و جوانه‌کان هه‌مووی شایسته‌ی ئه‌ون ، هه‌رچی
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ستایشی ئه‌و ده‌که‌ن ، به‌راستی ئه‌و زاته‌ی خوایه‌کی بالاده‌ست و
دانایه .

هه‌ریقه‌ی ته‌حریف و لادانی مانای ناوه جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار به‌ه‌موو جوهره‌کانیه‌وه
حه‌رامه و خوای بالاده‌ست هه‌ره‌شه له (ملحدین) ده‌کات واته ئه‌وانه‌ی ته‌حریفی ناو و
سیفاته‌کان ده‌که‌ن و به‌کاریان دینن بۆ غه‌یری خوا وه له سورته‌ی (الاعراف) نایه‌تی (١٨٠)
ده‌فرموی ﴿وَدُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيْ اَسْمَانِهِ ، سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته : وازه‌ینن له‌وانه‌ی
که‌له ناوه پیروزه‌کانی خوادا لادان ده‌که‌ن و بۆ غه‌یری خوا به‌کاریان دینن و له‌ئاینده‌دا پاداشتی
ئهو کارو کرده‌وانه‌یان وه‌رده‌گرن...

جابه‌پێی سیاق و داخوازی به‌لگه شه‌رعه‌ی‌که‌ن هه‌ندێ له‌و لادان و (الحاده) ده‌بیته هاوه‌ل بۆ
خودا به‌پاردان و هه‌ندێ جارێش ده‌بیته (کوفر)، خوای گه‌وره به‌مانبارێزێت...

چهند بنه‌هایه‌ك سه‌باره‌ت به‌ سیفاته‌کانی خوای گه‌وره

بنه‌های یه‌که‌م :

سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار هه‌موویان سیفاتی که‌مانن بۆ خودا (عَلَمٌ) به‌ هیچ شێوه‌یه‌ك مانای
که‌م و کوپی هه‌لناگری.

وه‌ك سیفاته‌کانی (الحياة / زيان ، العلم / زانین ، القدرة / ده‌سه‌لات ، السمع / بیستن ،
البصر / بینین ، الرحمة / به‌زه‌یی ، العزة / سه‌ربلندی ، الحكمة / دانایی ، العلو / به‌رزنی و
پایه‌داری ، العظمة / شكۆمه‌ندی..... هتد). به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌م سیفاته‌نه‌ به‌لگه‌کانی
قورئان و سونه‌ت و عه‌قل و فیه‌ره‌تی پاكه .

به لگه ی قورئان:

سوره تی (النحل) نایه تی (٦٠) ده فەرموی ﴿لَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوَاءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ واته : سیفه ت و ناو نیشانی ناشرین و نزم و خراپ شایسته ی ئەوانه یه که باوه ی به قیامه ت ناکن ، خوای په روه دنگاریش خاوه نی هه موو سیفاتی به رزو بئندو پیروزه و ئەو زاته هه ر خۆیشی بالاده ست و دانایه (والمثل الأعلى) که له نایه ته که دا هاتوو واته (الوصف الأعلى) یانی به رزترین وه صف و شایسته یی هه ر بق خواجه .

به لگه ی عه قل:

ئەمه یه که هه موو دروستکراویک بوونیکی واقعی و راستی هه یه و دیاره ماده م (بوونی) هه یه سیفاتیشی هه یه ، جا سیفاتی کامل بن یاسیفاتی ناته او ، گومانیش نی به که خواجه کی بالاده ست و شیواو بق په رستن ناگوچی خاوه نی سیفاتی ناته او بیته ! هه ریۆیه ش خوای بئند و خاوه ن ده سه لات هه یج و پووچیته خواجه تی بته گانی ده رخته وه به وه ی که سیفاتی نه قس و ده سه ته و سانی له خۆ ده گرن.

ئەو ته تا خوای گه و ره له سوره تی (الأحقاف) نایه تی (٥) دا ده فەرموی ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهُ عَذَابُهُمْ غَافِلُونَ﴾ واته : جائیتر کی له و که سه گو مراه تره که دۆعا و نزا ، پوو به که سییک یا شتییک ده کات جگه له خوا که نه گه ره تا پۆزی قیامه تیش لی بی پارینه وه هه ر بی سووه ، له کاتی که دا ئەوانه له دۆعا و پاران ه وه ی ئەوان بی ناگا و غافلن و هه سستی پی ناکن.

هه روه ها له سوره تی (النحل) نایه تی (٢٠ ، ٢١) دا ده فەرموی ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَهُمْ يُخَلَقُونَ أَمْوَاتٌ غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ واته : ئەو بت و کس و شتانه ی که هاواریان لی ده کن و ده یان په رستن جگه له خوا ، هه یجان پی دروست نا کریت له کاتی که دا که خۆیان دروست کراون ، ئەوانه مردوون و زیندو نین ، هه ستیش ناکن که ی خۆیان و خه لکی زیندوو ده کرینه وه . هه روه ها له سه ر زمانی شیرامیه وه - سه لامی خوای له سه ر بیته - ده گه یترته وه کاتی ره خنه و گازنده له باوکی ده گه ریت و ده لیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ هُمْ لَا يُفْعَلُونَ﴾ واته : کاتی که به باوکی گوت : باوکی ولایبهر ولایفنی عنک شینا ﴿سوره تی (مریم) نایه تی (٤٢)﴾ ، واته : کاتی که به باوکی گوت :

به‌پزیم : نه‌وه تق بۆچی شتیك ده‌په‌رستیت كه نه‌ده‌بیستی، نه‌ده‌بینی، نه‌هیچ سوودیكت پی ده‌گه‌ینی .

هه‌روه‌ها به‌ه‌لگه‌ی بینین و هه‌ست پی كردن پوون بۆته‌وه كه مه‌خلوقات هه‌ندئ سیفاتی كه‌مائیان هه‌یه ، دیاره سیفاتی كه‌مألش ده‌بی یه‌كێك هه‌بی بیبه‌خشی ، كه‌واته به‌خه‌شهری سیفاتی كه‌مال ته‌نا خوای گه‌وره‌یه و ناگوونجی له مه‌خلوقاته‌كانیدا سیفاتی كه‌مال هه‌بیته و له‌خۆیدا نه‌بیته !!

به‌لگه‌ی (فطره) سه‌روشت:

له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌روونی پاك پێش نه‌وه‌ی تێكه‌لی گوناوه و كومه‌لگای جاهلی بیته رها‌توه‌و دروست كراوه له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی خوا به‌گه‌وره دانانی و په‌رستنی ، جا ئایا نه‌گوونجی خوايه‌ك خۆش بویستری و به‌گه‌وره سه‌یر بكری و به‌په‌رستری نه‌گه‌ر خاوه‌نی سیفاتی كه‌مال نه‌بیته ؟!

جا هه‌ر سیفه‌تێك كه‌م و كوپی لی به‌فامرتته‌وه ناكری بدریته پال په‌روه‌ردگار وه‌ك سیفاته‌كانی (مردن ، نه‌زانین ، له‌بیرچوون ، ده‌سته‌وه‌ستانی ، كویری و كه‌پی و هتد) چونكه خوای بالاده‌ست له‌سوره‌تی (الفرقان) ئایه‌تی (۵۸) ده‌فه‌رموی ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ واته : تق نه‌ی محمد (ﷺ) پشت بیه‌سته به‌واته‌ی كه‌هه‌میشه زیندوه و هه‌رگیز نامریت. هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (طه) ئایه‌تی (۵۲) له‌سه‌ر زمانی موسی سه‌لامی خوای لی بیته - ده‌فه‌رموی ﴿فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ واته : موسا فه‌رموی زانیاری نه‌وانه لای په‌روه‌ردگارمه و له‌ دۆسه‌یه‌كانی (لوح المحفوظ) دا پارێزراره، په‌روه‌ردگاری من هه‌چی لی وون نابیته، هه‌یج شتیكیش فه‌رامۆش ناكات.

دیسانه‌وه له‌ سوره‌تی (الزخرف) ئایه‌تی (۸۰) دا ده‌فه‌رموی ﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ﴾ واته : ئایا نه‌وانه وا ده‌زانن كه‌ئیمه له‌نه‌پیتی و چه‌په‌یان بیئاگاین و نابیستین؟! نه‌خه‌یر وانی به‌ ئیمه زۆر ئاگادارین و فریشته‌كانیشمان وردو درشتی گوفتارو كرداریان تۆما ده‌كهن.

هوه ها پيغه مبرى خوا ﴿﴾ له باره ي ده جاله وه ده فەرموى ﴿انه اعور؟ و ان ريكم ليس باعور﴾. واته: ده جال چاويكى كويزه و نايينى به لام خواي گه وره چاوي ساغه و ده بينيت. وه له فەرموده يه كى تردا ده فەرموى ﴿ايها الناس اربعوا على انفسكم فانكم لا تدعون اصم ولا غائبا﴾. واته: ئه ي خه لكينه هيواش و له سه رخوين له كاتى دوعا كردندا چونكه ئيوه ناپارتنه وه له كه سيك كه پر بيت يا ناديار و ناماده نه بيت..

ئه وه تا خواي په روه ردگار توله و سزاي له سه ر ئه و كه سانه داناو كه وه صفى په روه ردگار ده كه نه به شيوه ي نالايه قى و كه مى وه ك له سوره تى (المائده) ئايه تى (٦٤) دا ده فەرموى ﴿وقالت اليهود يدُ الله مغلولة غلَّتْ ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف يشاء﴾. واته: (جووله كه كان ده لئين خوا ده ستي به ستراوه و خيى له ده ست نايينه وه، ده ك ده ستيان به ستراوه بى خيى و كه له بچه و تووشى شه له ل بيت ، ده ك نه فرينيان لى بيت بق خويان و قسه يان، نه خيى وانى به به لكو دوو ده سته ي په روه ردگار هه ميشه و به رده وام كراويه و چۆنى بويت و چه ندى بويت ده بيه خشيت). هه روه ها له سوره تى (آل عمران) ئايه تى (١٨١) دا ده فەرموى ﴿لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول نوقوا عذاب الحريق﴾ واته : بيگومان خواي گه وره گوفتارى (نا به جى ي) ئه و جووله كانه ي بيست كه وتيان : خوا هه ژاره و ئيمه ده وله مه ندين!! ئيمه ئه و گوفتاران ه تومار ده كه ين له سه ريان هه روه ها كوشتنى پيغه مبران به ده ستي ئه وان به ناحق ، له دۆزه خيشدا پتيان ده ليين : بچيژن سزاي ئاگرى سوتينه ر خواي گه وره ش بق خوى هه ر سيفاتيكي نه قس و كه مى رهد ده كاته وه. له سوره تى (الصفات) ئايه ته كانى (١٨٠ ، ١٨١) و (١٨٢) دا ده فەرموى ﴿سبحان ريك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين﴾ واته: پاك و بيگه ردى بق په روه ردگار ت ، په روه ردگارى خاوه ن ده سه لات ، له وه ي كه ئه وان ده يدنه پال ئه و زاته بى هاوه ل و هاوتايه. وه له سوره تى (المؤمنون) ئايه تى (٩١) دا ده فەرموى ﴿ما اتخذ الله من ولد وما كان معه من اهل اذنا لذهب كل اهل بما خلق ولعلا بعضهم على بعض ، سبحان الله عما يصفون﴾ واته: هه رگيى خوا ﴿﴾ كه سى نه كروه به بۆله ي خوى و هيچ خوايه كى له گه ئه لدا نى به ، چونكه ئه و كاته هه ر خوايه ك ده چوو به لاي دروستكروانى

خۆیه وه وه نندیکی خۆی بلند ده کرد به سه ره هه ندىكى تردا ، پاکی و بىگه دى بۆ زاتى خوایه له بهرام بهر ئه و شتانه وه كه (خوانه ناسان) هه لى ده به ستن و ده بێلێن .

جا هه ر سیفه تىكى پهروه ر دگار كه سیفه تى (كه مال) بێت له حاله تى كداو له حاله تى كى تریشدا مانای سیفه تى نه قس و كه مى بیه خشیت ئه وه له حه قى خودا (ﷻ) ناگو نجی .. بۆیه ده بینین خوای گه وه هه ندی سیفات به ته نها به كار ناهینى وه ك سیفاتى (المكر، الكيد، الخداع) چونكه سیفاتى نه قس و كه مى پيشان ده دن ، به لكو له حاله تى كدا پهروه ر دگار به كار یان ده هینیت كه رهد و وه لام بن بۆ كافران و ملهوران به وه ی خودا (ﷻ) زه لیل و پيسوايان ده كات و فیل و ده سه لاتیان به رام بهر پهروه ر دگار هه یج نى یه و بۆشه هه ر وه كه له سوره تى (الأنفال) ئایه تى (٣٠) ده فه رموى ﴿ویمكرون و یمكر الله والله خیر الماکرین﴾ واته : ئه وان پیلانى خۆیان ده گۆین و خوایش پلانى خۆی ده خاته كار (به پوچ كردنه وه ی كار ه كانیان) ، دلنیا بن خوای گه وه چا كترینى هه موو پلانساز و نه خشه سازانه .

وه له سوره تى (الطارق) ئایه تى (١٥ و ١٦) دا ده فه رموى ﴿انهم یكیدون كیدا و أكید كیدا﴾ واته : به راستى ئه وانه خه رىكى پیلان دانان و منیش پلان و نه خشه ی خۆم ده خه مه كار .
وه له سوره تى (الأعراف) ئایه تى (١٨٢ ، ١٨٣) دا ده فه رموى ﴿والذین كذبوا بآیاتنا سنستدرجهم من حیث لا یعلمون وأملی لهم ان كیدی متین﴾ واته : ئه وانه ش كه به لگه و به رنامه ی ئیمه به درق ده زانن له ئاینده دا و رده به ره و تیا چون ده یان به یه له كات و شوینى كدا كه ئه وان هه ستى پى ناكهن .

وه له سوره تى (البقره) ئایه تى (١٤ و ١٥) دا ده فه رموى ﴿قالوا انا معكم انما نحن مستهزؤن ، الله یستهزئ بهم﴾ واته : دو په وه كان ده لێن به راستى ئیمه له گه ل ئیوه یه ، بئىگومان ئیمه گالته به ئیمانداران ده كین ، به لام خه یالیا ن خاوه ، خوا سزای گالته چاره یه كه یان لى ده سستینیت و ده یان كاته گالته چار .

هه ر بۆیه ش ده بینین خوای گه وه باسى ئه وه ناكات هه ر كه س خیا نه ت له خوا و دینه كه ی بكات خوای گه وه ش خیا نه تى لى ده كات ، چونكه (خیانه ت) فیلتیکه له كاتى كدا ده كریت كه لایه نى به رام بهر ئه مین بگریت وه ئه مه ش سیفه تى كه نه گونجا وه و نه قس و زه م ده گه یه نیت و

له‌حه‌قی په‌روه‌ردگاردا نابیت بویه له سوره‌تی (الأنفال) نایه‌تی (۷۱) دا ده‌فه‌رموی ﴿وَإِنْ يَرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ واته: خو ئه‌گه‌ر بیان‌وه‌ی خیانه‌ت و پلان دژ به تو (ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ)) بگیزین ، ئه‌وه به‌پراستی ئه‌وانه پيشتر خیانه‌تیا ن له خوا کردوه (به‌وه‌ی شه‌ریکیان بق بریار داوه) ئینجا خوا ده‌سه‌لائی لی سه‌ندون و ئیسه‌وی زال کردوه به‌سه‌ریاندا ، بیگومان خوا زانایه به (پیلانیان) و دانایه به (چوتیه‌تی سنور دانان بویان) ئه‌وه‌تا خوی گه‌وره ناه‌رموی خیانه‌تی لی‌کردن په‌لکو ده‌فه‌رموی ﴿فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ﴾ ئیسه‌وی زال کرد به‌سه‌ریاندا. چونکه خیانه‌ت وه‌ک و تمان سیفه‌تی زهم و نه‌قسه بو‌خودا و ناگودجی به‌کاربه‌ئیری.

هه‌ر لیره‌یشه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وه‌ی هه‌ندئ عه‌وام و نه‌زان ئه‌م قسه به‌تال و بی مانایه ده‌که‌ن که ده‌لێن (خان الله من یخون) واته هه‌رکس خیانه‌ت بکات خوی گه‌وره‌ش خیانه‌تی لی ده‌کات ئه‌مه قسه‌یه‌کی خراپه پئویسته نه‌هی لی بکریت .

بنه‌مای دووه‌م:

باس و بابه‌ته‌کانی سیفات فراوانترن له‌بابه‌ته‌کانی ناوه‌ پیرۆزه‌کان ، چونکه هه‌موو ناویک سیفه‌تی‌ک له‌خو ده‌گریت وه‌ک له‌بنه‌مای دووه‌می ناوه‌ پیرۆزه‌کاندا باسمان کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ندئ له‌ سیفاته‌کانی خوا (ﷻ) په‌یوه‌سته به‌ کرداره‌کانی خواوه - سبحانه و تعالی - وه‌کرداره‌کانیشی بی سنوره‌و ته‌واو نابیت، هه‌روه‌ک چۆن قسه‌ جوان و موباره‌که‌کانی ته‌واو نابین ، وه‌ک له‌ سوره‌تی (لقمان) نایه‌تی (۲۷) ده‌فه‌رموی ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمْدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ واته: خو ئه‌گه‌ر به‌پراستی هه‌رچی دره‌خت هه‌یه له‌ زه‌ویدا بینه پئئوس ، ده‌ریاش چه‌نده ببیته‌هوت ئه‌وه‌نده و ببیته‌مه‌که‌ب و زانستی دروستکاره‌وه‌کانی خوا بنوسیته‌وه، ئه‌وه هیشتا زانست و فه‌رمانه‌کانی خوا هه‌ر ته‌واو نابیت ، به‌پراستی خوی گه‌وره به‌ده‌سه‌لاته و دانایه ..

بِقَ نَمُونَه لَه سِيفَاتَه كَانِي خَوَايِ گهوره (المَجِيءُ وَالْأَتِيَانِ) هَاتَن بَه دَه مَه وَه (وَالْأَخْذُ وَالْأَمْسَاكُ) وَاتَه گِرْتَن وَ تَوَلَّه لَيْسَه دَنَدَنَه وَه (وَ الْبِطْشُ) وَ اتَه سَزَادَانِي تُونَد... هَتَد. بَه لَكِه شَمَان بِقَ نَمُو سِيفَاتَاهِي سَه رَه وَه سوره تي (الْفَجْرِ) نايه تي (٢٢) دا ﴿ وَجَاءَ رِيكَ ﴾ وَ اتَه (پَه رَه رَدگَارَت دِيَتِ) بَه لَامِ چَوْنِيَه تِيَه كِي خَوِي نَه بِيَتِ كِه س نَازَانِي .

هَه رَه وَه لَه سوره تي (الْبَقْرَه) نايه تي (٢١٠) دا دَه فَه رَمُوِي ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ ﴾ وَ اتَه نَايَا نَه وَ اتَه ي رِي بَازِي نِي سَلَامِيَان نَاوِيَتِ چَا وَه رِيَتِي چِي دَه كَن؟ جَكِه لَه هَاتَنِي خَوَايِ گهوره بِقَ لَايَان لَه نِيَو سِي بَه رِي پَه لَه هَه رِي سَهِي دَا .

وَه لَه سوره تي (آلِ عِمْرَانَ) نايه تي (١١) دا دَه فَه رَمُوِي ﴿ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ﴾ وَ اتَه : خَوَايِش نَه وَ اتِي بَه هَوِي گُونَاهُو تَا وَ اتِيَانَه وَه بَه تُونَدِي سَزَا دَاو گِرْتَنِي .

هَه رَه وَه لَه سوره تي (الْحَجِّ) نايه تي (٦٥) دا دَه فَه رَمُوِي ﴿ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بَادِنَهُ ﴾ وَ اتَه : خَوَا ﴿ ﴾ نَه وَ اتَه يَه كِه تَا سَمَان رَا گِر دَه كَات لَه وَه ي كِه بَكَه رِي بَه سَه ر زَه وِي دَا وَه لَه سوره تي (الْبُرُوجِ) نايه تي (١٢) دا دَه فَه رَمُوِي ﴿ إِنْ بَطْشُ رِيكَ لَشَدِيدٌ ﴾ وَ اتَه : بَه رَا سَتِي تَوَلَّه ي پَه رَه رَدگَارَت (نَه ي پِي تَه مَبَه ر ﴿ ﴾) ، نَه ي نِي مَان دَار (نَقْر تُونَد وَ تِي زُ وَ بَه زَه بَرَه ..

وَه لَه سوره تي (الْبَقْرَه) نايه تي (١٨٥) دا نَه فَه رَمُوِي ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ ﴾ وَ اتَه خَوَا ﴿ ﴾ نَا سَا نَكَارِي بِقَ نِي وَه دَه وِيَتِ وَ نَابَه وِيَتِ (يَه رَمَتَن وَ فَه رَزَه كَانَتَانِ) لَه سَه ر قُورَس بَكَات . هَه رَه وَه پِي تَه مَبَه رِي خَوَاش ﴿ ﴾ نَه فَه رَمُوِي ﴿ يَنْزِلُ رَبِّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ﴾ وَ اتَه پَه رَه رَدگَار مَان دَا نَه بَه زِي بِقَ نَا سَمَانِي دُونِيَا .

چَا نَه وَه ي گِرَنگِه نِي تَه وَه سَفِي پَه رَه رَدگَار دَه كِه يِن بَه وَ سِيفَاتَاهِي كِه چَوْن لَه قُورِشَان وَ سُونَه ت دَا هَاتُون وَه ك خَوِيَان نَايَا نَكُورِيِن نَالِيِن لَه نَا وَه كَانِي خَوَا (جَاءَ) نَا كِه يِن بَه (الْجَائِي) وَه (أَتَى) بَكِه يِن بَه (الْآتَى) وَ (الْأَخْذُ) بَكِه يِن بَه (الْأَخْذُ) يَا بَلِيَتِيِن (الْمَمْسِكُ وَالْبَاطِشُ وَالْمَرِيدُ وَالنَّازِلُ هَتَد...)

چَا بَا نِي تَه ش وَه سَفِي خَوَا بَكِه يِن ﴿ ﴾ (بَه وَ نَا وَ سِيفَاتَاهِي ..

بڼه مای سنیهم:

سیفاته کانی خوا د بڼه دوو بهش:

یه که م: سیفاتی (ثبوتی) نه وهی که خواو پیغه مبه ر (ﷺ) سه لماندویانه بق خودا (ﷺ).

دووم: سیفاتی (سلبی) نه وهی که خواو پیغه مبه ر نه فیان کردووه و دایان رنیوه له

په روه ردگار.

یه که م: سیفاتی (ثبوتی):

همو نهو سیفاتانه ده گریته وه که خوا (ﷺ) له قورئاندا و له سهر زمانی پیغه مبه ر (ﷺ)

دیاری کراون بق په روه ردگار و هموویان سیفاتی که مان و هیچ که مو کوپه ک هه لئاگرن وه ک

سیفاته کانی (الحياة والعلم والقدرة والأستواء على العرش والنزول الى السماء الدنيا والوجه

والیدین... هتد) جا پتویسته هه مویان بسه لمینین و هیچ پیچ و لادانیک له مانا راست و

دیاره کانیان نه که یڼ به م به لگانه ی خواره وه:

۱- به لگه ی قورئان

خوای گه وره له سوره تی (النساء) ثایه تی (۱۳۶) دا ده فرموی ﴿یا ایها الذین آمنوا

بالله ورسوله والکتاب الذی نزل علی رسوله والکتاب الذی أنزل من قبل ومن یفکر بالله و

ملائکتہ وکتبه ورسوله والیوم الآخر فقد ضلّ ضلالاً بعيداً﴾. واته: نهی نه وانه ی باوه پرتان

هیناوه به رده وام و دامه زراو ڼ له سهر ثیمان به خوا و پیغه مبه ر که ی و بهو قورئانه ش که له

ماوهی چه ند سالیکندا دایبه زاندوه بق پیغه مبه ر که ی و بهو کتیبانه ش که پیشتتر په وانه ی

کردوون، جا نه وهی باوه پی نه بیته به خوا و فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه رانه ی و به

پژدی دوا ی نه وه به راستی گومپا بووه به نه وپه ری گومپای ﴿﴾.

جا ثیمان به خوا ته واور نه یه گه ر ثیمان به سیفاته کانی خودایشی له گه لدا نه بیته، وه ثیمان

به کتیبه کانیش نه وه ده گه په تی که ثیمانته هه بی به هه مو نهو سیفاتانه ی که له و کتیبانه دا

هاتوون، وه ماده م ثیمانمان به وهش هه یه که محمد (ﷺ) پیغه مبه ری خواپه که واته هه رچی

فرموبیته دهریاره ی سیفاته کان له خوای گه وره ی وهرگرتووه و ده بی باوه پیمان پی ته هه بیته .

له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆی باسی سیفات و ناوه پیرۆزه‌کانی ده‌کات و بق خۆیشی له هه‌موو کس شاره‌زاتره ده‌ریاره‌ی خۆی.

وه که‌سیش نی‌یه به ئه‌ندازه‌ی خوا قسه و فه‌رموده‌ی راست و پوون بی‌ت .. که‌واته پتۆیسته بی گومان و دوودلی سیفات‌ه‌کان چیکیر بکه‌ین و بیسه‌لمینین ، هه‌وال و باس و خه‌به‌ریش کاتی وه‌رناگیرئ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی گومانی (جه‌هل) یا درۆ یا پوون و پاراو نه‌بوون له ده‌ربهرینیدا لی بکری ئه‌م سئ عه‌یبه‌ش له خوای گه‌وره‌وه ژۆر دووره بۆیه هیچ چاره و پێگه‌یه‌ک نامینئ جگه له ته‌سلیم بوون به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره ده‌یفه‌رمویت، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) ده‌یفه‌رمویت **بِیْئِیْمَانٍ بِیْئِیْمَانٍ** پێغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) له‌و سئ عه‌یبه‌ دووره بۆیه هه‌رچی فه‌رمو بی‌ت لی وه‌رده‌گیریت و قسه‌ی هیچ کس قه‌زل نادرئ به‌سه‌ر فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ).

دووه‌م : سیفاتی سه‌لبی :

ئه‌و سیفه‌تانه‌یه که‌ خوای گه‌وره نه‌فی کردووه له خۆی که‌ قورئاندا هاتووه یا له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ری خوادا باس کراون، و هه‌مویان سیفاتی نه‌قسن له‌ هه‌قی په‌روه‌ردگارا وه‌ک :

(الموت، مردن، النوم، خه‌و، الجهل، نه‌زانی، والنسیان ، له‌یادچوون ، والعجز ، هه‌سته‌وسانی ، و التعب ، ماندوو بوون)

بۆیه پتۆیسته هه‌موویان نه‌فی بکری له په‌روه‌ردگار و ئه‌و سیفاتانه‌سه‌لمینرئ که‌ دژ و پێچه‌وانه‌ی هه‌ریه‌که‌یانن ، چونکه‌ کاتی خوا (ﷺ) نه‌فیان ده‌کات له خۆی به‌مه‌به‌ستی ته‌نها نه‌فی نه‌یه چونکه‌ ته‌نها نه‌فی سیفاتی که‌مال نابه‌خشی مه‌گه‌ر کاتیک دژ و پێچه‌وانه‌که‌شی سه‌لمینئ..

بۆنونه: خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الفرقان) ئایه‌تی (۵۸) دا ئه‌فه‌رموئ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ واته ته‌نها پشت به‌و خواجه‌به‌سته که‌ زیندوووه و هه‌رگیز نامرئ.. که‌واته نه‌فی ین له خوای گه‌وره‌یانی که‌مالی ژیان و زیندوویی به‌رده‌وام.

له‌برئه‌وه‌ی خوای گه‌وره خوئی باسی سیفات و ناوه پیروژه‌کائی ده‌کات و بق خویشی له هه‌موو که‌س شاره‌زاتره ده‌ریاره‌ی خوئی.

وه که‌سیش نی‌یه به ئه‌ندازه‌ی خوا‌قسه و فه‌رموده‌ی راست و پوون بی‌ت .. که‌واته پتویسته بی گومان و دوودلی سیفات‌کان جی‌گیر بکه‌ین و بیسه‌لمینین ، هه‌وال و باس و خه‌به‌ریش کاتی وه‌رناگیرئ که‌ خاوه‌ته‌که‌ی گومانی (جه‌هل) یا درۆ یا پوون و پاراو نه‌بوون له ده‌ربرینی‌دا لی بکری ئه‌م سئ عه‌یبه‌ش له خوای گه‌وره وه زۆد دووره بۆیه هیچ چاره و ریگه‌یه‌ک نامینئ جگه له ته‌سلیم بوون به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره ده‌یفه‌رموئیت، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) ده‌یفه‌رموئیت ~~بپه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواش~~ (ﷺ) له‌و سئ عه‌یبه‌ دووره بۆیه هه‌رچی فه‌رمو بی‌ت لی ئی وه‌رده‌گیریت و قسه‌ی هیچ که‌س فه‌زل نادرئ به‌سه‌ر فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ).

دووه‌م : سیفاتی سه‌لبی :

ئهو سیفه‌تانه‌یه که‌ خوای گه‌وره نه‌فی کردووه له خوئی که‌ قورئاندا هاتووه یا له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا باس کراون، و هه‌مویان سیفاتی نه‌قسن له حه‌قی په‌روه‌ردگاردا وه‌ک :
(الموت، مردن، النوم، خه‌و، الجهل، نه‌زانی، والنسیان ، له‌یادچوون ، والعجز ، ده‌سته‌وسانی ، و التعب ، ماندوو بوون)

بۆیه پتویسته هه‌موویان نه‌فی بکری له په‌روه‌ردگار و ئهو سیفاتانه‌سه‌لمینرئ که‌ دژ و پتچه‌وانه‌ی هه‌ریه‌که‌یانن ، چونکه‌ کاتی خوا (ﷺ) نه‌قیان ده‌کات له خوئی به‌ مه‌به‌ستی ته‌نها نه‌فی نی‌یه چونکه‌ ته‌نها نه‌فی سیفاتی که‌مال نابه‌خشی مه‌گه‌ر کاتیک دژ و پتچه‌وانه‌که‌شی سه‌لمینئ ..

بۆئمونه: خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الفرقان) ئایه‌تی (۵۸) دا ئه‌فه‌رموئ ﴿وتوکل علی‌ الحي الذي لا يموت﴾ واته ته‌نها پشت به‌و خوایه‌ بیه‌سته که‌ زیندوووه و هه‌رگیز نامرئ .. که‌واته نه‌فی مردن له خوای گه‌وره‌یانی که‌مالی ژیان و زیندوئیتی به‌رده‌وام.

شوونه‌یه‌کی تر: له سورته‌ی (الکھف) نایه‌تی (٤٩) ئه‌فه‌رموێ ﴿ولا یظلم ریک أحداً﴾. واته: بئێ گومان په‌روه‌ردگاری تو ستم له که‌س ناکات ﴿. که‌واته نه‌فی ستم له په‌روه‌ردگار که‌مالی عه‌داله‌ت ده‌گه‌یه‌نی:

شوونه‌یه‌کی تر: له سورته‌ی (فاطر) نایه‌تی (٤٤) ئه‌فه‌رموێ ﴿وما کان الله لיעجزه من شیء فی السماوات ولا فی الأرض﴾ واته ﴿وه‌نه‌بی‌ت خوی گه‌وره هه‌چ شتیک ده‌سته و سانی بکات، له ئاسمانه‌کان یاله زه‌ویدا﴾، که‌واته نه‌فی (ده‌سته و سانی) (عجز) له خودایانی سه‌لماندنی که‌مالی عیلم و ده‌سه‌لات بۆی، ئه‌وه‌تا له کۆتایی نایه‌ته‌که‌دا ئه‌فه‌رموێ ﴿إنه‌ کان علیماً قدیراً﴾. واته: به‌راستی په‌روه‌ردگار هه‌میشه زانایه و به‌ده‌سه‌لات و توانایه. چونکه (عجز، ده‌سته و سانی) هۆکاره‌کانی: یا نه‌زانی‌یه به‌ هۆی دروست بوون ﴿الجهل بأسباب الایجاد﴾ یان که‌م ده‌سه‌لاتی له‌سه‌ری، جا ماده‌م خوی بالاده‌ست که‌مالی عیلم و که‌مالی قودره‌تی هه‌یه که‌واته هه‌چ شتیک له ده‌سه‌لاتی خوا ﴿﴾ به‌ ده‌رنی‌یه و ده‌سته‌وسان نی‌یه به‌رامبه‌ر هه‌چ دروست کراویک نه‌له ئاسمانه‌کان و نه‌له زه‌ویدا.

لێ‌روه بۆمان پوون ده‌بیته‌وه که سیفاتی سه‌لبی چه‌نده‌ها مانای که‌مالیش ده‌گرێته‌وه.

بنه‌مای چواره‌م:

سیفته (ثبوتی) جیگه‌یه‌کانی په‌روه‌ردگار هه‌موویان سیفاتی مه‌دح و که‌مالن و هه‌تا مانا‌کانیان نۆد و جۆر و جۆر و قول بن، زیاتر و پوونتر که‌مالی خوا ﴿﴾ ده‌رده‌خه‌ن. هه‌ر بۆیه سیفاته (ثبوتی)یه‌کان که په‌روه‌ردگار مه‌دحی خۆی پێ کردوون نۆد زیاترن له سیفاتی (سه‌لبی)یه‌کان.

سیفاته سه ئیبه کانیش به زۆری لهم حاله تانه دا به کار هاتوون

یه که م :

سه لماندن و پوون کردنه وهی که مالی خوا به گشتی، وه که له سورتهی (الشوری) ئایه تی (۱۲) دا هاتوووه ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ﴾ واته : هیچ دروستکراویک هاوشیوهی په ره درنگار نی یه . وه له سورتهی (الأخلاق) ئایه تی (۴) نه فه رموی ﴿لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ﴾ واته : هه رگیز هاوتاو هاوشیوه وه ده سه لآنداریکی ترنیه که له به رامبه ریوه بوه ستیت .

دووهم :

نه فی و په د کردنه وهی پاو بۆ چوونی درۆ هه لبه ستان و بی باوه پان که له حه قی خوادا ده دویژن . وه که له سورتهی (مریم) ئایه تی (۹۱-۹۳) داهاوووه ﴿أَنْ نَدْعُوا لِلرَّحْمَنِ وَلِدًا وَمَا یُکْفِی لِلرَّحْمَنِ أَنْ یَتَّخَذَ وَلَدًا﴾ . واته : کاتیک که نه فامان بوونی پۆله و نه وه یان دایه پال خوای میهره بان ، که هه رگیز ناکرێ و په وانیه بۆی که پۆله و نه وه بۆ خۆی بریار بدات ..

سی یه م :

هه لوه شانده نه وهی گومانی که م و کوپی له که مالی په ره درنگاردا له نیش و کاره کانیدا وه که له سورتهی (الانبیاء) ئایه تی (۱۶) دا ده فه رموی ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا لِاعْبِیْنُ﴾ واته ئیعه ئاسمان و زهوی، هه رچی له نیوانیاندا هه یه به گالته .. (به بی مه به ست) دروستمان نه کردوووه .

وه له سورتهی (ق) ئایه تی (۲۸) دا ده فه رموی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِی سِتَّةِ آیامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ واته : به راستی ئیعه ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندا هه یه به شه ش پۆژ دروستمان کردون و هیچ ماندویه تیه کیش پووی تی نه کردین .

بڼه مای پښجه م:

سیفاته (ثبوتی) یه کانی په روه ردگار ده بیته دوو بهش:

۱- سیفاتی (زاتی) تاییهت به زاتی په روه ردگار وه.

ب- سیفاتی (فعلی) تاییهت به ویست و کرداره کانی په روه ردگار وه.

۱- سیفاتی (زاتی): هه مو وئو سیفاتانن که له گه ل بوونی خودا (ﷻ) بپوون و هه ر بهرده و امیوش دهبڼ و بهو سیفاتانن په روه ردگار وه سف ده کړتیت. وهک (العلم = زانین ، القدرة = دهسه لات ، السمع = بیستن ، البصر = بینین ، والعرة = سه ر بلندی ، والحکمة = دانایی ، والعلو = به ززی ، والعظمة = شکومه ندی). هه روه ا سیفته ی (خه به ریش) که خوا ی گه وره خوی به نیمه ی پاگه یاندوه وهک (الوجه = دهم و چاو ، الیدین = دهست ، العینین = هه ر دوو چاو).

ب- سیفاتی (فعلی): ئو سیفاتانن که وابسته ن به ویست و ئیراده ی خوا ی گه وره وه هه ر کات ویستی ئه نجامیان ئه دات و که نه یشی ویست نایکات وهک (الاستواء علی العرش) واته: دامه زواوی و پاوه ستان له سه ر عه پش (بهو شیوه ی که خوی ده زانیت) یان وهک (النزول الی السماء الدنيا). واته: دابه زین بق ئاسمانی دنیا. (بهو شیوه یه ی که خوی ده زانیت)...

وه هه ندی سیفته ده کړی بلین (زاتی و فعلیش) ه له دوو پوه وه. بق نمونه (سیفاتی الکلام) واته (قسه کردن) سیفته ی زاتی یه و له گه ل خوا ی گه ورده ا هه ر پوه و ده بی و کاتیک نه پوه خوا (ﷻ) سیفته ی (قسه کردن) نه بو بیته .. هه روه ا سیفته ی (فعلیشه) چونکه ووشه و پسته کان که له خوا ی گه وره وه درده چن په یوه سته به ئیراده و ویستی خویوه ه چ کاتیک بیه وی و چی بویت ده یفرمویت وهک له سوره تی (یس) نایه تی (۸۲) دا ئه فرموی ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ واته: بیگومان هه ر کاتیک فرمانی خودا در چوو ویستی شتیک چی به چی بکات و بهینیتته دی، پیوی ده لیت بیه ، ئه ویش دهست به چی پیک دیت و دروست ده بیته ..

دیاره هر سیفه تیکیش وابستهی ویست و شیرادهی پروهردگار بیت له گهل سیفانه (الحکمه) و دانایی خوادا نه جام دهریت و هیچ کار و کرداریکی خوا بی حکمهت نریه جا نیمه حکمه ته که ی بزانی یا عه قلمان نه پنیه که ی نه زانیت.

بئه های شه شه م:

سه لماندنی سیفاته کانی خوا (عقل) نه وه ده خوازی که دوو حرامی گه وره هه یه ده بی وازی لی بهتری نه وانیش (التعمیل) واته چواندن و هاوشیوه دانان (التکییف) واته چویتی دیاری کردن.

التعمیل / واته چواندنی سیفاته کانی خوای گه وره به سیفاته کانی مه مخلوقه کان نه مهش باوه پتی به تاله به م به لگانه ی خواره وه:

به لگه ی قورثانی:

خوای گه وره له سوره تی (الشوری) نایه تی (۱۱) دا ده فرموی ﴿لِیسَ كَمِثْلِهِ شَىْءٌ﴾ واته هیچ شتیکی نریه له وینه ی زاتی پروهردگار ، چونکه خوا به دیته ره چون له به دی هینراوه اکانی ده چیت؟! وه له سوره تی (الأخلاق) نایه تی (۴) دا نه فرموی ﴿وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ واته: هه رگیز هاوتا و هاوشیوه و ده سه لاتداریکی تر نیه که له به رامه ریه وه هاوشانی بیت..

به لگه ی عقل:

له چند پویه که وه باسی ده که یین :

۱/ هه موو عاقلیک نه وه ده زانیت که جیاوازی له نیوان زاتی خالق و زاتی هر مه مخلوقیکدا هه یه ، که واته: ده بی جیاوازی له نیوان سیفاته کانیسیاندا هه بیت ، چونکه سیفاته پاشکرو وابسته ی زاته ، که له بوون و زاتیاندا جیاوازی هه بیت له سیفاته کانیسیاندا ده بی هه بیت ، هه روه ک چون زاتی مه مخلوقه کان جیاوازه ده بینین سیفاته کانیسیاندا هه جیاوازن بق نمونه: هیزی ووشتر جیاوازه له هیزی زه پره ، جا گه له نیوان هیزی دوست کراوه کانیدا هینده جیاوازی هه بیت نه دی له نیوان هیزی مه مخلوقات و خالقا چه نده هه بیت؟!

ب/ باشه چۆن خواجه‌کی به‌دیپهنه‌ری کامل له هه‌موو پرۆیه‌که‌وه ده‌چۆنێتی به‌سیفاتی دروستکراویکی ناته‌واو که زۆر محتاج بێت به‌که‌سیک ته‌واوی بکات و په‌روه‌رده‌ی بکات ؟ چونکه‌ چواندنی زاتیکی کامل به‌که‌سیکی ناته‌واو و نو‌قسان ، له‌ قودره‌تی شه‌و زاته‌که‌ ده‌کاته‌وه و بپیار دانی (نقص)ه‌ بۆ په‌روه‌ردگار په‌نا به‌خوا.

ج/ ئیغه به‌ چاری خۆمان چه‌نده‌ها مه‌خلوقات ده‌بینین که له‌ ناوه‌کانیاندا په‌کسان و چون په‌کن به‌لام له‌ حه‌قیقه‌تی بوون و چۆنیه‌تیاندا جیاوازن، بۆ نمونه‌ ده‌بینین ئینسان و فیل هه‌ردوکیان خاوه‌ن ده‌ستن به‌لام بوون و چۆنیه‌تی ده‌سته‌کان جیاوازن، هه‌روه‌ها فیل و حوشتر هه‌ردوکیان خاوه‌نی (هه‌یزن) به‌لام جیاوازی له‌ نێوانیاندا زۆره‌ لی‌روه‌ بۆمان په‌وون ده‌بیتته‌وه که‌هاوشیوه‌یی و په‌کسانی له‌ (بووندا) نابێ بپیتته‌ مه‌رج بۆ هاوشیوه‌یی له‌ سیفات و پاستی دا.

(والتشبيه كالتمثيل) واته‌: شوبه‌اندن وه‌ك هاوشیوه‌ دانان وایه‌، به‌لام هه‌ندیک جار جیا‌ده‌کرته‌وه‌ بۆیه‌ ده‌لێن (التمثيل) یانی هاوشیوه‌ دانان له‌ هه‌موو سیفاته‌کاندا واته‌ بوترێ سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار هه‌مویان هاوشیوه‌ی سیفاتی مه‌خلوقاتن به‌لام (التشبيه) واته‌ شوبه‌اندنی زۆریه‌ی سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار به‌ سیفاتی مه‌خلوقات هه‌ر بۆیه‌ش خۆی گه‌وره‌ له‌ سو‌رده‌ی (الشوری) ئایه‌تی (١١) دا به‌ شیوازی (نفسی التمثیل) بۆ شه‌وه‌ی نه‌فی هه‌موو شیوه‌ دانانیک له‌ هه‌موو سیفاته‌کاندا بکات ده‌فه‌رموی ﴿لیس کمثله شیء﴾.

دییته‌ سه‌ر (التکلیف) واته‌ : سه‌لماندن و دیاریکردنی چۆنیه‌تی سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار به‌وه‌ی بوترێ به‌ فلان شیوه‌ و فلان شیوه‌ی تره‌ ! با هاوشیوه‌شی بۆ دیاری نه‌کات !

ئه‌مه‌ش بێر و پابه‌کی به‌تال و دوور له‌ به‌لگه‌یه‌ ، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه‌:

له‌ سو‌رده‌ی (طه) ئایه‌تی (١١٠) دا ده‌فه‌رموی ﴿ ولا یحیطون به‌ علما﴾ واته‌: شه‌وه‌که‌ هه‌رگیز ناتوانن ناگاداری چۆنیه‌تی زانست و زانیاری بێ سنووری شه‌و زاته‌بین. وه‌له‌ سو‌رده‌ی (الاسراء) ئایه‌تی (٣٦) دا شه‌فه‌رموی ﴿ ولا تَقْفُ مالیس لك به‌ علم إن السمعَ والبصرَ والفؤاد كلُّ اولئک کان عنه‌ مسؤلاً﴾. واته‌: شه‌وه‌ی ئینسان له‌ شه‌تیك مه‌دوی و شوێنی شه‌تیك مه‌که‌وه‌ که‌ زانست و زانیاریت ده‌رباره‌ی ئه‌یه‌ ، چونکه‌ به‌پاستی ده‌زگاکانی بیستنه‌ و بینینه‌ و تیگه‌یشتنه‌ هه‌ر هه‌مووی به‌ر پرسیاره‌ له‌ به‌رامبه‌ریه‌وه‌.

شستیکی دیار و به‌لگه نه‌ویسته که نِیمه هیچ زانست و زانیاریه کمان نریه به چۆنیتی سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار ، چونکه خوای گه‌وره نِیمه‌ی تنه‌ها له سیفاته‌کان ناگادار کردوه نه‌ک له چۆنیتی به‌کئی. که‌واته هر هر ولدان و بیرکردنه‌وه‌یه‌ک بق زانیی چۆنیتی هر سیفاتی‌ک ، له سنور ده‌رچوون و زیاده په‌وی‌یه.

به‌لگه‌ی عقل:

هرگیز چۆنیتی سیفاتی هیچ موجودیک نازانریت هه‌تا وه‌کو چۆنیتی (زاتی) ئه‌و مه‌و جوده نه‌زانریت . یا له ریگای که‌سیکی راستگروه وه‌ک (الخبر الصادق) پیمان بگه‌یه‌تی ده‌ی به‌هیچ کام له‌م ریگانه چۆنیتی سیفاته‌کانی خوا (ﷺ) بق نِیمه باس نه‌کراون بۆیه پیویسته لی‌ی بیده‌نگ بین. دیاری کردنی هر جوریک له (چۆنیتی) سیفاته‌کان له میشکی خۆندا ، هرگیز به‌و شیوه و چۆنیتی‌یه ده‌رناچیت و خوا (ﷺ) زۆر له‌وه گه‌وره تر و بالا ده‌ست تره که میشکی لاواز و ته‌سکی مرۆفه‌کان په‌ی پی‌ به‌رن و هر چیش له‌م باره‌یه‌وه بوتری درۆ و بی‌ به‌لگه‌یه‌..

هر بۆیه کاتی پرسیار کرا له نیامی مالیک - په‌جمعه‌تی خوای لی‌ بی‌ت - له باره‌ی ئه‌م نایه‌ته‌وه ﴿ الرحمن علی العرش استوی ﴾ کیف استوی؟ له وه‌لامدا نیامی مالیک سه‌ری دانه‌واند و عاره‌قیکی زۆری کرد و فه‌رموی ﴿ الاستواء غیر مجهول و الکيف غیر معقول ، و الایمان به واجب ، والسؤال عنه بدعه ﴾ . واته: (الاستواء) راه‌ه‌ستان له‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمان په‌وای و عرش حه‌قیقه‌تی هیه و نادیار نریه ، و چۆنیتی به‌کئی شاراه‌ویه و پرسیار کردن ده‌ریاره‌ی چۆنیتی (استواء) بیدعه‌یه و باوه‌ر بوون پی‌ی واجبه .

هه‌روه‌ها شیخی نیامی مالیک که ناوی (ریبعه)‌یه ده‌لیت ﴿ الاستواء غیر مجهول و الکيف غیر معقول ﴾ . واته: (استواء) نادیار نریه به‌لام چۆنیتی به‌کئی شاراه‌ویه و نابی پرسیار ده‌ریاره‌ی بکریت.

بۆیه ده‌بینین زانایانی پاشتر له‌سه‌ر تیگه‌یشتنی ئه‌م دوو نیامه به‌ریزه پۆشتوون ، که‌واته هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری و عقلی بق (کیفیه) چۆنیتی دیاری کردنی سیفاته‌کان نریه و هر هه‌ولدانیکیش له‌م بواره‌دا هه‌لئانی شه‌یتانه و جوان کردنی تاوانیکه ئینسانه‌کان به هیلکدا ده‌بات و ته‌نها پشت و په‌ناش خوای میهره‌بانه وه‌ک له سورته‌ی (الأعراف) نایه‌تی (۲۰۰) دا

ده فەرموی ﴿ وَإِذَا يَزُغَنَّاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ . واتە : ئەگەر
 وه سه سه یه کت له لایهن شه یئانه وه بق پیش هات و ویستی له خشتت به ریت و
 تووشی هه له ت بکات ، جا ئه وه تۆ په نا بگره به خوا چونکه به پاستی ئه و زاته
 بیسه ر و بینه ره .

بنه مای حه و ته م :

سیفاته کانی خوا (ﷺ) (توقیفیه) واته ئه وه ندهن که ده قه شه رعه کان دیاری کردون و
 مۆ له ت به عه قل نه دراوه قسه یان تیدا بکات ..

ئیمه ناتوانین هیچ سیفه تیک دیاری بکه ین بق خوای گه وره مه گه ر نه وانهی که له قورئان و
 سوننه تدا دیاری کران . ئه وه تا ئیمامی ئه حمه د - په حمه تی خوای لی بیئت - له بنه مای
 پینجه مدا له باسی (ناوه پیرۆزه کاندای) ئه فەرمویت ﴿ هەرگیز نابی خوای گه وره وه سف بکری
 به سیفه تیک مه گه ر ئه و سیفه ته خۆی له قورئاندا دیاری بکریت یا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باسی
 کرد بیئت ..

به لگه و ئامازه ی قورئان و سوننه تیش بق دیاری کردن و سه له ماندنی هه ر سیفه تیک به
 یه کیک له م سی شیوه یه ده بیئت ..

یه که م :

پاسته و خۆ ئامازه کردن به و سیفه ته وه ک سیفه تی (العزرة : سه ره رزی ، القوه : هیز و
 ده سه لات ، الرحمة : به زه یی و میهره بانئ ، والبطش : توندی له سزادان ، الوجه : ده م و چاو ،
 و الیدین : هه ر دوو ده ست)

دوو هه م :

هه ر ناویک که سیفه تیک له مانا که یدا له خۆ بگریت وه ک ناوی (الغفور) .. که له مانا که یدا
 سیفه تی (المغفره) واته لیخۆ شبوون له خۆ ده گریت . وه ناوی پیرۆزی (السمیع) که له مانا که یدا
 سیفه تی (السمع) واته بیستن له خۆ ده گریت . سه یری بنه مای سی یه م بکه له باسی ناوه
 پیرۆزه کاندای .

سى يه م:

به پاشكاوى باسى كرده وه يه ك يا وه سفىك بكرت كه به لگه بيت له سه ر نه و سيفه ته بق نمونه (الاستواء على العرش) سيفه تى (الاستواء) به پاشكاوى له قورئاندا هاتووه يا (النزول إلى السماء الدنيا) به پاشكاوى له فه رموده دا هاتووه يا (المجىء للفصل بين العباد يوم القيامة) سيفه تى (المجىء) به پاشكاوى له فه رموده كاندا هاتووه ههروه ها (الانتقام من المجرمين) به پاشكاوى له قورئاندا هاتووه به لگه ي هه ريه ك له مانه ي سه ره وه ش به شوين يه كدا به م شيوه يه ، له سوره تى (طه) ئايه تى (٥) فه رموى ﴿ الرحمن على العرش استوى ﴾ پتفه مبه رى خواش ﴿﴾ فه رموى: (ينزل ربنا الى السماء الدنيا). وه له سوره تى (فصلت) ئايه تى (٣٦) دا فه رموى ﴿ وجاء ربك و الملك صفاً صفاً ﴾ وه له سوره تى (السجدة) ئايه تى (٢٢) فه رموى ﴿ إنا من المجرمين منتقمون ﴾ ...

چهند بڼه مایه ک بؤ سه لماندنی به لگه کانی
سیفات و ناوه جوان و پیروزه کانی خوا ﴿﴾

بڼه مای یه کهم:

نو به لگانه ی که سیفات و ناوه جوانه کانی خوی گوره ی پی دسه لمیت... تنها نو به لگانه ی که له قورئان و سونه تدا هاتون و ، هر به لگه یه ک له م دوو سرچاوه دا هاتبی واجبہ نیمانی پی بهینین و بیسه لمیتین ، وه هر ناو و سیفاتیک نه فی کرا بیت پیویسته نیمه ش نه فی بکین له گه ل سه لماندنی که مالی پپچه وانه کی ، وه هر ناو و سیفاتیک نه به کنه فی و نه به جیگیر کردن و سه لماندن باسی نه هاتبیت پیویسته نیمه ش (توقف) له سه ری بکین و باسی نه که یین به لام بق مانا و مه بهستی هر (ناو و سیفه تیک) که لی وه ریگیری گه مه بهستی به و مانایه سه لماندنی پاکي و دسه لات بوو بق په روه ردگار نه وه قه بول ده کړی و گه مه بهستی و مانا که ش لایق نه بوو بق زاتی په روه ردگار پیویسته په د بکړیته وه .

جا له وانه ی که پیویسته (اثبات) و جیگیر بکړی بق په روه ردگار هموو سیفاتیک که له ناوتیک له ناوه جوانه کانه وه وه ریگیری نیتر راسته وخو یا به لئوه رگرتن بیت .

وه هر سیفاتیک که (دل عليها فعل من أفعاله تعالى) کرداریک له کرداره کانی خوی گوره نامازیه پی بدات وه ﴿ الاستواء على العرش، و النزول الى السماء الدنيا ، و المعجى للفصل بين عباده يوم القيامة ﴾ ، وه هر شتیکی تر له م شیوه کردارانه ی په روه ردگار که جوړه کانی نایه نه هژمار نه وه تا خوی گوره نه فرموی ﴿ و یفعل الله ما یشاء ﴾ .

هروره ما (الوجه و العینان و الیدان و الکلام و الإراده) . به هر دوو جوړه که ی (الأرادة الکونیه و الإراده الشرعیة: واته له دروست کردنی بوونه وهر و یاسای به پیوه بردنی له گه ل فرمان . بریاره شریعه کان به حرام و حلال چؤنی بویت و ا داپرشته وه .. هروره سیفات کانی الرضا و المحبة و الغضب و الکراهه) .

وه له‌و سیفاتانه‌ی که نه‌فی ده‌کرتن له‌ په‌روه‌رنگار و به‌ نه‌فی کردنیان که‌مالی پی‌چه‌وانه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ویت وه‌ک (الموت ، النوم ، العجز ، والأعیاء ، والظلم ، والغفلة) ..

وه له‌و سیفاتانه‌ش که به‌ (نه‌فی یا اثبات) باسیان نه‌هاتووه وه‌ک له‌ فزی (الجهه) جا گه‌ر یه‌کێک په‌رسیار بکات و بلیت نایا ده‌توانین (جهه) بق خوا دیاری بکه‌ین؟ ده‌لین له‌ فزی (جهه) له‌ قورئان و سوننه‌ت دا نه‌هاتووه نه‌به‌ (نه‌فی) نه‌به‌ (اثبات) نه‌ه‌نده‌ش به‌سه‌ که (ثابت) بیوه‌ خوای گه‌وره له‌ ئاسمانه‌ مانای له‌ (ئاسمان) بونیش نه‌وه‌ نه‌یه‌ که ئی‌مه‌ شوینی سه‌ریان خوار که‌ خوای گه‌وره‌ی تیدا‌بیت دیاری بکه‌ین چونکه‌ خوا (ﷺ) له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که‌ مه‌خلوقاتیکێ خوی ده‌وری بدات به‌لکو مه‌به‌ست له‌ ئاسمان نه‌وه‌یه‌ که‌ خوا (العلی فوق خلقه) ب‌لند و به‌رزه‌ له‌سه‌روی هه‌موو مه‌خلوقاتیه‌وه‌یه‌.

به‌لگه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ش قورئان و عه‌قله‌.

به‌لگه‌ی قورئان:

﴿ وما آتکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا ﴾ واته‌: هه‌ر رینمایی و بپاریک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بقی هینا‌ون چی‌به‌چی ی بکه‌ن و هه‌ر شتیکیش نه‌هی لیده‌کات وازی لی بهینن .. له‌ نایه‌تیکی تردا نه‌فه‌رموی ﴿ وان احکم بینهم بما انزل الله ولا تتبع اهلهم ﴾ قورئان بکه‌ره‌ بریار و حوکمی بی بکه‌ و شوینی هه‌واو ئاره‌زوی نه‌وانه‌ مه‌که‌وه‌ .. هه‌روه‌ها نه‌فه‌رموی ﴿ فان تنازعتم فی شئ فردوه‌ الی الله والرسول ان کنتم تؤمنون بالله والیوم الآخر ذلک خیر واحسن تاویلا ﴾ واته‌: نه‌گه‌ر له‌ شتیکیدا بوو به‌ کیشه‌تان نه‌وه‌ و کیشه‌ یه‌ بگێرنه‌وه‌ بق لای خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) گه‌ر ئیوه‌ باوه‌پتان به‌ خوا و به‌ رۆژی قیامه‌ت هه‌یه‌، په‌فتار کردستان به‌و شیوه‌یه‌ چاکترین و جوانترین سه‌رچاوه‌یه‌ بق چاره‌سه‌ری کیشه‌کانتان ، ئه‌مانه‌ و چه‌نده‌ها ده‌قی تریش له‌م باره‌یه‌وه‌ رۆژن که‌ داوا له‌ باوه‌ر داران ده‌که‌ن ، ئیمانیا‌ن بییت به‌وه‌ی له‌ قورئان و سوننه‌ت دا هاتووه‌، جا هه‌ر ده‌کێک ئاماژه‌ به‌ پی‌ویستی ئیمان بوون بکات به‌وه‌ی که‌ له‌ قورئاندا هاتووه‌ هه‌ر هه‌مان ده‌ق ئاماژه‌یه‌ به‌ پی‌ویستی ئیمان بوون به‌وه‌ی که‌ له‌ سوننه‌ت دا هاتووه‌، چونکه‌ له‌ قورئاندا هاتووه‌ که‌ داوامان لی ده‌کات شوینی پی‌غه‌مبه‌ر بکه‌وین (ﷺ) وه‌ له‌ کاتی

کیشه و گرفته کاندای بگه پئینه وه بق بریار و فرمانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) کاتی له ژاندا بوه و نیستاش بق لای سونه ته گانی.

جا نیمان به قورشان له کویدایه گهر که سیک خوی له وه به گه وره تر بزانیست شویین پیغه مبهر (ﷺ) بکه ویت که له قورشاندا نه مری پی کراره ؟!

وه نیمان به قورشان له کویدایه گهر که سیک نيزاع و کیشه کان نه گه پئینه وه بق لای پیغه مبهر (ﷺ) که له قورشاندا نه مری پی کراره ؟!

وه نیمان به پیغه مبهری خوا (ﷺ) له کویدایه که قورشان فرمانی پی کردوه بق که سیک که سونه ته گانی پیغه مبهر ره ده کاته وه ؟! بۆیه خوی گه وره له سوره تی (النحل) نایه تی (۸۹) دا نه مفرموی ﴿ و نزلنا علیک الکتاب تبیاناً لکل شیء ﴾ . واته: قورشانمان بق تو نهی محمد (ﷺ) دابه زاندوهه پونکره وهی هه موو شتیکه ﴿ گومانیشی تیدا نی به که زۆریک له فرمانه گانی شه ریهت به دوو به شی (علمی و عملی) یه وه له سونه تدا پونکرده وه یان بق هاتوه ، پونکرده وهی سونه تیش له پوانگهی قورشان وه هاتوه .

به لگهی عه قل:

نه مه یه که: هه موو شیت له کردنه وه و پونکرده وه یه که له حه قی خوی گه وره دا بق ئیمه هاتیبت له وانهی که واجبن یا نه گونجاو و حه رامن یا دروستن. هه موویان له کاروباری (غه یب) و عه قلی مرقه کان پی بی نابات .. بۆیه واجب نه وه یه که بگه پئینه وه بق لای قورشان و سونتت و شویین هه واو خه یال و گومان نه که وین...

بَنه مای دووم:

ئەرك و واجبی موسلمانان به رامبه ر ده قه گانی قورشان و سونتت نه وه یه که ته سلیمی مانا و پافه زاھیر و دیاره گانی بین بی هیچ لادن و پیچ و په نایه که له مانای زاھیری ده قه کان به تاییهت نه وه ده قانهی باسی سببغات گانی خوا (ﷺ) ده که ن که به هیچ شیوه یه که مؤلّهت و توانای عه قل نی به که قسه ی تیدا بکات. به لگه شمان قورشان و عه قله .

۱- به‌لگه‌ی قورئان:

له سوره‌تی (الشعراء) نایه‌ته‌کانی (۱۹۲-۱۹۴-۱۹۵) دا ده‌فرموی ﴿نزل به الروح الامین علی قلبک لتکون من المنذرين بلسان عربی مبین﴾ واته: جویره‌ئیلی ئه‌مین (فریشته‌ی وه‌حی) دایه‌زاندوه، بۆ سه‌ر دلی تو ئه‌ی محمد (ﷺ) تابجیته‌ پیزی ئه‌و که‌سانه‌وه که‌ خه‌لگی بی‌دار ده‌که‌نه‌وه به‌ زمانی عه‌ره‌بی پوون و ئاشکرا یا به‌ زمانیکی پاراوو شیرین.

له سوره‌تی (الزخرف) نایه‌تی (۲) دا ده‌فرموی ﴿إنا جعلناه قرآناً لعلمک تعقلون﴾ واته: ئی‌مه ئه‌و کتیبه‌مان کردوه به‌ قورئانیک به‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌ لکو ژیری و بیر و هۆشتان بخه‌نه کار (تالی‌ی تی‌ بگن و په‌په‌وه‌ی بگن).

ئه‌م نایه‌تانه‌ش به‌لگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پی‌ویسته ئی‌مه له‌سه‌ر مانا زاهیره‌که‌ی پاوه‌ستین که‌ زمانی عه‌ره‌بی پوونی ده‌کاته‌وه مه‌گه‌ر کاتی به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری تر پنگامان لی بگرت به‌ره‌و مانایه‌کی ترمان بیات.

هه‌ر بۆیه‌ش خوای گه‌وره‌زه‌می جووله‌که‌ ده‌کات چونکه‌ مانای نایه‌ته‌کانی خویان لاداو گۆریان بۆ مه‌به‌ستیکی‌تر!

بۆیه به‌دورترین که‌س له‌ ئیمان‌ه‌وه دانراون وه‌ک له‌سوره‌تی (البقرة) نایه‌تی (۷۵) دا ده‌فرموی ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لکم وَقَدْ کَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ یَسْمَعُونَ کَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ یُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ یَعْلَمُونَ﴾ واته: ئایا ئی‌وه (ئه‌ی ئیمانداران) به‌ته‌مان و ئومیده‌وارن که‌ جووله‌که ئیمان به‌ئینیت به‌ نایه‌که‌ی ئی‌وه له‌ کانتیکدا ده‌سته‌یه‌ک له‌ شاره‌زایانان گوفتاری خویان ده‌بیست له (ته‌ورات) دا، له‌وه‌و دوا ده‌ستکاریان ده‌کرد و له‌ مانا و مه‌به‌ستی پاستی خۆی لایان ده‌دا، لوی ئه‌وه‌ی که‌ تیی گه‌یشتبوون و ده‌یانزانی پاستیه‌که‌ی کامه‌یه‌...

۲- به‌لگه‌ی عه‌قل:

بی‌گومان ئه‌وه‌ی (ده‌قه) شه‌ریه‌یکان ده‌فرموی که‌ (خوای گه‌وره و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) له‌ هه‌موو که‌س باشت ماناو مه‌به‌ستی ده‌قه‌کان ده‌زانی، خوای گه‌وره‌ش به‌زمانی پوون و پاراوی عه‌ره‌بی نایه‌ته‌کانی بۆ ناردوین، بۆیه واجبه له‌سه‌رمان مانا پوون و زاهیره‌که‌ی وه‌ریگرین، گه‌رنا جیاوازی له‌ راوته‌فسیره‌کاندا ده‌بیته و پاشتر ده‌بیته مایه‌ی ته‌فره‌قه‌ی ئومه‌تی ئیسلامی.

بنه مای سی ئیم:

ئهو ده قانیهی باسی سیفات ده کهن له زاهیردا پوون و مه علومن بق ئیمه له پووی مه عناکه یه وه، به لام له پووی (چۆنیتی) یه وه نادیارن.

به به لگه ی ده قه شرعیه کان و عه قل

۱- به لگه ی ده قه شرعیه کان (النصوص الشرعیة)

خوای گه وه له سوره تی (ص) ئایه تی (۲۹) دا ئه فه رموی ﴿ کتاب أنزلناه إليك مبارک لیدبروا آیاته ولیتذکر اولو الألباب ﴾ واته: ئه م قورئانه کتیبیکی پیروزه دامانبه زاندوه بق لای تو، بق ئه وهی ئایه ته کانی لیک بده نه وه و بیروی لیکنه وه و بق ئه وهی خاوهن بیرو هوشه کان په ندو ئامۆزگاری وه رگرن و تی فکرن).

وه له سوره تی (الزخرف) ئایه تی (۲) دا ئه فه رموی ﴿ إنا جعلناه قرآناً عربياً لعلکم تعقلون ﴾. واته: ئیمه ئه و کتیبه مان کردوه به قورئانیک به زمانی عه ره بی به لکو ژیری و بیرو هوشتان بخه نه کار تالی تی تی بگه ن و په پیره وی بگه ن).

گومان له وه دا نه یه ووشه ی (تدبر) که له ئایه تی پیشتردا هاتوه گه ر (فهم) و تیگه یشتنی ئینسان ده رکی نه کات نه ده گوئرا، وه دابه زاندنی قورئان به زمانی عه ره بی بق ئه وه یه که ئه وانیه زمانی عه ره بی شاره زان چاک لی تی تی بگه ن وه مانا و مه به سه کانی مه علوم بیت لایان، گه رئا جیوازی نه ده بوو له وه ی که به زمانی عه ره بی بیت یان نا؟

هه ره وه شاره و پوونکردنه وه کانی پیغه مبه ریش (﴿﴾ بق قورئان گشگیر بووه له پوون کردنه وه ی هه ردوو لایه نی (لفظ و معنی).

۲- به لگه ی عه قل

شتیکی مه حال و نه گوئجاوه که خوای گه وه به رنامه یه ک دابه زینت بق هیدایه تی هه موو خه لک و به رنامه که ش له خواو پیغه مبه ره وه ئاراسته بکرت و گرنگرتین باسیش باسی ناوو سیفات و ده سه لاتی په ره ردار بیت و ئه میش نادیار و نا مه علوم بیت بق خه لک؟؟ هه ره وک چۆن پیته (هیجانیه کان) به ته نها هیچ مانایه کیان نه یه؟؟ دیاره شتی و له گه ل حکمه تی

په روه ردگار و حیکه تی نار دنی پیغه مبه ران و - علیهم السلام - و به رنامه کانیا ندا ناگورنجی و عه قلی سه لیمیش نایسه لمیئی.

خوای گه وره له سورته تی (هود) نایه تی (۱) دا ده فره موی ﴿ کتاب اُحکمت آیاته ثم فصلت من لدن حکیم خبیر ﴾ واته: ئه م قورئانه کتیب و په یامیکه نایه ت و یاسا کانی به شیوه یه کی مه حکم جوش دراون، پاشان دریزه بیان پی دراوه و پوون کراونه ته وه له لایه ن زاتیکه وه که داناو به ناگا و لیژانه ..).

ئه مانه ی پیشوو هه موی به لگه کانی ﴿ ده قه شرعیه کان و عه قلی پوون له وه ی که ئیمه زانیمان سه باره ت به ماناو مه به سستی (نصوص الصفات) ده قه کانی سیفات به لام به لگه و ناماژه کانی ده قه شرعیه کان و عه قلی له پوری زانینی (چۆنیه تی) نایه ته کانی سیفاته وه، ئه وه ئیمه لی نازانین و په روه ردگار باسی چۆنیتی بق نه کردوین، هه روه ک له (بنه مای شه شه م) له بنه ما کانی باسی سیفات دا ناماژه مان پیکرد ..

لیژوه بی به لگه یی و به تالی (مذهب المفوضه) واته: ئه وانه ی مانا و مه به سستی (ده قه کانی سیفات) ده گپرنه وه بق لای په روه ردگار و واش گومان ده بنه که ئه وه (مذهب) و پچه ی سه له ف بیته؟؟ له راستیشدا (مذهب السلف) وانی یه و به رین له و بق چونه، به لکو مه زه بی سه له ف ئه وه یه که: ماناو مه به سستی ده قه کانی سیفات چنگیر ده کن و ده یسه لمینن، به لام چۆنیتی سیفاته کان ده گپرنه وه (تفویض) بق عیلمی په روه ردگار.

ئه وه تا شیخی ئیسلام ئیبنو لته یمی له کتیبه به ناو بانگه که ی (العقل و النقل) دا که له په راویزی کتیبی (منهاج السنه) دا چاپکراوه له ج ۱ لاپه ره (۱۱۶) دا ده لیت ﴿ واما التفویض فمن المعلوم أن الله أمرنا بتدبر القرآن وحضنا على عقله وفهمه ، فكيف يجوز مع ذلك أن يراد منا الأعراس عن فهمه ومعرفته وعقله ﴾ واته: سه باره ت به (تفویض) گومان له وه دا نی یه که خوای گه وره فرمانی به ئیمه کردوه له قورئان وورد ببینه وه وه ه لیتا وین که عه قلمان بخینه گه پ بق چاکتر تیگه یشتن لی، جا که وایی چۆن دروسته داوا بکری له ئیمه که گوی نه ده دین به شاره زابوون و تی گه شتنی نایه ته کانی سیفات؟؟؟) پاشتر شیخو لئیسلام له لاپه ره (۱۱۸) دا ده فره موی (و حينئذ فيكون ما وصف الله به نفسه في القرآن أو كثير مما وصف الله به نفسه لا

یعلم الأنبياء معناه، بل یقولون کلاماً لا یعقلون معناه ومعلوم أن هذا قدح في القرآن والأنبياء، إذ كان الله أنزل القرآن وأخبر أنه جعله هدى وبيانا للناس وأمر الرسول أن يبلغ البلاغ المبين وأن يبين للناس ما نزل إليهم وأمر بتدبر القرآن وعقله ومع هذا فأشرف ما فيه وهو ما أخبر به الرب عن صفاته)

واته: ئەگەر بەو شیوەیە بێت ئەهلی (تفویض) دەلێن کە: مانا و مەبەستی نایەتە کانی سیفات تەنھا خوا دەیزانی و نابی ئێمە قەسە لەسەر بکەین؟؟ ئەو کاتە دەبێ بوتری: کە ئەو دەسیفانە خۆی گەورە بۆ خۆی داناون لە قورئاندا پێتەبەران -سەلامی خۆیان لەسەر بێت- هیچ لە ماناکە ی نازانن و ئەوەی دەلێن بێناگان ئی؟؟ ئەم قەسە یەش تۆمە و تانە یە کە لە قورئان و لە پێتەمبەرائیش؟؟

پەنا بە خوا.. چونکە خۆی گەورە قورئانی نازل کردوو و مەبەستی پێی هیدایەت دانی مرقۆشە کان و پووینکردنە وە ی پاستیە کانه، هەروەها فرمائیشی کردوو بە پێتەمبەر (ﷺ) کە هەستی بەتەبلیغی تەواو پووین کردنە وەو شیتە ل کردنی قورئان بۆ مرقۆشایەتی و داوای لە خەک کردوو کە تێبفکرین لە قورئان، و ماناکانی چاک بزاسن.. جا باشترین و بە پێزترین بابەتی قورئانیش بریتی یە لەوەی کە خۆی گەورە باسی ناوو سیفاتە بەرزە کانی خۆی کردوو و جا گەر وابی ئەهلی (تفویض) دەلێن؟ مەحرۆمین لە بە پێزترین و گرنکترین بابەتی قورئان و نازانین ماناکە ی چی یە؟؟ شتی وە هایش نە گونجاو؟

بە راستی قەسە کانی شیخو لئیسلام بە هیزو دروستن و لەراو بۆ چونکی پێگە یشتوو فراوانە وە دەرچوون و پێویست بە زیاتر پووینکردنە وە ناکات.. بارانی رەحمەتی خوا برژی بەسەر شیخو لئیسلامدا و لە بەهەشتدا ئێمەش لە گەل ئەودا کۆبکاتە وە..

بنه مای چوارهم:

مانا و مەبەستی زاھیری دەقە کانی سیفات کە راستە و خۆ دینە مێشکی خۆینەر، ئەووە جیگای ئیعتیبارە)) بەلام بە پێی سیاقی نایەتە کان ماناکانی دەگۆرین، وە هەروەها بە پێی پێکھێنانی پستە و جوملە کان لە جارێک بۆ جارێکی تر دەگۆرین، بۆ نمونە ووشە ی (القرية) کە لە قورئاندا

هاتووہ جارتیک مہ بہست پیئی (کڑمہ لیک خہ لکھ) و جارتیکی تر مہ بہست پیئی (شوئین و جینگای قومیکہ).. لہ سورہتی (الإسراء) ثابہتی (۵۸) دا ہاتووہ کہ مہ بہست بہ (القریة) شوئین و جینگایانہ وک نہ فہرموی ﴿ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ﴾. واتہ: (ھیج شارو شارو چکہ یک نییہ کہ نیئمہ برپارمان دابیت پیتش ہاتنی پڑزی قیامت لہ ناوی بہرین یان سزایہ کی سہختی بدہین لہ کتیب و دوسیہی تابیہ تدا (لوح المحفوظ) دا توہار نہ کرابیت.

ہورہا لہ سورہتی (العنکبوت) ثابہتی (۲۱) دا سہ بارہت بہ (القریة) کہ بق کومہ لئی خہ لک بہ کار ہاتووہ دہ فہرموی ﴿ إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ﴾. واتہ: (بہ راستی نیئمہ لہ ناویہری خہ لکی ئەم شارہ یز).

ہورہا کاتیک دہ لیت: من ئەم شتہم بہ ہر دوو دہستی خۆم دروست کردووہ، دیارہ ئەم دہستہ وک ئەو دہستہ نییہ کہ خوای گہورہ لہ سورہتی (ص) ثابہتی (۷۵) دا ئە فہرموی ﴿ لَمَّا خَلَقْتُ بَيْدِي ﴾. واتہ: ئادہم پیئفہ مہر (پہزای خوای لئی) بہ دہستی خۆم دروستم کردووہ. چونکہ (دہست) لہ نمونہی یہ کہ مدا پالدراوہ بہ لای مرؤفدا و شوئین و جینگای خویہتی بہ لام لہ ثابہتہ کہ دا (دہست) ئامازہیہ بہ دہستی پیڑزی خوا (عَلَّامٌ)، ہیج کہ سیکی ژیر و فیترہت پاکیش باوہری وانییہ کہ دہستی پەرورہ دگار وک دہستی ئینسان وایہ یان بہ پیچہ وانہوہ!

یا کاتیک دہ لیت: (ما عندک الأزد). واتہ: کہس لای تو نییہ جگہ لہ زہید، لہ گہل (وما زید الأ عندک). واتہ: زہید لای تو نہبی لہ ہیج شوئینیک نییہ. سہیر دہ کہ یں پستہی دووہم مانایہ کی جیارتی لہ پستہی یہ کہ مہ ہیہ! لہ گہل ئەو ہشدا ووہشہ کانیان ہر یہ کن، کہ واتہ جیاوازی لہ پیک ہینانی پستہ دا ماناکان دہ گورن.

کہوا بوو زاہیری دہ قہکانی سیفات چ مانایہ کی راستہ و خۆنگہ یاندہ میٹسکی ئینسان نورہ جینگای قہبول و ئیعتبارہ..

ئوانه ی قسه و باسیان له م بابه ته کردوو ه بوونه ته سی تاقم:

یه کم:

ئوانه ن قه بولی مانای زاهیری ده قه کانی سیفات ده کەن که لایق بێت به خوی گه وه وه ،
 ئه مانه ش کومه لی سه له فی صالحن که له سه ر پئ گچه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و ها وه لانی کۆبووته وه و
 له قه بی (اهل السنة و الجماعة) دابرا وه به سه ر ئه ماندا و یه کده نگن له سه ر ئه م را و بۆ چوونه
 له سه ر ئایه ته کانی سیفات هه ر وه ک له زانای به ناویانگه وه (ابن عبد البر) نقل کرا وه که ده لێن
 (ئه هلی سونه ت هه موویان یه کده نگن له سه ر دان پێدا هێنانی ئایه ته کانی سیفات که له قورئان و
 سونه تدا هاتوون و با وه پئ ته واویان پئ ی هه یه و مانا کانی له سه ر (حه قیقه ت) وه رده گرن
 که زاهیری وشه که ده بیه خشی نه ک (مجان) و لادانی بۆ مانایه کی تر به لام ئه مان (چۆن ئیستی -
 کیفیه-) ی سیفات که دیاری نا کەن..

ههروه ها زانا و قازی به ناویانگ (أبو یعلی) له کتیبی (أبطال التأویل) دا ده لیت (به هه یچ
 شی وه یه ک دروست نیه ده قه کانی سیفات که له قورئان و سونه ت دا هاتوون په ت بکری شه وه یا
 سه رقال بێن به (تأویل) و لادانی مانا کانیان بۆ مانا و مه به ستی تر، ئه وه ی واجبی ئیمه یه
 تیگه یشتنمانه له زاهیری ده قه کان و بزانی که سیفات خوی گه وه رن و ناشو بێن به سیفات
 مه خلوقاته کان و ئه وه ی له ئیما می ئه حمه د و زانایانه وه ها تو وه راست و دروسته ..

هه ر بۆیه ئه م مه زه به ش به راست و دروست ده زانی له دوو په وه:

۱- له به ره ئه وه ی ئه م مه زه به ش شوی ن که وتنی ته واوی قورئان و سونه ت نیشان ده دات له
 تیگه یشتنمان بۆ سیفات و نا وه پیرۆزه کانی خوا (ﷺ) هه رکه سی ش به شاره زایی و
 و ئیضا فه وه سه یری ئه م مه زه به بکات ئه و راستیه ی بۆ در ده که وی.

۲- گومان له وه دا نیه هه ق و راستی یان له وه دایه که سه له فی صالح و تو یانه یان
 له را و بۆ چونی غه یری ئه واندایه، گومانیش نیه له وه دا که را و بۆ چونی غه یری سه له ف هه ق
 نیه .. چونکه گه ر وانیه ی ده بی بو ترئ مه زه به ی سه له ف له صه حا به و تاییعین له خۆ یانه وه به
 به تال قسه یان کردوو ه، شتی واش له هه قی سه له ف دا نه گونجا وه، چونکه گه ر بو ترئ عالم و
 شاره زا نه بوون له هه ق، یان شاره زا بوون به لام شار دو یانه ته وه نه یان وتوه، هه رچۆن بئ ئه م

پاو بۆ چونانه بۆ بناغه و به‌لگو به‌تالۆ و جیلی سه‌له‌ف شاره‌زاترین که‌س بوون بۆ ناسینی خوا و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و پاده‌ی پابه‌ند بوونیشیان ئه‌وه‌نده ئازایه‌تی و حق بۆ بۆی بۆ دروست کردون که‌چی به‌راست بزنان وه‌ک ئه‌رکی دینی بیلتین و بانگه‌شه‌شی بۆ بکن، که‌واته ته‌نها مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌فی صالح راست و دروسته.

دووه‌م:

ئه‌وه‌ تا‌قهن که‌ مانای زاهیری ده‌قه‌کان وه‌رده‌گرن به‌شێوه‌یه‌که‌ که‌ لایه‌ق نه‌بیت به‌گه‌وره‌یی خواوه (ﷺ) ئه‌ویش به‌ (تشیبه) کردن و هاوشێوه دانانی سیفاته‌کائی خوا (ﷺ) به‌سیفاتی مه‌خلوقه‌کائی ئه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ییکی به‌تالۆ و حه‌رامه له‌ چه‌ند پووێه‌که‌وه:

۱- ئه‌م مه‌زه‌به‌ جینایه‌ت و سنور به‌زاندنه به‌رانبه‌ر ده‌قه‌ شه‌ریعه‌کان ده‌کری و په‌ک خستنی (تعطیل)ی ته‌واوه له‌مه‌به‌ستی ده‌قه‌کان، چۆن ده‌کری و ده‌گونجی مه‌به‌ست پتی (تشیبه) بیت؟! له‌کاتی‌که‌دا خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی (لیس کمثله شیء) الشوری واته هیچ شتی‌ک نی‌یه له‌ویننه‌ی ئه‌و زاته موباره‌که‌..

۲- عه‌قلی مرقه‌کان ئه‌وه ده‌سه‌لمینی‌که (خالق) له (زات و سیفاته‌کانیدا) زۆر جیاوازه له (مه‌خلوق) که‌واته چۆن ده‌قه‌ شه‌ریعه‌کان ده‌گونجی بکرتنه به‌لگه بۆ (تشابه) و هاوشێوه‌یه‌تی؟!

۳- ئه‌م تیگه‌یشتنه‌ی ئه‌هلی (ته‌شیبه) بۆ ده‌قه‌کائی سیفات، زۆر جیاواز و دووره له تیگه‌یشتنی سه‌له‌فی صالح. بۆیه مه‌زه‌به‌ییکی به‌تالۆ و حه‌رامه جا ئه‌گه‌ر ئه‌هلی (ته‌شیبه) بلتین: ئی‌مه تی ناگه‌ین، دابه‌زینی خوای گه‌وره بۆ ئاسمانی دنیا یا ده‌ستی خوا (ﷺ) چی‌یه و چۆنه؟ مه‌گه‌ر بلتین وه‌ک شیوه‌ی مه‌خلوقاته چونکه ده‌بی ئی‌مه له‌ ووته و گوفتاری خوای گه‌وره تی بگه‌ین و عه‌قلمان ببهری. وه‌لامی‌شمان بۆ ئه‌م پاو مه‌زه‌به‌ له‌ سی پوووه‌یه‌ی:

۱- ئه‌و زاته‌ی که (الله) یه‌و به‌رنامه‌ی بۆ ناردووین ده‌ریاره‌ی خودی خودی ده‌فه‌رموی (لیس کمثله شیء) وه‌ نه‌هی کردووه له‌به‌نده‌کائی که‌ نموونه به‌یتنه‌وه بۆ خوا (ﷺ) یان هاوشێوه‌ی بۆ به‌ریار بدن. ئه‌وه‌تا له‌ سوره‌تی (النحل) ئایه‌تی (۷۴) دا ئه‌فه‌رموی (فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لاتعلمون) واته: که‌ واپوو ئی‌وه ئه‌ی خوا نه‌ناسه‌کان نموونه مه‌هیتنه‌وه بۆ خوا

به راوردی هه له مه کەن، چونکه خوا خۆی هه موو شتیك چاك ده زانیته به لام ئیوه نه زان و نه فامن.

وه له سورتهی (البقره) نایه تی (۲۲) دا نه فرموی (فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون). واته: (که واته شه ریک و هاوتا بق خوا بپیار مه دن که خوشستان ده زانن په رستراو ده بیته به دینه تر بیته)، فرموده کانی خوا (ﷻ) هه مووی راستن و رونکه روه و تاواو کەری به کترن و هیچ فرموده به کە دژی نه وی تر نی به ..

۲- ده لێین به ئه هلی (ته شبیه) نایا باوه پت وایه و عه قلت ده یه پێ که زاتی خوا (ﷻ) هاوشیوه ی هیچ زاتیك نی به؟! له وه لامدا ده لی: به لی! ئیمه ش ده لێین: که واته با عه قلیشت ببیری که خوی گه وره کۆمه لیک سیفاتی هه به ناشوبه ی به سیفاتی هیچ که سیک و قسه کردن له سەر (سیفات) وه ک قسه کردنه له سەر (زات) و هه رکه س و تاقمیک جیاوازی بکات له نیتواناندا نه وه تووشی (تناقض) هه لوه شانده نه وه و دزایه تی خودی به لگه کانی بق به کتر بۆته وه.

۳- بو تریت به ئه هلی (ته شبیه) نایا له نیتو مه خلوقات دا نایینی هه ندیک هه به له ناوه کانیاندا چون به کن به لام له راستی و چۆنیتی دا جیاوازی؟ دیاره له وه لامدا ده لی: به لی! جا نه گه ر بق مه خلوقات عه قلیان نه وه بپریت نه دی له نیتوان خالق و مه خلوقدا بق چ عه قلیان نایه پێ که بلێین خوی گه وره دهستی هه به و ئینسانیش دهستی هه به و هه ر دوکیان له سیفه تی (دهست بووندا) چون به کن به لام له چۆنیتی دا بی گومان (دهسته کان) جیاوازی و چۆنیتی دهستی خودا (ﷻ) له قورئان و سونه تدا بق ئیمه باس نه کراوه و ئیمانمان پێی هه به.

جیاوازی له نیتوان (خالق و مه خلوقدا) زۆر گه وره به، به لکو موسته حله قیاس بکری هه ر وه که له بنه مای شه شه م له بنه ماکانی سیفادا باسمان کرد.

سێ هه م:

تاقمی سێ هه م نه وانن که نه فی مانای زا هیر و پاسته وخۆی ده قه کانی سیفات ده کەن و گوايه نه و مانای زا هیر و پاسته وخۆی به تاله و سهر ده کیشی بق (تشبیه) که لایه ق نی به به په زوه ردگاره وه، جا به حسابی خۆیان بق نه وه ئی له م گومانه ده رچن په نایان بر دوه و بق (تعطیل) واته له (کار خستن) یانی له کار خستنی ماناو مه بهستی زا هیری سیفاته کان، جا ئیتر له

کار خستنی گشتی بیټ بق (ناوه جوانه‌گانی په‌روه‌ردگارو سیفاته‌کان هه‌موویان) یا له‌کار خستنی هه‌ندیك له‌ناوو سیفاته‌کان یان یه‌کټکیان.. ئەم تاقمه مانا و مه‌به‌ستی زاھیری ده‌قه‌کانیان لا داوه بق مانا و مه‌به‌ستیک که به عه‌قلی خۆیان دیاریان کردووه ئەمه‌شیان ناو ناوه (تأویل) واته شرح و لیکدانه‌وه به‌نزیک‌ترین مانا ، به‌لام له‌راستیدا (تأویل) نرینه به‌لکو (تحریف)یانی لادانی له مانای راست و دروست بق مانا و مه‌به‌ستی لابه‌لا، ئەم مه‌زه‌به‌ش به‌تاله له چه‌ند پوویه‌که‌وه:

۱- ئەمه جینایه‌تیکه دژ به ده‌قه شه‌ریعه‌کان ئەنجام ده‌درین و به‌کار ده‌هینرین بق مانایه‌کی به‌تال که نه‌لایه‌قه به خوای گه‌وره وه نه ئەوه‌پیشی مه‌به‌سته.

۲- ئەمه لادانی فه‌رمایشته‌گانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ) له‌مانای زاھیرو پوونی ده‌قه‌کان (النصوص)، خوای گه‌وره به‌رنامه‌ی خۆی به زمانی عه‌ره‌بی پوون و پاراو ناردووه تا چاک خه‌لکی لئی حالی بین و مانا و مه‌به‌سته راستیه‌گانی وه‌ک خۆی وه‌ریگن ، ئەوه‌نده هه‌یه له (تکیف و تمثیل) که لایه‌ق نین به په‌روه‌ردگاره‌وه خۆیان به دووریگن .

۳- لادانی فه‌رموده‌ی خوا (ﷺ) و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌مانای زاھیری بق مانایه‌ک که پیچ‌ه‌وانه‌ی بیټ ، قسه و بریاریکه به‌ده‌م خواوه هه‌ل‌ده‌به‌ستری‌ئو ئەمه‌ش حه‌رامه، ئەوه‌تا له سوره‌تی (الأعراف) نایه‌تی (۲۲) دا ده‌فه‌رموی ﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ واته: پټیان بلی به‌راستی په‌روه‌ردگارم هه‌چی گونا‌هو خراپه‌یه حه‌رامی کردووه چ ئەوانه‌ی ناشکران چ ئەوانه‌ی په‌نهان ، هه‌روه‌ها هه‌موو گونا‌ه و ده‌ست درژیه‌کی به‌ناحق حه‌رام کردووه ، شتیک بکه‌ن به‌شه‌ریک و هاوه‌ل بق خوا، که هه‌چ ده‌سه‌لاتی پټنه‌داوه، هه‌روه‌ها حه‌رامی کردووه له خۆتانه‌وه به‌ناوی خواوه دوور له زانیاری و زانست شت بلین).

هه‌روه‌ها له سوره‌تی (الأسراء) نایه‌تی (۲۶) دا ئەفه‌رموی ﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصِيرَ وَالْأَفْئَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴾. واته: ئەه‌ی ئینسان له شتیک مه‌دوی و شوین شتیک مه‌که‌وه که زانست و زانیاریت ده‌ریاره‌ی نرینه ، چونکه به‌راستی ده‌زگاکانی بیستن و بینین و تیگ‌یشتن هه‌ر هه‌مووی به‌ر پرسپاره له به‌رامبه‌ریه‌وه جا ئەو

کەسە ی که فرموده کانی خوا (عَلَيْهِ) و پێغه مبهەر (ﷺ) له مانای زاهیری خۆی لاده دا بۆ مانایه کە پێچه وانیه ، به راستی ئه وه به پێچه وانیه ئایه تی سهروه و ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کاری کردوه ، ههروه ئایه تی پێشتر که فرمووی ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ پشت گوئ خستوه په نا به خوا!

چونکه دیاری کردنی مانایه کی تر جگه له مانای زاهیری ، جیا له وه ی قسه کردنه به ده م خوا و پێغه مبهروه فهزل دانی مانایه کی نه خوازراو لادراویشه به سه مانایه کی پوون و ئاشکرادا به به لگه ی گومان و وه هم و خه یال !!!

ههروه ئایه خوی گه وه له سوهره تی (ص) ئایه تی (٥٧) ده فره موئ ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيَدِي﴾ واته : ئه ی ئیبلیس - شه یتان - ئه وه چیه به رگری له تو ده کات کړنووش به ریت بۆ ئه وه کسه ی که به هه ردوو ده ستی خۆم دروستم کردوه .

جا ئه گه ر بیته و مانای (بیدی) له ئایه ته که دا له زاهیری خۆی لادیریت وه بو تریت : مه به ست به (یدی) ده ستی راسته قینه نه یه به لگو مه به ست شتی تره ! ئیغه ده لئین : به لگه تان چیه بۆ په دکردنه وه ی مانای راسته قینه ی (یدی) ؟! بیگومان هه چ به لگه یه ک نه یه ، بۆیه مانای (یدی) سه له مانندی (ده ستی حه قیقی یه) بۆ په روه ردگار .

٤- به تال کردنه وه ی مه زه به یی (ئه هلی تعطیل) به وه ی که پێغه مبه ری خوا (ﷺ) له گه ل هاوه له کانیان و شوین که وتوانیان و سه له ف هه رگیز مانای ئایه ته کانی سیفاتیان له زاهیری خۆی لانه داوه بۆ مانایه کی تر .

٥- پرسیار بکری له ئه هلی (تعطیل) : ئایا خوی گه وه له هه موو که س باشتر خۆی نانا سی و ئاگادار نه یه به ناوو سیفاته کانی تا که سیکی تر؟؟ بیگومان ده لئین : به ئی ، پاشتر ده لئین : ئایا ئه وه ی خوی گه وه ده رباره ی خۆی فره مویه تی حه ق و راست نه یه له وه لامدا ده لئین : به ئی ، دواتر ده لئین ، ئایا ووته و قسه یه ک شک ده بن له ووته و قسه ی په روه ردگار پوونتر و فه سیح تر؟ بیگومان ده لئین : نه خه یز پاشتر ده لئین : ئایا گومان ده بن خوی گه وه بیه ویت خه ک چه واشه بکات و راستیان ل بشاریته وه تا ناچار بن به عه قلی خویان بۆ یه بگه یین؟؟ له وه لامدا ده لئین : نه خه یز

ئەم پرسیارانە سەبارەت بە فەرموودەکانی خوا (ﷺ) لە قورئاندا، سەبارەت بەوەش کە لە سوننەتەکانی پێغەمبەری شاتوو لەم بارەیه‌وه دیسانە‌وه پرسیار لە کەسانی سەر بە مەزەبی (تعطیل) دەکەین و دە‌ئێین ؟ ئایا تۆ لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) شارەزاتری دە‌ریاری ناسینی خوا؟ بیگومان دە‌لی نە‌خێر؛ ئێمەش دە‌ئێین: ئایا ئە‌وهی پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی حەق و راستە ؟ لە‌وه‌لامدا دە‌لی: بە‌لی، پاشان دە‌ئێین: کەس هە‌یه لە‌پێغەمبەری خوا بە‌لیغ و فە‌سیحتر؟ دڵسۆزتر لە‌پێغەمبەر بۆ عە‌بدە‌گانی خوا؟ گومانمان نی‌یه کە دە‌لی: نە‌خێر مادەم وابێ ئێمە دە‌ئێین پێیان:— جا کە ئێ‌وه ئی‌قرار بە‌و راستیانە‌ی سەر‌وه بکەن کە‌واتە بۆ‌چی هێندە ئازاو خا‌وهن بری‌اپ نین لە‌وه‌ی کە بو‌یرانە‌ بلین : خوای گه‌وره و پێغەمبەر(ﷺ) چییان سە‌لاماندوو لە‌ نا‌وو سیفات لە‌ قورئاندا هاتوو ئێمە‌یش دە‌یسە‌لمێنین لە‌سەر مانای حە‌قیقی و زا‌هیری کە لایە‌ق بێت بە‌ خوا‌وه.

ئایا ئە‌مه باشتر و بە‌هێ‌زتر نی‌یه بۆ ئێ‌وه کە لە‌ پۆ‌ژی قیامە‌تدا پرسیارتان لێ‌دە‌کری هەر‌وه کە لە‌ سورەتی (القصص) ئایە‌تی (٦٥)دا ئە‌فەرمو‌ی ﴿ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴾. واتە: ئە‌وه وە‌لامی پێغەمبەرانتان چۆن دایە‌وه ؟! باشە‌ لادان لە‌ مانای زا‌هیری دە‌قە‌کان بۆ مانایە‌کی نە‌خواز‌او‌ی‌تر هە‌نگاوێکی ترسناک و پڕ مە‌ترسی نی‌یه ؟!

٦- لە‌هە‌ل‌وه‌شاندنە‌وه‌ی مە‌زە‌بی ئە‌هلی (تعطیل)دا ، کۆ‌مه‌لێک دە‌رئە‌نجام دێنە‌ پێش‌وه کە هە‌موویان بێ ئە‌ساس و بە‌تالان، شتێکی‌ش کە دە‌رئە‌نجامە‌کە‌ی بە‌تال بێت بە‌لگە و بێ‌نا‌غە‌کە‌ی‌ش هەر بە‌تالە: لە‌وه‌ دە‌رئە‌نجامە‌ن‌ش:

یە‌کە‌م:

ئە‌هلی (تعطیل) کاتی (بە‌خە‌یالی خۆیان!) ناچار بوون کە لە‌ مانای زا‌هیری دە‌قە‌ شە‌ریعە‌کان لابە‌دن لە‌بەر خاتری ئە‌وه بوو گوا‌یه‌ گەر زا‌هیری دە‌قە‌کان لێک بە‌دینە‌وه (تشیبه) و شو‌بهاندنی خوا (ﷺ) بە‌ مخلوقات‌وه‌ دروست دە‌بێت کاتی(دە‌ست ، یان هاتن و دابە‌زینی پەر‌وردگار بۆ ئاسمانی یە‌کە‌م) بە‌سە‌لمێن ئە‌مه‌ش (بە‌حسابی ئە‌وان)؛کۆ‌فره و بۆ ئە‌وه‌ی یە‌کتا پەرستی خودا بە‌سە‌لمێن (بە‌خە‌یالی خۆیان)؛هاتن ئایە‌تە‌کانی سیفاتیان (تعطیل) کرد و تیان دە‌بی لە‌مانای زا‌هیر خۆمان لابە‌دین!!! ئە‌وه‌تا خوای گه‌وره‌ش دە‌فەرمو‌ی (ئیس کە‌ئله‌ یئنی)

جا له بهر ئه وهی بناغهی مه زه به که یان به تال بو بۆیه دهرته نجاهه که یشی هه به تال ده بیته و شه و تا یه کیگ له شیخه پایه به رزه گانی ئیمامی بوخاری به ناوی (نعیم بن حماد الخزامی) ئه فه رموی (من شبه الله بخلقه فقد كفر من جحد ما وصف الله به نفسه فقد كفر وليس ما وصف الله به نفسه ولا رسوله تشبيهاً). واته: هه که سیک خوی گه وه به جوینتیت و بشو به ینتی به دروست کراوه کانی وه ئه وه کافر بووه، وه هه که سێ ئینکار و بێ پروا بیت به وه وه سفانهی که خوی گه وه خویی پی وه سف کردوون ئه وه هه کافر ده بیته ئه وه هه که خوی گه وه وه سفی خویی پی کردووه یا پیغه مه به ره که ی باسی کردووه له سیفاته کان هه چیان چواندن و (تشبیه) نین. گومانیش له وه دا ئه یه که به تال ترین (باطل) ئه وه یه که زا هیری فه رموده ی خوا پیغه مه به ر (تشیبه) به (تشیبه)، یا کوفر، یا ئامازه بۆ کوفر حساب بکری!

نووه م:

گه به قسه ی ئه هلی (تعطیل) بیت که باسی (ناوه جوانه کان و سیفاته گانی په روه ردگار) به جی به یترێ بۆ (عقل) قسه ی تیدا بکات به وه ی چی به سه لمینتی و چیش په د بکاته وه بیکات. ده بی ئه و کاته بو ترێ ئه و قورئانه ی که خوی گه وه وه صفی کردوه به (تبیاناً لکل شی) و (هدی للناس) و (شفاء لما فی الصدور) و (نوراً امیناً) و (فرقاناً بین الحق و الباطل) له گه ل ئه م وه سفه جوان و فراوانانه دا باسی ئه وه ی نه کردووه که عه قیده ی ئینسانی موسولمان چۆن بیت ده رباره ی (ناو و سیفته گانی) په روه ردگار که گرنگترین با به تی ئیمان ه؟! ئایا قسه ی وا قه بو له و که س ده توانی و ابلیت؟!!

۳- نه گه به قسه و مه زه به یی (أصل التعطیل) بیت ده بی بلین: پیغه مه به ری خوا (تشیبه) و خه لیفه راشیدینه کان و هاوه لان و سه له ف و پی شه وایانی ئه م ئوممه ته هه موویان یا نه یان توانیوه تی بگه نه (ناو و سیفاته گانی په روه ردگار) و پونکردنه وه ی ئه وه ی واجبه له سه ر ئینسان له حقه ی خوی گه ورده دا وه ئه وه ی که دروست ئه یه یا جائیزه .. یا پشت گوێ خه ر ویی مویالات بوون سه باره ته به گه یان دنی مانا و مه به سته ی (ناو و سیفاته کان) ... که گومان بردن بۆ هه ریه که له و دوو حاله ته نه که هه ر بیتریزی و نه فامی ده گه یه نی به لکو سه ره له بی با وه پریشه وه

دهرده کات !!! به لگرتنه ئه یه ک حەرفیش له پیڤه مبهرو (ﷺ) جیلی سه له فه وه نه هاتوو به بۆ ئیتمه که پشتگیری (اهل التعطیل) بکات و ناچارین (تأویل) بگهین.

4- یه کینکی تر له دهرئه نجامه کانی پای ئه هلی (تعطیل) ئه وه یه که فه رموده کانی خوا (ﷺ) وه پیڤه مبهرو (ﷺ) سه رچاوه (مه رجه) نین بۆ خه لگ له بیرو یه وه پیا ئندا سه بارت به ناسینی (ناوو سیفات ه کانی) په روه ردگار، که یه که مین پایه ی ئیمان ه و کاکله و پوخته ی شه ریه ته ئاسمانیه کان له رێک و جوان ناسینی (ناوو سیفات ه کانی) په روه ردگار دا کۆده بیته وه به لکو سه رچاوه (مه رجه) به لای ئه وان ه ته نها (عه قله) ..

بۆ یه گه ر ئیمانیا ن به ده قه شه رعه یه کان هه بوو له م بابه ته دا به لام نه ده چوو به عه قلیاندا ! ناچار په نایان ده برد بۆ (تأویل) کردنی ، هه رچه نده له راستیدا (تحریف) و لادانه و به لام به ناوی (تأویل) ه وه !!

5- دهرئه نجامیکه تری تر سناک له پای ئه هلی (تعطیل) ئه مه یه که نه فی سیفاتیک ده که ن که خوای گه وره و پیڤه مبهرو (ﷺ) سه له مان دو یانه بۆ خوای گه وره ، بۆ نمونه له سو ره تی (الفجر) ئایه تی (22) دا ده فه رموی ﴿ و جاء ریک ﴾ واته : په روه ردگار ت دیت .

هه روه ها پیڤه مبه ریش (ﷺ) ئه فه رموی (ینزل ربنا الی السماء الدنيا) واته په روه ردگار مان داده به زئی بۆ ئاسمانی دنیا ، جا به لای ئه وان ه وه (هاتنی په روه ردگار و دابه زینی) نی یه و نایبیت !! بۆ یه مانای زاهیری ئایه ت و فه رموده که (جاء وینزل) له مانای (حه قیقی یه وه) ده گۆرین بۆ مانای (مجان) ، دیارترین نیشانه کانی (مجان) یش لای ئه وان ئه وه یه که دروسته (نه فی) ماناکه ی بکه یت ! جا ر هت کردنه وه و نه فی کردنی سیفه تیک که خوای گه وره به پوون و حه قیقی بۆ خۆی سه له مان دو یه تی له به تال ترین (باطل) ه وه ناشگۆنجی (تأویل) بکری چونکه سیاقی رسته و ئایه ته که ه لێناگری .

جیگای باس و ئاماژه پیکردنه که هه ندی له (اهل التعطیل) له سنوری باس کردنی سیفات ه کانی خودا (ﷺ) نه وه ستا وین به لکو تییان په پاندوو ه بۆ باسی (ناوه پیرۆزه کانی ش) هه ندیکه تری شیان توشی (تناقض) واته : به گۆرا چو نه وه ی مه زه ه ب و بنه ماکانی خۆیان بوون به وه ی هه ندیک له سیفات ه کان ده سه لمینن و هه ندیکه تر (تأویل) ده که ن ؟!

وهك كومه لى (الأشعرية والماتريدية) كه هه ندئى سيفهت دهسه لميئن له بهر ئه وهى كه (عقل) دهسه لميئى و جىگيرى دهكات ، وه هه نديك سيفاتى تر نه فى دهكهن به بيانوى ئه وهى كه گوايه عقل نه فى دهكات يا ناتوانى به لگهى بق بهيئنته وه...

ئيمهش له وه لامدا ده لئين: نه فى كرفتان بق ئه و سيفاتانهى كه نه تان سه لماندوه به به لگهى ئه وهى كه عقل نايسه لميئى ، ده توانرى بسه لميئى به و رىگا عقلى بهى كه ئيوه هه ندئى سيفاتان پى سه لماندوه هه وهك چۆن به لگهى قورئان و سونه تيشى له سه هاتوه و سه لماندويه تى.

بق نموونه: ئه وان سيفاتى (الأرادة ، ويستن) يان سه لماندوه به لام سيفهتى (الرحمة) يان نه فى كردوه .. سيفاتى (الأرادة) يان به به لگهى عقل و قورئان سه لماندوه ..

به لگهى قورئان:

له سورتهى (البقرة) ئايه تى (٢٥٣) دا ئه فه رموى ﴿ لکن الله یفعل ما یرید ﴾ . واته: به لام خواى گه وه چى بویت ئه وه ئه نجام ده دات.

به لگهى عقل:

جياوازى مه خلوقات و تايبه تمه نديئى هه نديكيان له (زات و وصف) دا له هه نديكى تر به لگهى ئبراده و ويستى خوايه (عقل) به لام!

سيفاتى (الرحمة) واته (بهزهى) نه فيان كردوه له خواى گه وه به به لگهى ئه وهى كه گوايه! (په رحمة و بهزهى) نه رم و نيانى خاوه نه كهى ده خوازيت و زۆر نه رميش له گه ل مه خلوقاتا ، ئه مهش دروست نيه و مه حاله له حه فى خوادا بگودجى!

هه ر بۆيهش ئه و به لگانهى له قورئان و سونه تدا هاتوون كه سيفاتى (په رحمة و بهزهى) په روه رداگه دهسه لميئن ئه مان له بهر مه زه به كهى خۆيان هاتوون (تأويل) يان كردوه و ده لئين: په رحمة مه بست پى ﴿ الفعل أو ارادة الفعل ﴾ . واته: كردوهى به بهزه بيانه بۆيه ته فسيري

ناوی پیروزی (الرحيم) ده کەن بە ﴿المنعم أو مرید الأنعام﴾؟ واتە: خاوەن نيعمهت و یا دهیه ویت خویشی و نيعمهت برزیتنی به سەر عهده کانییدا!
 نيمهش له وهلامیاندا دهلین:

سیفەتی (الرحمة) به به لگه قورئان و سونهت سه لمینراوه و ژماره و جۆری به لگه کانی نۆز زیاترین له به لگه کانی سیفەتی (الأرادة) که چس ئیوه په حهت و ئیرادهت له یهك جیاده که نه وه !!

ئه وه تا سیفاتی (الرحمة یا الرحيم) له نۆز ئایه تا هاتوو به نمونه له سورەتی (الفاتحة) ئایهتی (۲) دا ده فرموی ﴿الرحمن الرحيم﴾ وه ک ناوی پیروزی (الرحيم) هاتوو.

وه له سورەتی (الکھف) ئایهتی (۵۸) دا ئه فرموی (و ريك الغفور ذو الرحمة) واته: پهروه دگاری تو لیخو شپووه و خاوهنی سیفەتی په حهت و میهره بانیه .. لیژده دا وه ک سیفەتی (الرحمة) هاتوو به لام له سورەتی (العنکبوت) ئایهتی (۲۱) دا ئه فرموی ﴿و یرحم من یشاء﴾ واته: سۆز و میهره بانیه خوئی ده نویتنی بق ئه وانیه که دهیه ویت و باوه پدارن .. لیژده دا به شیوهی کردار و فیعل (و یرحم) ئه م سیفەتهی باس کردوه به لگه ی عه قلیش بق سه لماندنی سیفەتی (په حهت) نۆز پوون و دیاره ، ئه وه مو ناز و نيعمه تهی که به سەر بهنده کانییه وه ده بینری له گه ل ئه وه مو ناخویشی و به لایانهی که پهروه دگار لای داوه له سهریان و پاراستونی ئی.

که واته (نهفی) سیفەتی (په حهت) به گومانی ئه وهی (نه رمی و شلی) ده خوازیت وه لامه که ی جگه له وهی سهروه . دهلین : گه ر ابیت ئیوه دهلین ده بسی سیفەتی (الأرادة) ش نهفی بکری چونکه (الأرادة) یانی : (میل المرید الی ما یرجوه حصول منفعه أو دفع مضرة) واته: خاوهن ویست به سیفەتی (ویستن) دهیه وی سوود و قازانجی بق خوئی پابکیشی یا زهره و زیانیک له خوئی لایهت ئه مهش (حاجه) و پتویستی ده گه یه نی ، خوای گه ورهش له وه به میزتر و پاکتره پتویستی به هیج مه خلوقاتیک هه بیته :- جا ئه گه ئه هلی (التعمیل) وه لامان بدنه وه و بلین ئه و پیناسه ی سهروه بق (الأرادة) که (میل المرید الی ما یرجو به حصول منفعه أو دفع مضره ..) بق مه خلوقاته و زاتی خوادا ﴿﴾ نابی باسی لئوه بکری نيمهش دهلین : دهی ئه و

سیفهی (الرحمة) یه‌ش که ئیوه ده‌لێن (نهرمی و شلی) ده‌خوازیت ئه‌وه بۆ مه‌خلوقاته و بۆ په‌روه‌ردگار وه‌ها نی‌یه‌ ..

بەم شتیوه‌یه بۆمان ده‌رکه‌وت که مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی (التعلیل) به‌تاله و هه‌یج بناغه‌یه‌کی شه‌رعی نی‌یه‌! هه‌ر لێروه بۆشمان ده‌رده‌که‌وی که مه‌زه‌ب و پێگای الأشاعرة^(١) و الماتریدی^(٢) سه‌باره‌ت به (ناوه‌ جوانه‌کانی خواو سیفاته‌کانی) قسه و گومانه‌کانی (المعتزلة^(٣) و الجهمیه^(٤)) هه‌لناوه‌ه‌شیینتته‌وه له دوو په‌روه‌:

٣- الأشاعرة: - کۆمه‌لێکی شوێن که‌وتی (أبو الحسن الأشعری) یه‌ن له عه‌قیده‌دا و له (١٥) بابه‌تدا جیابازیان له مه‌زه‌به‌ی (اهل السنة و الجماعة) دا هه‌یه به‌ تابه‌ت بابه‌تی (الأسماء و الصفات) مه‌زه‌به‌که‌یان تیگه‌لاو و پێکهاتوه له وه‌حی (قورئان و سونه‌ت) له‌گه‌ڵ (فلسه‌فه) بۆیه له کاتی (تعارض) جیایی و دژایه‌تی له‌نیوان به‌لگه‌کانی (عه‌قل و نه‌قل) که قورئان و سونه‌ته، به‌لگه‌ی (عه‌قل) پێش ده‌خه‌ن به‌سه‌ر نه‌قلدا بۆیه ده‌بینین ئایه‌ته‌کانی سیفاتی خوا (عقل) (تأویل) ده‌کن بۆ مانایه‌که له‌گه‌ڵ عه‌قلدا بگۆجی ٩٩ هه‌رچه‌نده (أبو الحسن الأشعری) له کۆتایی ژيانیدا په‌شیمان بۆتوه له‌م مه‌زه‌به‌ و چۆته سه‌ر مه‌زه‌به‌ی (اهل السنة و الجماعة).

٤- الماتریدی: - کۆمه‌لێکن شوێن که‌وتی (أبو منصور الماتریدی) یه‌ن، به‌ لایانه‌وه سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می دین و عه‌قیده وه‌رگرتن عه‌قله‌ پاشان نه‌قل به‌لام ئه‌وه ده‌قه شه‌ریعانه‌ی باسی قیامه‌ت و گه‌ڕانه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن له‌سه‌ر مانا زاهه‌ریه‌که‌ی وه‌ری ده‌گرن، وه له بابه‌تی (ناوه‌ جوانه‌کان و سیفاته‌دا) له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی (تأویل) و (تفویض)ن، وه ته‌نها (٨) سیفاته‌ ده‌سه‌لمێنن بۆ خوا‌ی که‌وره که ئه‌وه حه‌وت سیفاته‌ن کۆمه‌لی (الأشاعریه) سه‌لماندیانه وه‌ک (الحیاء، العلم، القدره، الإرادة، السمع، البصر، الکلام) له‌گه‌ڵ زیاده‌کردنی سیفاتی (التکوین) واته (بوون و پێکه‌یتان) که (الماتریدی) زیادیان کردوه .. هه‌روه‌ها ده‌لێن: ئیمان زیاده‌ که‌م ناکات! وه ده‌لێن عه‌مه‌ل و کرده‌وه جیابه له ئیماندا) ..

٥- المعتزلة: کۆمه‌لێکن به‌ ناوی (واصل بن عطاء) ناوناوین کاتێک په‌رسیار کرا له ئیمامی حه‌سه‌نی به‌سه‌ری ده‌ریاره‌ی ئه‌وه که‌سه‌ی گوناه‌ی که‌بیره ده‌کات په‌کسه‌ر (واصل) ووتی ئه‌وانه نه‌کافرن وه نه‌ئیماندارن به‌لگه له ئیوان هه‌ر دووکیاندان، بۆیه ئیمامی حه‌سه‌ن پسی فه‌رموو (ئهی واصل) بپۆ (اعتزال) بکه له ئیمه‌ واته (جیابه‌روه‌ و) له‌م مزگه‌وتی به‌سه‌ریه بپۆ ده‌روه .. ده‌ریاره‌ی (ناوه‌ په‌رزنده‌کان و سیفاته) پایان وایه نه‌فی هه‌موو سیفاته‌کان ده‌که‌ن و ته‌نها (ناوه‌کان) جیگه‌ی وده‌سه‌لمێنن، گوايه به‌ خه‌یالی خۆیان گه‌ر سیفاته‌کان به‌سه‌لمێنن ئه‌وه توشی (تجسیم) واته: جیسم و قه‌باره بۆ خوا بپارێدان ده‌ین جا بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان له شوبه‌اندنی خوا به مه‌خلوقات و (تجسیم) بپارێزن بپاری نه‌فی کردنی سیفاته‌کانیان داوه !!

٦- الجهمیه: کۆمه‌لێک بوون به‌ ناوی (جهم بن صفوان) خه‌لکی (سمرقند) بوه له‌سه‌ر چه‌ و پێتازی (جعد بن درهم) بووه، که وال عیراق له چه‌ژنی قورباندا سه‌ری به‌ی چونکه ده‌ی ووت: (ان الله لم یخذ ابراهیم خلیلا ولم یکن موسی تکلیماً)

۱- ږنگای فلسفه و عقلی ږووت بڼ سہ لماندنی (ناوه جوانه‌کان و سیفات) ږنگایه کی (مبتدع) داهینزراوه و پینغه مبري خوا (ﷺ) و هاوه لانی و جیلی سه له فی صالح له م ږنگایه وه بهرگریان له عقیده و ناوہ سیفاتہ کان نہ کردووه و بیدعه به بیدعه وه لام نادریتتہ وه به لکو به قورنآن سونہت ږد دہ کریتتہ وه .

۲- تاقمی (المعتزلة و الجهمية) دہ توانن وه لام و ږه خنه یان هہ بیت له (تاقمی الأشاعرة و الماتریدیة) به وهی که هہ ردو تاقمی یه کم و دووم سہرچاوهی بیرو تیگہ یشتنیان تہ نہا (عقل و فلسفه‌فیه) بڼیہ کاتی تاقمی یه کم (المعتزلة و الجهمية) دہ لاین به تاقمی دووم (الأشاعرة و الماتریدیة) نیوہ هہ لہ ن، تہ نہا به لگہ یان بڼ به ږه ږچ دانہ وه یان (عقل و فلسفه‌فیه) به هہ مان شیوہ ! نه و جا چ گرننتی و (ضمنة) ټک هہ یه کامیان پاست دہ کات ؟! چونکه دہ کړی هہ ردوولا به یه کتر بلین نیوہ چوڼ (عقلتان) هہ یه نیتمش هہ روہا ، جا گہر عقلی نیتم هہ له بیت نیوہش به هہ مان اشیوہ چونکه تاکہ سہرچاوهی هہ ردوولا (فلسفه و عقله)!

نه مش به لگہ یه کی به هیز و دہ مکوت کهره (حجة دامغة) یه بڼ نه وهی هہ دوو تاقم بیدہ نگ بکات و تہ نہا ږنگا و تیگہ شستنیک مابیت په نای بڼ به رین گہرانه وه یه بڼ مزه بی سه له فی صالح که (دہ قہ شہرعیہ کان له قورنآن و سونہت) دہ کنه سہرچاوهی یه کم و نه و (ناوه ږیروژ و سیفاتانہ) دہ سه لمینن که خوای گهوره له وه سفی خویدا له قورنآندا باسی کردوون یا له سهر زمانی پینغه مبر (ﷺ) ږوون کراونه تہ وه به شیوہ یه ک که دووریت له (تمثیل و تکلیف) واته دیاری نہ کردنی هاو شیوہ و چوڼیتی له گه ل بریارادانی (تنزیه) پاکي و لایه قی هہر ناو و سیفاتیک به خواوه (ﷺ) که دوور بیت له (تعطیل و تحریف) هہر وه ک پیشتر ږوونمان کردووه که ږاو بڼ چوونی نه هلی (تعطیل) له کوپوه سہرچاوهی گرتوہ ..

واته: خوای گهوره نه شیرامی به دڼستی خوئی دانواوه وه نه قسه پیشی له گه ل موسادا کردووه !! وه دہ لاین : ناوه‌کانی خوای گهوره جیواوه زن له خوا و شتیکی ترن! ناوه‌کانیش له قسه کانه وه دهرچوون و قسه کانیش جیواوژن له خوای گهوره ، بڼیہ خوا (ﷺ) نه ناو نه سیفات نہ کردار (الأفعال) ی بڼی یو تہ نہا بونی هہ یه و هچس تر!! په نا به خوا له گورمپی نه م تاقمه .

څو وهلام دانه وې گوماننکی ترڅو

نه وانه ی نه هلی (تأویل)ن ، گومان و پرخنه په کیان ناراسته ی نه هلی (سونه ت و
 جماعت) کردوه سه باره ت به (سیفاته کانی په روه ردگان) ، شویش نه مه یه : که گوايه نه هلی
 (سونه ت)خویان (تأویل)یان کردوه و له زاهیری هندی له مانا کانی سیفات خویان لاداره ! جا
 ده لاین : که واته یو پرخنه له نیمه ده گرن ؟!

نیمه ش به پشتیوانی خوا وهلامی هم گومان و پرخنه په دده بڼه وه به شیوه یه کی کورت و
 دریز وه لاهمه کورته که مان له دوو خالدايه :

۱- نیمه نه وه ناسه لمینین که شرح و پافه ی سه له ف یو هندی له سیفاته کان لادان بیت له
 مانای زاهیری خویان ، چونکه زاهیری هر ووشه و قسه یه که نه وه یه که چ مانا و مه به سستیکی
 لیده فامریتته وه ، هم مانا و مه به سسته ش به پی ی (سیاق)ی قسه و ووشه کان و دانه پال
 (نیضافه) بیان یو هر شوین و که سیک ده گورین ، هر وه ها جومله و ووشه کان مانا کانیان
 ده گورین به پی ی جوری پیکی پنانی جومله کان (ترکیب الکلام) ، دیاره قسه ش له کومه له ووشه
 و جومله یه ک پیک هاتوو چ کاتیک بدرینه پال یه کتر و کوبکرینه وه نه و کاته باشتر و چاکتر مانا
 ده به خشن.

۲- نه گهر سه لماندیشمان و وتمان سه له ف صالح له پافه و تفسیره کانیاندا یو هندی سیفات
 و هندی جار لایان داوه له مانای زاهیری ده قه کان ، ده لاین بیگومان له حاله تی وه ادا به لگه یان
 له قورنان و سونه ت هه بووه و به کورکرنه وه و پیکه وه نانی به لگه کان بیت یا جیاجیا و هر
 به لگه ی له شوینی خویا بیت ، نه ک شوبه و گومان . بکریتته به لگه ی جیگیر و (قطعی) وه نه ف
 ده قه شرعیه سه لمینراوه کان یو سیفاتی په روه ردگاریان پی بکریتته وه ؟؟

به دریزیش ده لاین نه وه ده قه شرعیانه ی که راونه ته گومان و پرخنه له سه سه له ف صالح
 گوايه (تأویل)یان تیدا کردوو و له مانای زاهیری خویان لایان داون . باهه ندیکیش نمونه
 به پیننه وه :

نیمامی غزالی (په حمه تی خوی لیبت) له هندی زانای سر په مه زه به نیمامی نه حمه دی
 کورپ حه تبه ل (په حمه تی خوی لیبت) ده گوریتته وه که : نیمامی نه حمه ده زه گیز (تأویل)ی

نه کردوه مه گه ره له سئ شویتندا نه بیته . یه که م : (الحجر الاسود یمین الله فی الارض) دووهم :
 (قلوب العباد بین اصبعین من اصابع الرحمن) سئیه م : (وانی اجد نفس الرحمن من قبل الیمن)
 ثم سئ ده قه شیخی نیسلام ئیبنولته یمیه له لاپه ره (۲۹۸) ج ۵ له کتیبی (مجموع الفتاوی)
 نقلی کردوه ده ئی : ثم ریوایته درق و هه لبه ستراوه له ئیعامی ئه حمه ده وه .
 نمونه ی یه که م :

(الحجر الاسود یمین الله فی الارض) ، واته : به رده ره شه که ی مالی خوا دهستی راستی
 په روه ردنگاره له زه ویدا ..

له وه لامدا ده ئیبن : -- ثمه چه دیسیکی (باطل) ه له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) گنډه راوه ته وه
 هیچ سه چاوه یه کی راستی نریه ، ئیعامی (ابن الجوزی) له کتیبی (العلل المتناهیة) دا ده ئی
 (حدیث لا یصح) هه روه ها زانای به ناویانگ (ابن العریبی) ئه ئی (حدیث باطل لایلتفت الیه) واته
 چه دیسیکی باتله و ئاوری ئی نادرته وه . هه روه ها شیخی نیسلام ئیبنولته یمیه شه ده ئیت (روی
 عن النبی ﷺ) باسناد لایثبت) واته : ثم قسه یه ریوایته کراوه له پیغه مبه ره وه به
 سه نه دیک که ئیسه پات ناییت) که واته هیچ پیوست به لیکولینه وه له مانا که ی ناکات
 ماده م قسه یه کی به تال و بی سه نه دی صحیح بیته .

به لام شیخو لنیسلام ئیبنولته یمیه ده فه رموی : نه وه ی که به سه نه دی (مه شه ور) له م بابه ته دا
 هاتوه قسه یه کی (عه بدولای کوری عه باسه) (ره حمه تی خوای ئی بیته) که ده فه رموی (الحجر
 الاسود یمین الله فی الارض ، فمن صافحه و قبله ، فکانما صافح الله و قبل یمینه) واته : به رده
 ره شه که ی مالی خوا (ﷺ) دهستی راستی په روه ردنگاره له سه ر زه ویدا و هه رکه سه ته وقه ی
 له گه ل بکات یادهستی پئیدا بیئیت و ماچی بکات ، وه که نه وه وایه ته وقه ی له گه ل په روه ردنگاردا
 کردبی و دهستی راستی په روه ردنگاری ماچ کردبی) جا هه رکه سه وورد بیته وه له له فز و
 ووشه کانی ثم قسه یه بوی پورن ده بیته وه که هیچ ته م و مژو (اشکال) یکی ئیدا نیه ، چونکه
 ده ئی (یمین الله علی الارض) دهستی خوا (ﷺ) له سه ر زه ویدا ، واته دیاری کردوه (مقید) به
 (سه ر زه وی) نه که به گشتی و (مطلق) بلئ (یمین الله) ؟ جا له زمانی عه ره بیدا (حکم اللفظ

المقید یخالف الحكم المطلق) واته حوکم و به کارهینانی له فزی (مقید) جیاوازه له حوکمی (مطلق) و گشتی ..

پاشتر نیامی عه بدولای کورپی عه باس نه فه رموی له ووته یه که یدا (فمن صافحه و قبله فکانما صافح الله و قبل یمینه) واته : هه رکه سیگ ته و قه یا ده ست بدات له به رده په شه که و ماچی بکات (وهك نه وه وایه ته و قه له گه ل په روه ردگار کردبیت ..

که واته ووته که ی نیامی عه بدولا پوون وئاشکرایه که نه و که سه ی ته و قه له گه ل به رده که دا ده کات مانای وانیه ته و قه ی له گه ل خوا دا (ﷻ) کردبسی به راستی ؟ به لکو شو به اندویه تی (کأنا) به و که سه ی ته و قه له گه ل په روه ردگار دا ده کات ، که واته سه رها و کورتایی ووته و قسه که ی (نیامی عه بدولای کورپی عه باس) پوونی ده کاته وه که (الحجر الأسود لیس من صفات الله) یانی به رده په شه که سیفاتی خوا (ﷻ) نی یه هه روه ک لای هه موو که سیکی ژیر نه مه سه له یتره وه . مجموع الفتوی ج ٦ لاپه ره (٢٩٨)

نمونه ی دوهم :

فه رموده ی (قلوب العباد بین أصبعین من أصابع الرحمن) واته : دلای به نده کانی خوا له نیوان دوو په نجه له په نجه کانی په روه ردگار دان ..

له وه لامدا ده لئین :- به لئ نه مه فه رموده یه کی (صحیح) ه که نیامی موسلیم ریوایه تی کردووه له بابی دوهم له کتیبی (القدر) له صحیحی موسلیمدا له عه بدولای کورپی عه مری کورپی عه سه وه له پیغه مبه ری خواوه گپراویه تیه وه که ده لئ (إن قلوب بنی آدم كلها بین أصبعین من أصابع الرحمن کقلب واحد یصرفه حیث یشاء) واته : بیگومان دلای مرۆفه کان هه موویان له نیوان دوو په نجه ی په روه ردگار دان ، چۆن دلای یه ک ئینسان هه ر چۆن بیه ویت ده یگوریت هه روه ها دلای هه مووشیان به و شیویه ..

له فه رموده یه کی تر دا پیغه مبه ر (ﷻ) نه فه رموی (اللهم مصرّف القلوب صرّف قلوبنا علی طاعتك) واته : په روه ردگار ، نه ی سو په یته ری دله کان ده پارێینه وه که دله کانمان له سه ر عیبادهت و ستایشی خۆت بسوپرتنی و پابه یتنی .. هه ر بۆیه نه هلی (سونهت و جه ماعت) له نه وه کانی سه له فی صالح به مانای زا هیری فه رموده که کاریان کردووه و ده لئین به لئ خوا ی

گوره دهست و په نجهی حه قیقی هه یه و ده یسه لمیئن هه روهك چۆن پیغه مبه ره که ی (ﷺ) له زاھیری فرموده کاندئا سه لماندوی ته ، وه هیچ مه رج و پیویست نی یه که ده وتریت (دلی بهنده کان له نیوان دوو په نجهی په روه ردگار دان) مه بهست پی یی دهست لی دانی حه قیقی بیئت له په روه ردگار ه وه بق دلی بهنده کان ، تا ناچار بین (تاویل) ی بکه یین و له مانای زاھیری لابه دین به گومانای نه وه ی که گوایه (إن الحدیث مومم للحلول) یانی (نه و دوو فرموده یه ی سره روه وه هم و گومان دروست ده کات بق تیکه ل بوونی خوا (ﷺ) به لاشه و جهسته ی مرقفه کانه وه). بق نمونه نه و (هه ور و ته مه ی) که خوای گه وره موسه خه ری کردوه له نیوان ناسمان و زه ویدایه له هه مان کاندئا تیکه ل به ناسمان و زه وی نه بوه ! یان ده وتری مانگی (چوارده شه) له نیوان مه ککه و مه دینه دایه له گه ل نه وه شدئا نیوان مانگ و مه ککه و مه دینه زۆر دوره و نیوان هه ردوو شاره که ش هه ر دوره .

که واته ناسایی به گه ر بوتری دلی بهنده کانی خوا له نیوان دوو په نجه له په نجه کانی په روه ردگار دایه به مانای حه قیقی و پاستی . به لام مه رج و لازمی ش نی یه دلنه کان که له نیوان په نجه کانی په روه ردگار دان مه بهست پی یی دهست لی دانی راسته وخۆ و تیکه ل بوون بیئت به جهسته ی مرقفه کان ..

نونه ی سی یه م:

فرموده ی (إني أجدُ نفسَ الرحمن من قبل اليمين) واته : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه فرموی :- بیگومان من خو ش و شادو ده رگای خیر که خوای گه وره بی کانه وه له نیمانداران له پوی وولاتی یه مه نه وه ده بیینم له ویتوه دیت بق شویتنه کانی تر ..

وه لامی شمان بق نه م فرموده یه :- به لی نیمامی نه حمه د (په حمه تی خوای لی بیئت) له کتبه به نرخه که ی (المسند) دا له نه بو هوره یره وه (په زای خوای لی بیئت) نه ویش له پیغه مبه ری خوا وه (ﷺ) ده گپرتته وه که فرموی ته ی (ألا إن الأيمان يمانٌ، والحكمة يمانية، وأجد نفسَ ربك من قبل اليمين) . قال في جمع الزوائد رجاله رجال الصحيح ، وقدروى البخاري نحوه في كتاب (التاريخ الكبير) .. مانای فرموده که نه مه یه ((به لی به پاستی نیمان شتیکی به فه ر و پیو ز و ناسانه ، حیکمه ت و دانایش له خه لگی وولاتی یه مه نه وه سه ره لده دات)) بۆیه نه هلی سونه ت

نم فەرموده له سەر مانای زاهیر و ږده گرن و (نفس) ناوی (مصدری نفس تنفساً) وهك شاره زایانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لین له سەرچاوه کانی (النهايه) و (القاموس) و (مقایس اللغه) باسیان کردوه نه‌وه تا له کتیبی (مقایس اللغه) دا ده‌لی ((النفس: كل شيء یفرج به عن مکروب فیکون معنی الحدیث أن تنفیس الله تعالی عن المؤمنین یكون من أهل الیمن)). واته: (النفس) هه‌موو نه‌وه و شتانه‌یه که ئینسان به‌هوی نه‌وانه‌وه ده‌رگای خیر و خۆشی لی‌بکرتیه‌وه و نا‌ده‌حه‌تیه‌کانی له‌سەر لا چیت ، بۆیه مانای پوونی فەرموده‌که نه‌وه‌یه که ده‌رگای خیر و خۆشی که په‌روه‌ردگار ده‌یکاته‌وه له‌سەر ئیمانداران له ریڼای خه‌لکی یه‌مه‌نه‌وه ده‌بیته... نه‌وه تا شیخو لئیسلام ئیبنولته یمیه نه‌فرموی ((وهؤلاء هم الذین قاتلوا أهل الردة وفتحوا الأمصار، فبهم نفس الرحمان عن المؤمنین الکریات)). واته: هر خه‌لکی یه‌من بوون جه‌نگیان دژی پاشگه‌ز بوه‌کان کرد و وولاتیان فته‌ج کرد... وه هر به‌خه‌لکی یه‌من بوو خوای گوره ناخۆشی و به‌لای له‌سەر ئیمانداران لا برد... له کتیبی مجموع الفتاوی جوزئی ٦ لاپه‌ره (٣٩٨) وه‌رگیراوه.

نمونه‌ی چاره‌م:

خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقرة) نایه‌تی (٣٩) دا نه‌فرموی ﴿ثم استوی إلى السماء﴾ واته: پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات و له‌سەری جیگیر و پاوه‌ستاو بیته (به‌و شیوه‌یه‌ی که خوا ﴿عَلَّ﴾ خوی ده‌زانیت.

نه‌هلی (سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت) بق ته‌فسیری (استوی الی السماء) دوو پاو ته‌فسیریان هه‌یه: یه‌که‌م:

(استوی) به مانای (إرتفع الی السماء) واته به‌رزى و بلندی به‌سەر ئاسمانه‌کاندا ، له ناو زانایانی سه‌له‌فیشدا ئیمامی (ابن جریر الطبری) له ته‌فسیره‌که‌یدا له‌سەر ئه‌م نایه‌ته نه‌فرموی ﴿و أولی المعانی بقول الله جل ثناؤه (ثم استوی الی السماء فسواهن﴾ سوره‌تی (البقرة): نایه‌تی (٢٩) بمعنی (علا علیهن و إرتفع) واته: باشترین و پیشتترین مانای (ثم استوی الی السماء) بریتیه له مانای (به‌رزى و بلندی به‌سەر ئاسمانه‌کانه‌وه) پاشتر نه‌فرموی (فدبرهن بقدرته وخلقهن سبع سماوات) واته: په‌روه‌ردگار به ده‌سه‌لات و قودره‌تی خۆی پیکى خستوون‌گه‌ حوت ئاسمان دروستی کردوون) هر بۆیه ئیمامی (البغوی) له ته‌فسیره‌که‌یدا پای (ابن عباس)

و زقریه‌ی زانایانی سه‌له‌فی هیناوه که پابه‌ندن به زاهیری له فزی (استوی) به مانای به‌رزی و بلندی و گتیرانه‌وهی (چونیتی) نه و به‌رزی و بلندی‌یه بۆ لای خوای بالا ده‌ست...
دووه‌م:

مه‌به‌ست به (الاستواء) که له نایه‌ته‌که داهاتوووه مانای (القصد التام) واته ویست و مه‌به‌ستی ته‌واو ده‌گه‌یه‌نی ته‌مه‌ش پای نیامی (ابن کثیر) ه له ته‌فسیری سوهرتی (فصلت) دا. نه‌وه‌تا (ابن کثیر) ده‌لی (ثم استوی الی السماء) آی (قصد الی السماء) و الاستواء هنا ضمن معنی القصد و الأقبال لانه عدی ب(لی). واته: له‌به‌ر نه‌وه‌ی پاش ووشه‌ی (استوی) (الی) هاتوووه که‌واته مانای قه‌سد و پوولیتکردن ده‌گه‌یه‌نی وه نیامی (البغوی) ده‌لی (استوی الی السماء آی عمد الی خلق السماء) واته به‌یریاری ناسمان دروست کردنی‌دا: هه‌ر بۆیه ده‌لێین ته‌م پاو مه‌زه‌به‌بانه ده‌قه شه‌ریه‌یه‌کان له مانای زاهیری خۆی لا ناده‌ن، چونکه ووشه‌ی (استوی) که (فیعله) حه‌رفیک به‌ دوایدا هاتوووه که مانای مه‌به‌ست و کۆتایی (الغایة و الإنتهاء) ده‌گه‌یه‌نی ته‌ویش حه‌رفی (الی)‌یه که مانای فیعله‌که گونجاوه له‌گه‌ل نزیککی حه‌رفی (الی)‌په‌یه‌وه... بۆ نه‌ونه خوای گه‌وره له سوهرتی (الإنسان) نایه‌تی (٦) دا نه‌فه‌رموی ﴿عیناً یشرب بها عباد الله﴾. واته: کانی‌یه‌که، به‌نده‌کانی خوا لی ده‌خۆنه‌وه. جا لی‌ره‌دا فیعلی (یشرب) هاتوووه و به‌ دوایدا حه‌رفی (ب) هاتوووه که (بها)‌یه و مانای (لی‌خواردنه‌وه تا تیز بوون ده‌گه‌یه‌نی) واته (یشرب بها یانی یروی بها) چونکه سیاتی جومله که نه‌مه ده‌خوازی.

نه‌ونه‌ی پینجه‌م و شه‌شم:

خوای گه‌وره له سوهرتی (الحديد) نایه‌تی (٤) دا نه‌فه‌رموی ﴿وهو معکم اینما کنتم﴾. واته: له‌هه‌ر شوێنیکدا بن زاتی خودا (ﷻ) له‌گه‌لئاندا‌یه و له‌سوهرتی (المجادله) نایه‌تی (٧) دا نه‌فه‌رموی ﴿ولا أدنی من ذلك ولا اکثر الا هو معکم اینما کانا﴾. واته: له‌و ژمارانه که‌متر یا زیاتریش نی‌یه که زاتی خودا (ﷻ) له‌گه‌لئاندا نه‌بیت له‌هه‌ر کوێ‌یه‌کدا‌بن.

جا لی‌ره‌دا ده‌لێین: هه‌ر چی له‌م دوو نایه‌ته‌دا هاتوووه هه‌مووی حه‌قه و په‌یووسته له‌سه‌ر مانای زاهیری وه‌ری بگه‌ڕین، به‌لام مانای حه‌قیقی و زاهیری کامه‌یه؟ نایا نه‌وه‌یه که‌بوترئ

حقیقت و زاهیری ئەم دوو نایه ته ئەو هیه که خوای گوره له گەل بنده کانی دایه به تیکه ل بوون له گەل جهسته و لاشه یانداو شوینی حه وانه و نه یاندا؟

یان ئەو هیه که بلین: زاهیر و حه قیقه تی مانای هەر دوو نایه ته که ئەو هیه که پێ خوای گوره له گەل عه بده کانی دایه به عیلم و قودرته و بیستن و بینین و ده سه لاتی خۆی ده وری داوون و هیچ شتیکی لی وون ناییت، ئەم ههش مانا کانی (ریو بیی)ی خوای ته علا ده گه یه نی که له سه ره شی خۆیه تی و له سه روی هه موو مه مخلوقاته وه یه؟

جا گومان نیه که پاو بۆ چوونی یه کهم له گەل سیاقی نایه ته کاندانا ناگو دجی و نه و (معیه) (له گه لدا بوونه) نیضا فته کراوه بۆ لای خوا (ﷻ) که ده فه ره موئی ﴿وهو معکم﴾ یا ﴿وهو معهم﴾ اینما کانا ﴿هه ره ها خوا (ﷻ) زۆر له وه گه وه تر و بلند تره، که هیچ شتیکی له مه مخلوقاته کانی بتوانی ته ده وری بدات!!

خائیکی تری گرنگ ئەو هیه که (معیه) له زمانی عه ره بییدا که قورئان به م زمانه ها تو ته خواره وه ئەمه یه که: -- (معیه) و له گه لدا بوون هه رگیز مانای (إختلاط) و تیکه ل بوون پیکه وه له (مکان) شوینی تیکدا ناگه یه نی به لکو (معیه) مانای (مطلق المصاحبه) له گه لدا بوونی گه شتی ده گه یه نی و پاشان به پێی شوین و سیاقی نایه ته کان ته فسیر ده کرین هه ر بۆیه ته فسیری (معیه الله لخلقها بما یقتضی الحلول و الأختلاط باطل من وجوه): -- واته له گه لدا بوونی خوای گوره بۆ بنده کانی که مانای ناوی ته بوون و تیکه لی به لاشه ی بنده کانی وه بگه یه نی به تال و بی مانا و به لگه یه له چه ند پوو یه که وه:

١- ئەم پاو بۆ چونه پێچه وانه ی ته وای کۆی ده نگی سه له فه (إجماع السلف) و هیچ زانایه کیان وه ها ته فسیری کی بۆی نه بوه به لکو یه که ده نگی له سه ره ئینکاری کردنی .

٢- ئەم پاو بۆ چونه پێچه وانه ی به رزی و بلندی خوای گوره یه که به قورئان و سونه ت و عه قل و ئیجماعی سه له ف سه لمی تراوه، جا هه ر پاو بۆ چونی تیکش که پێچه وانه ی ئەوه بی ته که به قورئان و عه قل و ئیجماع سه لمی ترا بیت، بیگومان به تال و بی جی یه، که واته ته فسیری (معیه الله) به (الأختلاط و الحلول) به تال و بی به لگه یه .

۲- هر که سیک که نه‌قام و نه‌زان نه‌بی به زمانی عه‌ره‌بی و نه‌زان نه‌بی به عه‌زه‌مه‌تو ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار هر‌گیز په‌نا بق نه‌وه نابات که ته‌فسیری (معیه الله) بکات به (الأختلاط و الحلول) چونکه ئم ته‌فسیره به‌ره‌م و داخوازی به‌تالی لی ده‌که‌ویتی‌وه که زیاده په‌وی به له گه‌وره کردنی مه‌خلوقات و بی‌جوک کردنه‌وهی خوا و قودره‌ت و ده‌سه‌لاته‌گانی په‌نا به‌خوا .

به‌لی مانای زاهیری هر‌دوو‌نایه‌ته‌که به شی‌وهی ته‌فسیری سه‌له‌ف بو‌و که (لا یكون ظاهر الحق الاّ حقا ولا يمكن أن يكون الباطل ظاهر القرآن أبداً).

هر‌یو‌یه شی‌خو لئیسلام ئیمامی ئینبولته‌یمیه له کتیبی (الفتاوی‌ الحمویه) ج ۵ لاپه‌ره (۱۰۲) دا ده‌فه‌موئی : ئم له‌گه‌لدا بو‌ونه (معیه) مانا‌گانی جی‌او‌ازن به پی‌ئی سیاق و شویتی نایه‌ته‌کان ، نه‌وه‌تا کاتی له سوره‌تی (الحدید) نایه‌تی (۴) دا ده‌فه‌رموئی ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا تَا دَه‌گاته وهو معكم أينما كنتم﴾ زاهیری نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌خوازی که حوکم و داخوازی نایه‌ته‌که نه‌مه‌یه که ﴿وهو معكم﴾ یانی (مطلع علیکم، شهید علیکم، و مهیمن عالم بکم وهذا معنی قول السلف إنه معهم بعلمه) واته ﴿وهو معكم﴾ یانی ئاگای لیتانه و شایه‌ته به‌سه‌رتانه‌وه و به‌ده‌سه‌لات و قودره‌ته و زانایه به کرده‌وه‌کانتان ئه‌مش مه‌زه‌بی سه‌له‌فه که : خوای گه‌وره له‌گه‌ل عه‌به‌که‌نیدایه به عیلم و زانینی خوئی نه‌که به‌شی‌وهی ئاویتی بو‌ون و تی‌که‌لاو بو‌ون به چه‌سته و لاشه‌یان؟؟

یان کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به نه‌بو به‌کری سدیق نه‌فه‌رموئی که ده‌چنه نه‌شکه‌وته‌که‌وه ﴿لا تحزن إن الله معنا﴾ سوره‌تی (التوبة) نایه‌تی (۴۰) واته : ئه‌ی نه‌بو به‌کر غه‌مبار و بی‌تاقت مه‌به خوای گه‌وره له‌گه‌ل ئیمه‌دایه ، جا ئم (معیه) لیره‌دا به مانای (الأطلاع و النصر و التأیید) واته : ئاگاداری خوای گه‌وره و پشت‌گیری و سه‌ر خستنی بق پی‌غه‌مبه‌ری خوا و نه‌بو به‌کری سدیق .. سه‌لامی خوا له‌سه‌ریان بی‌ت .

دواتر ئیمامی ئینبولته‌یمیه نه‌فه‌رموئی (له‌فزی (معیه) له قورئان و سوننه‌ت دا له چه‌نده‌ها شوین دا به‌کاره‌تاوه و له هر شوینتی‌کدا مانا و مه‌به‌ستیکی مه‌یه که جی‌او‌ازه له شوینته‌که‌ی تر، جا مانا و مه‌به‌سته‌کان یا به‌کن یا پرژه‌یه‌کی هاوبه‌ش (قدر مشترك) مه‌یه له نئونایاندا که

سیفه تیگی لایق به پهروهردگار دهسه لمینتی له گه ل نه وپه پی قودرته و دهسه لاتدا و دهرنه چونیش له مانای زاھیری دهقه شرعیه کان..

جا نه گه دیسانه وه بچینه وه خزمته سورته (المجادلة) و نایه تی (٧) که سه ره تاو کوتایی نایه ته که باس له عیلمی خوای گه و ره ده کات به کارو کرده وه ی بنده گانی ، دور له مانای ناویته و تیگه لاو بوونی پهروهردگار به جهسته و لاشه ی بنده گانیه وه .. ده فهرموئی ﴿الم تر ان الله يعلم ما فی السموات وما فی الارض ما یكون من نجوى ثلاثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر هو معهم این ماکانوا ثم ینبئهم بما عملوا يوم القيامة ان الله بكل شیء علیم﴾. واته: (نایا سه رنجت نه داوه که به پاستی خوا به هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه زاناو ناگایه ، سی که س نیه یه چپه بکن به یه که وه خوا چواره میان نه بیته ، پینچ که س نیه نه و زاته شه شه میان نه بیته ، له و ژمارانه که متر یان زیاتریش نیه که نه و لایان نه بیته و ناگادار نه بیته به سرته و چرپه یان ، له هه شوینیک و له هه کویدا بن ، پاشان له پوژی قیامه تا ناگاداریان ده کاته وه به هه مو نه و کار و کرده وانه ی که نه انجامیاندواوه ، چونکه خوا به هه مو شتیگ زانایه) که واته زاھیری نایه ته که نه وه ده خوازنی که (وهو معهم) یانی خوای گه و ره به علیم و زانستی خوئی له گه لیاندایه و هیچ شتیگی لی وون نابیته له کرده وه گانیان نه که به مانای نه وه ی که خوای گه و ره تیگه ل و ناویته یه بنده گانیه تی یا له سه ر زه ویدا له گه لیاندا بیته !!

ههروه ها نایه ته که ی سورته (الحدید) نایه تی (٤) یش هه مان حه قیقه ت دوپوات ده کاته وه و له پیتشدا باسی بوونی خوای گه و ره ده کات له سه ر عه رشی خوئی و پاشان به گه شتی زانست و زانیاری خوا دهریاره ی مه خلوقاته گانی و دواتریش سه له ماندنی بینینی خوای بالاده ست بق سه رجه م کرده وه ی بنده گانی. ده فهرموئی ﴿هو الذي خلق السماوات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یعلم ما یلج فی الارض وما یرج منها وما ینزل من السماء وما یرج فیها وهو معکم اینما کنتم والله بما تعملون بصیر﴾ واته: هه ر نه و زاته خوئی ناسمانه کان و زه و ی له شه ش روژدا دروست کردووه ، له وه دوا له سه ر ته ختی فه رمانه وایی خوئی پایه دار کرد (چوینیتی وه ستان له سه ر عه رش خوای گه و ره خوئی ده زانیت) هه ر خوئی ده زانیت چی ده چیت به ناخی زه ویدا و چیشی لی دیته دهر وه ، چی له ناسمان دیته خواره وه و چی پیدادا سه ر ده که و ی، جا

له هه ره شوونیکدان، ئه و زاته له گه لئاندايه و پیتان ده زانیت ، دلتیان که خوا به هه موو ئه کار و کرده وانه ئی ئه نجامی دهن بینایه .

جا گه ره خوای گهوره تیکه ل بیت به جهسته ی بهنده کانیوه له زه ویداو له سه ره تاجه ئایه ته که شدا فرموی خوای گهوره له سه ره عرشی خۆی راوه ستاوه ، ئه وه ئه م دووقسه یه پیچه وانه ئی یه کتر ده بیست .. بۆیه حه قیقه ت و راستیه که ئی فرمووده که ئی خوای گه وریه که خوای بالاد هه ست له ئاسمانه و له سه ره عرشی خۆی راوه ستاوه - به و شیوه ئی که خۆی ده زانیت - وه به عیلم و قودره ت و بیسته ن و بینینی خۆی له گه ل بهنده کانیديه له سه ره زه ویدا و له م قسه یه زیاتر به تال و بی به لگه یه و جا که خواجه ک (ع) حال و وه زعی بهنده کانی به ووردو درشتی بزانیته و گوئی له هه موو قسه و داواکانیان بیت و (بۆتی الملك من یشاء وینزعُ الملك ممن یشاء و یُعز من یشاء و یذل من یشاء) که ئه مانه هه موویان که مالی ده سه لات و توانای په روه ردگار پیشان دهن باخوای گه وره ش له سه ره عرشی خۆی بیت له حه قیقه تدا به لام به راستی و به حه ق خوا (ع) له گه ل بهنده کانیديه به بی هیچ تیکه لی و ئاویته بوونیک پتیانه وه .

ئه وه تا شیخو لئیسلام ئیمامی ئینبولته یعیه له (العقیده الواسطیه) لاپه ره (١٤٢) له ج ٢ که باس له (المعیه) له گه لدا بوونی په روه ردگار ده کات ئه فرموی (وکل هذا الکلام الذی ذکره الله - سبحانه من انه فوق العرش و انه معنا علی حقیقه ته لایحتاج الی تحریف و لکن یصان عن الظنون الکاذبه) واته : هه موو ئه و فرمودانه ئی که خوای گه وره باسی خۆی تیدا ده کات که له سه ره عرشی خۆیه تی و له گه ل ئیمه دایه به حه قیقه ت ، هیچ پتویست به وه ناکات له مانا کانی خۆیان لایان به دین و تحریفیان بکه بن به لکه ئه وه ئی که پتویسته له سه رمان ئه مه یه که پاک و بیگه ردی خوای گه وره ئه و ده قه شه رعیا نه بپاریزین له گومانی درۆ و خه یالاتی خۆمان له کاتی ته فسیر کردنیاندا . هه ر بۆیه ته فسیری (المعیه : له گه لدا بوون) به شیوه یه که زاهیری و به مانای حه قیقی که لایه ق بیت به په روه ردگار وه ، هیچ کات پیچه وانه و درۆ ئه وه ئی یه که خوای گه وره به رزه و بلند ه و له سه ره عرشی خۆیه تی له سی پوه وه :

١- قورئانی پیروز که فرموده ی خوای په روه ردگار و هه گیز ده قه کانی قورئان پیچه وانه ئی یه کترین ئه وه تا خوای گه وره له قورئاندا هه ردوکیانی پیکه وه باس کردوه بۆ وه سفی خۆی

ئە فرموی (وهو معكم) له نایه تیگی تریشدا ئە فرموی (ثم استوی علی العرش) که واتە له گەل بەندە کانییدا بیون بە مانای زاهیری و واقعی و ههروهه له سهه عهرشی خۆی بوونیش ، ههردوکیان کۆکرانوه تهوه له قورئاندا وه جا ههه نایهت و باسیک که به زاهیری ماناکانی گومانی دزایه تیکرین و پێچهوانه ی به کتری لی بخویندیته وه ، بی گومان کاتی وورد ده بینه وه له ماناکان و ده قه کان کۆده که یته وه بۆت ده سه لمی که پێچهوانه و نه ئی به کترین وه که له سورته ی (النساء) نایه تی (۸۲) دا ئە فرموی ﴿افلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافاً كثيراً﴾ واته : (ئوه بۆ ئه وانه سه رجی قورئان ناده ن و لیکی ناده وه نه و لی وورد نابنه وه ؟ خو ئه گه ره له لایه ن که سیکی تره وه بوا به جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دزایه تیه کی زۆریان تیدا ده دۆزیه وه) .. جا ئه گه ره پاش لی وورد بوونه وه ش له نایه ته کان هه ره بۆت بوون نه بویه وه ! ئه وکات ده بی هه لوئستی (الراسخون فی العلم) (ئه وانه ی قول بوونه ته وه له عیلم و زانیاریدا) ت هه بیته که قورئان ئە فرموی له باره یانه وه (أمتا به کل من عند ربنا) سورته ی (ال عمران) نایه تی (۷) واته : (ئو که سانه ی له زانستدا قول بوونه ته وه ده لئین : ئیمه باوه ری دامه زوا مان به هه موو) ئه و نایه تانه) هه یه که له لایه ن پهروه ردگارمانه وه دابه زیوه

بۆیه ده بی گه ره بابته و نایه تیگ هه بوو ماناکه ی له ئیمه وه دیار نه بوو بیگێرینه وه بۆ لای پهروه ردگار و ده بی بزانی تیگه یشتن و زانیسی ئیمه ناته واوه و نایه ته کانی قورئان هه یج کات پێچهوانه ی به کترین .. ههروهه ک چون ووته که ی شێخولئیسلام ئیبنولته یمیعه پێشتر هینامانه وه که فرموی (كما جمع الله بينهما) واته ههروهه ک چون خوی گه و ره هه ردوکیانی پیکه وه کۆکردۆته وه) یانی بوونی خۆی له سهه عهرش و له هه مان کاتدا له گەل په ندە کانییدا

ههروهه ئیمامی ئیبنولقه ییم له کتیبی (مختصر الصواعق) له دانانی (ابن الموصلی) لاپه ره (۴۱۰) ئە فرموی (فأخبر سبحانه و تعالی انه خلق السموات والارض وانه استوی علی عرشه وانه مع خلقه يبصر أعمالهم من فوق عرشه فعلموه لا يناقض معيته، ومعيته لا تبطل علوه بل كلاهما حق) واته : خوی گه و ره ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه ، وه له سهه عهرشی خۆی جیگه ره وه ، ههروهه له گەل عه بده کانی خۆیشی دایه وه له سهه عهرشی خۆیه وه کرده وه کانیان ده بینن ، که واته به زری و بلندی خوا (ﷻ) دژنی به بوونی خوا له گەل عه بده کانییدا ههروهه

بوونی خوا (ﷺ) له گه‌ل عه‌به‌کانیدا هیچ پیچه‌وانه‌و دژ نی‌یه به‌وه‌ی که خوای گه‌وره له‌سه‌ر عه‌رش‌ی خۆ‌ی بی‌ت به‌لکو هه‌ر دوو ماناکه‌ی هه‌ر حه‌قن).

۲- حه‌قیقه‌تی (له‌گه‌ل‌دابوون - المعیة) هیچ کات مه‌رج نی‌یه که ئه‌وه بخوازی له‌یه‌ک شو‌یندا کۆبینه‌وه ، بۆ نمونه ده‌وتری (مازلنا نسیر والقمر معنا) واته ئی‌مه به‌رده‌وام رینگا ده‌برین و ده‌پۆین و مانگیش له‌گه‌ل‌ماندایه (ئه‌م قسه‌یه‌ش ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که مانگ له ئاسمانه‌وه دابه‌زیوه بۆ سه‌ر زه‌وی و له‌گه‌ل‌خه‌لکدا ده‌پوات ، جا گه‌ر ئه‌مه بگودجی له حه‌قی مه‌خلوقاندا وای‌ت ئه‌ی بۆچی له حه‌قی خوای گه‌وره دا نه‌گودجی؟!)

بۆ پشتگیری ئه‌م قسه‌یه شی‌خو‌ل‌ئی‌سلام ئیبن‌ولته‌یمیه له (الفتاوی الحمویه) لایه‌ره (۱۰۲) دا ئه‌فه‌رموی (کلمه مع) فی اللغة اذا اطلقت فلیس ظاهرها فی اللغة الا المقارنه المطلقة من غیر وجوب مماسه ومحاذاة عن یمین او شمال فانه یقال مازلنا نسیر والقمر معنا او النجم معنا ویقال هذا المتاع معی لمجامعته لك وإن كان فوق رأسک ، فالله مع خلقه حقیقه وهو فوق عرشه حقیقه) واته : ووشه‌ی (مع) له‌گه‌ل‌بوون ، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا گه‌ر به‌گشتی به‌کارهات ئه‌وه مانای (المقارنه‌ المطلقة) به‌رانبه‌ر بوونی یه‌کتر به‌گشتی ده‌گه‌یه‌نی‌ت به‌ی ئه‌وه‌ی که بو‌تری لیکیان داوه‌یا هاوشانی یه‌کترین له‌ پاسته‌وه یا چه‌پ ، ئه‌وه‌تا ده‌وتری : به‌رده‌وام ده‌چین و مانگ یان ئه‌ستیره له‌گه‌ل‌ماندایه یان ده‌وتری ئه‌م کهل و په‌له له‌گه‌ل‌ماندایه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو هه‌لتگرتوه‌وه با له‌سه‌ر سه‌ریش‌ت بی‌ت ، که‌واته خوای گه‌وره‌ش به‌حقیقه‌ت له‌گه‌ل‌عه‌به‌ه‌کانی‌دایه‌وه له‌سه‌ر عه‌رش‌ی خۆ‌شیه‌تی هه‌ر به‌حقیقه‌ت و پاستی).

۳- جا گه‌ر له‌ حاله‌تیکدا بکری و بو‌تری : هه‌رگیز ناگودجی له حه‌قی مه‌خلوقاندا له‌یه‌ک کاتدا (المعیة و العلوی) یانی له‌گه‌ل‌دا بوون و به‌زی و ب‌ل‌ندبوون کۆبیته‌وه ، ئی‌مه ده‌لێین: له حه‌قی خوای گه‌وره‌دا شتی وه‌ها زۆر ئاسان و ساده‌یه و ده‌گودجی و خوای گه‌وره بۆ خۆ‌ی هه‌ردوکیان (المعیة و العلوی) کۆکردۆته‌وه‌وه هه‌رگیز قیاسی مه‌خلوق به‌خالق نا‌کری؛ وه‌ک له‌ سه‌وره‌تی (الشوری) ئایه‌تی (۷) ئه‌فه‌رموی ﴿لیس کمثله شیء وهو السميع البصیر﴾

رونکردنه ووهیځی زیاتر سه باره ت به - معیه الله تعالی لخلقه -

له گه ل بوونی خوای گه وړه بؤ به نده کانی

نوانی توژیڼه ووه و قسه و یاسیان کردووه له م باره یوه بوونه ته سی کومه ل:

کومه لی یه که م: ده لاین بیگومان (معیه الله تعالی لخلقه) له گه ل بوونی په وړه ردگار بؤ به نده کانی ، له حالتی له گه ل بوونی گشتی دا (المعیه العامه) مانای ده وردان و ناگاداری ته و اوای خوای ته علا ده که یه نی له حال و وه زعی ته و اوای به نده کانی ، وه له حالتی له گه ل بوونی تاییه تیدا (المعیه الخاصه) مانای سه رخستن و پشتگیری ته و اوای خوای ته علا ده که یه نی بؤ به نده صالحه کانی له گه ل سه لماندنې به رزی و بلندی زاتی خوا (ﷺ) و جیگیر بوونی له سر عرشسی خوی ، نه مش رای زانایانی سه لفه و مه زه به که بیان حق و راسته .

کومه لی دووه م: ده لاین مانای (معیه الله لخلقه) له گه ل بوونی خوای ته علا بؤ به نده کانی نه وه ده خوازنی که له سر زهوی له گه ل یاندا به و تیکه ل و ناویتی یان ده بیته و مه وړه ها نه فی به رزی و بلندی بؤ خوا (ﷺ) ده که ن و بوونی خوای گه وړه له سر عرش ناسه لمیڼت ، نه مانه ش کومه لی (الطولیة) ی واته نوانی باوه پسان وایه که زاتی په وړه ردگار تیکه ل و ناویتی زاتی سه رجه م مه مخلوقاته کانی بووه لاین جودا نابیته ووه ، نه مانه ش له سر مه زه بی (الجهمیة) ن که له پیښه ووه باسمان کردن ، بیگومان راو مه زه بی نه مانه زور به تال و بی جی یه و زانایانی سه لفه به کوی ده نگ به ریه رچیان داونه ته ووه .

کومه لی سی یه م: ده لاین بیگومان (معیه الله تعالی لخلقه) نه وه ده خوازنی که خوای گه وړه له سر زهوی له گه ل به نده کانی دایه له گه ل سه لماندنې به رزی و بلندی بؤ په وړه ردگار له سر عرشسی خوی نه مش رای شیخو لیسلام ئیبنولته میمه یه له کتبی (مجموع الفتاوی ج ۵ لپه ره ۲۲۹).

جا نه وهی جیگای تیبینی یه ! کۆمه‌لی دووم به حیساب و خه‌یالی خۆیان گوایه نیش به (زاهیری ده‌قه‌کانی قورئان و سونته ده‌که‌ن سه‌بارته به له‌گه‌ل بوون (معیه) و به‌رزی خوای ته‌عالا ، چونکه وا خه‌یال ده‌که‌ن که قورئان ده‌فرموئ ﴿وهو معکم﴾ ده‌لێن نه‌وته زاتی خوای گه‌وره خۆی له‌گه‌ل زاتی ئینسانه‌کاندا به که واته له ده‌سلات و گه‌وره‌یی خودایه که ئاویتته و تیکه‌لی زاتی هه‌موو مه‌خلوقاته‌کان بووه به هۆی نه‌و ئاویتته بوونه‌وه ئاگای له هه‌موو مه‌خلوقات هه‌یه !! دیاره نه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ییکی سه‌ر لێش‌ی‌اوای و گومراییه و هه‌رگیز ده‌قه‌کانی (معیه) له‌گه‌لدا بوون مانای (اللول) تیکه‌لی و ئاویتته بوون ناگه‌یه‌نی و هه‌رگیز مانای زاهیری فرموده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر ناگوجی به‌تال و بی به‌لگه‌بیت.

لێره‌دا به‌پێویستی ده‌زانه تیشک به‌خه‌سه‌ر سه‌ر سه‌ر خال و وه‌ک هه‌لوێسته‌یه‌ک زیاتر رو‌نکردنه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکه‌م.

خالی یه‌که‌م: بێگومان ته‌فسیری سه‌له‌فی صالح له‌سه‌ر (معیه الله تعالی) له‌گه‌لدا بوونی خوای گه‌وره بۆ به‌نده‌کانی کورت هه‌لنا‌یه‌ت به‌وه‌ی ته‌نها به‌عیلم و زانیاری خۆی ئاگاداری و ته‌وکار و کرده‌وه‌یانه به‌لکو (معیه) له‌گه‌لدا بوون هه‌موو مانا‌کانی (ربوبیة الله تعالی) په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نی له‌وه‌ی که ده‌وری عه‌به‌ده‌کانی خۆی داوه به‌ بیستن و قوده‌رت و ده‌سه‌لاتی خوایی وهیچ شتیکی لی وون نابیت.

خالی دووم: وه‌ک له‌ پێشه‌وه ئاماژه‌مان پێ کرد ، به‌رزی و بێلندی خوای گه‌وره به‌ قورئان و سونته و عه‌قل و فیه‌رتی پاک و ئیجماع سه‌لمینراوه .

به‌لگه‌ی قورئان: له‌ قورئاندا به‌رز و بێلندی خوای گه‌وره به‌ چه‌ند جو‌ر چه‌ند له‌فزی جیا له‌یه‌ک باس کراوه و سه‌لمینراوه ، جارێک به‌ له‌فزی (العلو و الفوقیة) به‌رزی و له‌سه‌روه‌ بوون ، وه‌ به‌ (الأستواء علی العرش) دامه‌زراوی له‌سه‌ر عه‌رش ، وه‌ به‌ (کونه فی السماء) بوونی له‌ ئاسماندا باس کراوه ، به‌لگه‌ی یه‌که‌م له‌ سوهرتی (البقره) ئایه‌تی (۲۵۵) دا نه‌فرموئ ﴿وهو العلی العظیم﴾ واته هه‌ر نه‌و خوایه‌کی به‌رز و بێلند و گه‌وره‌یه (به‌لگه‌ی دووم: بۆ (فوقیه) له‌سه‌ر بوون له‌ سوهرتی (الأنعام) ئایه‌تی (۱۸) نه‌فرموئ ﴿وهو القاهر فوق عباده﴾ واته

(هغه نه و خواجه زال ویا لاده سته به سر هه موو بڼده کانیدا) به لگه ی سی یه م بق (الاستواء) له سوره تی (طه) نایه تی (۵) ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أُسْتَوَى﴾ واته (خوای میهره بان به سر ته ختی فرمانره وایه تی خویوه وه ستاوه و له سر عرش دامه زواوه (به و جوړه ی که خوی ده یزانیته) ، به لگه ی له ناسمان بوونیش له سوره تی (الملك) نایه تی (۱۶) دا نه فرموی ﴿أَمْنَمَّ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضُ﴾ واته (نایا له و زاته ناترسن که له سه رووی ناسمانه وه یه به ناخی زهویدا بتانباته خواره وه (۱۹) .

جاریکی تر به رزی وبلندی به له فزی (صعود الأشياء و عروجها و رفعها الیه) هاتووه .. به لگه ی یکه م بق (صعود) به رز بوونه وه ی قسه بۆلای په روه رډگار. له سوره تی (فاطر) نایه تی (۱۰) دا نه فرموی ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ واته: گوفتاری چاک و جوان و به جی بۆلای شه و زاته - په روه رډگار - به رز ده بیته وه ..

به لگه ی دوهم بق (العروج) به رز بوونه وه له سوره تی (المعارج) نایه تی (۴) دا نه فرموی ﴿تَمْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ واته : فریشته کان و جویره نیل به رز ده بڼه وه بۆلای په روه رډگار ، به لگه ی سی یه می (الرفع الیه) واته به رز بوونه وه بۆلای په روه رډگار له سوره تی (آل عمران) نایه تی (۵۵) دا نه فرموی ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَرْيَمُ اقْنُتِي لِمَا تُرْفَعُكَ إِلَيَّ﴾ واته : کاتیک خوای گوره فرموی شه ی عیسا من (به شیوه یه کی ناسایی تو دهم یتیم پاشمان تو پایه دار و به رز وبلند ده که مه وه لای ختم .

هغه ندی جاریش به رزی وبلندی خوای گوره به وه ده سه لمی که بریار و فرمانه کان له سه روه بق خواره وه ، له ناسمانه وه بق زوی ، له لایه ن په روه رډگار وه به له فزی (دابه زین) له ناسمانه وه بق زوی له قورناند به کار هاتووه ، شه و تا له سوره تی (النحل) نایه تی (۱۰۲) دا فرموی ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ واته : شه ی محمد (ﷺ) پتیان بلای (روح القدس - جویره نیل) شه م قورنانه ی له لایه ن په روه رډگار تانه وه به حق و راستی دابه زاندوه ، وه له سوره تی (السدجه) نایه تی (۵) دا نه فرموی ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ واته : خوای گوره له ژور ناسمانه وه کاروباری زه وی ریکه خات.

به‌لگه‌ی سوونه‌تا

سوونه‌ته‌کائی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) به‌ه‌موو جۆره‌کائی فه‌رمووده و ک‌ردار و ئیقراره‌وه چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی (صحیح) ی تئدایه که گه‌شته‌نه‌ته ئاستی (تواتر) بۆ نمونه، پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ئه‌فه‌رموئ له‌کاتی سووجه‌کاندا بَلَّيْنِ (سبحان ربي الأعلى و بحمده) واته پاکسی و بیگه‌ردیی و سوپاس بۆ خوای به‌رز و بَلَنْدِی (من) ، وه ئه‌فه‌رموئ (إن الله لما قضى الخلق كتب عنده فوق عرشه إن رحمتي سبقت غضبي) واته: خوای گه‌وره کاتئ بوونه‌وه‌ری دروست کرد له‌سه‌ر عرش لای خۆی نووسی که ره‌حم ومیهره‌بانی من پیش بق و تۆلَم که وتوو هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رموئ (ألا تأمنوني وأنا أمين من في السماء) واته ئایا ئیوه من به‌ئهمین نازانن له‌کاتیکدا ئه‌وه‌ی له‌ئاسماندایه - که خوای گه‌وره و فریشته‌کانه منیان به‌ئهمین داناهه).

وه له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه(ﷺ) به‌ (صحیح) ی هاتوو که له‌کاتی ووتار دانی جومعه‌دا هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کردۆته‌وه فه‌رموویتی (اللهم اغثنا) واته خوایه بارانی ره‌حمه‌ت بپۆژینه به‌سه‌رماندا و فریامان بکه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌کاتی ووتاردانیدا رۆژی عه‌ره‌فه ده‌ستی پیرۆزی به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمان و فه‌رمووی (اللهم أشهد) واته خوایه تۆ به‌شایه‌ت به ، ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌وه‌لامی قسه‌ی هاوه‌لانیدا بوو کاتئ ووتیان (نشهد أنك قد بلغت وأدیت ونصحت) واته شایه‌تی ئه‌ده‌ین که تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دینی خوات به‌چاکی گه‌یاندو ئه‌وه‌ی خیز و نه‌صیحه‌ت بیته ئه‌نجامت داوه بۆمان ، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) پرسپاری کرد له‌ئافره‌تیکئی که‌نیزه‌که خوای گه‌وره له‌کوئی‌یه ؟ (أین الله) له‌وه‌لامدا ووتی (فی السماء) له‌ئاسماندایه ، بۆیه خیرا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ئیقرار و ئه‌ری‌ئ بۆ کرد و فه‌رمووی به‌خاوه‌نی ئافره‌ته‌که (أعتقها فأنها مؤمنة) واته: ئازادئ بکه له‌عه‌بدایه‌تی چونکه ئیمانداره.

به لگه ی عه قن

هه موو عه قنیک ئه وه ده سه لمینیتی که خوی گه وره خاوه نی سیفه تی (الکمال) ه و دو وره له هه موو که م و کورپی به ک ، جا (العلو) به رزی و یلندی سیفه تی (که مان) ه و (السفل) نزمی سیفه تی نه قس و که می به ، بۆیه پیویسته سیفه تی (العلو) به رزی به سه لمی بق خوی گه وره و پیچه وانه که ی نه فی بکرت.

به لگه ی (فطره) سروشتی پاک

فیتره و سروشت پاک ی به لگه به کی تره له سه ر سیفه تی (العلو) به رزی بق خوی تاک و ته نها چونکه له کاتی ترس یا هاوار کردنی ئینساندا ده بینین به ره و لای راست یا چه پ سه یر ناکات به لکو به کسه ر دل و ده ست و ده م و چاوی پوو له ئاسمان و سه ره وه ده کات. هه روه ها پرسیار له نوێژ خوێنان بکه کاتی له سوچه دا ده لێن (سبحان ربی الاعلی) پاک و بیگه ردی بق خوی من که به رزو بلنده ، له م کاته دا دلایان روو له کوێ ده کات؟ بیگومان له ئاسمان.

به لگه ی ئیجماع و یه کده نگ ی زانایان

هه موو زانایانی سه له ف له سه حابه و تابعین و پیشه وایان یه کده نگن له سه ر ئه وه ی که خوی گه وره له سه ر ئاسمانه کانه و له ویش له سه ر عهرشی خۆیه تی ، ئه وه تا ئیمامی ئه وزاعی ئه فه رموی (کنا والتابعون متوافرون نقول ان الله تعالی ذکره فوق عرشه ونؤمن بما جاءت به السنة من الصفات) واته ئیمه وه موو زانایانی تابعین یه کده نگ بووین له سه ر ئه وه ی که خوی گه وره باسی کردوو که خۆی له سه ر عهرشه و ئیمانمان به وه ش هه به که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی باس کردووین ، هه ر بۆیه زانایانی تریش (إجماع) و یه کده نگیان له م باره یه وه نه قن کردوو بۆمان و ناگونجی خیلاف و جیاوازیان هه بیته.

خالئ سییه م: نامیلکه به ک له لایه ن منه وه ده رچوو بق قوتابیان و تیییدا له باره ی (معیه الله تعالی) له گه ل بوونی خوی گه وره بق به نده کانی وتومه (عقیدتنا أن الله تعالی معیه حقیقه ذاتیه

تلیق به، و تقضی إحاطته بکل شیء علماً و قدرة و سمعاً و بصرأ و سلطاناً و تدبیرأ و أنه سبحانه منزه أن يكون مختلطاً بالخلق أو حالاً في أمكنتهم وأنه مستور على عرشه كما يليق بجلاله) واته: عه قیده و بیروباوه پی ئیمة ئەمەیه که: خوای گهوره به شیۆه یه کی حه قیقی و زاتی له گه ل مه خلوقة کانی دایه به و جۆزه ی که لایق بیته به خۆیه وه، ئەم له گه ل بوونه (معیه حقیقیه و ذاتیه) زاتی و حه قیقیه ش ئەوه ده خوازی که خوای گهوره چوار دهوری هه موو مه خلوقاتی داوه به زانست و ده سه لات و نه خشه و بستی و بیینی خۆی بۆیان، له سه ره شی خۆی دامه زراوه، به و شیۆه ی که لایق بیته پیته وه، و خوای میهره بان پاک و بیگهرد و گهوره تره له وه ی تیکه ل و ناویتی مه خلوقات بیته و بیته شوین و جیگا کانیان.

مه به ستیشم له برگی (معیه ذاتیه) له گه لدا بوونی زاتی دوویات کردنه وه ی سه له مانندی له گه لدا بوونی خوای گهوره یه، نه که مه به ستم ئەوه بی که خوای گهوره له گه ل به نده کانی دایه له سه ره زویدا چونکه من پاشتر و وتومه (و أنه سبحانه منزه من أن يكون مُختلطاً بالخلق أو حالاً في أمكنتهم) ئیتر چۆن به پیچه وانه وه شتیکی تر ده ئیم؟! له مه ش زیاتر من له هه مان نامیلکه دا به راشکاو ی و وتومه (و نرى أن من زعم أن الله بذاته في كل مكان فهو كافر أو ضال إن اعتقده و کاذب إن نسبه الى غيره من سلف الأمة أو أئمتها) وات راو بۆچوونی ئیمة ئەوه یه هه ره که س بیروباوه پی وای بی که خوای گهوره به زاتی پیروزی خۆی له هه موو شوینی کدا هه یه ئەوه کافره یا گو مریه، وه درۆزنی شه گه ره ئەم قسه یه بداته پال سه له فی صالح یان پی شه وایانی سه له ف.

پیتم وانییه هیه که سیک ی عاقل که خواناس بیته و یاوه پی به قودره ت و ده سه له تی په ره و ردگار هه بیته باوه پی و ابیته که خوای گهوره به زاتی پیروزی خۆی له سه ره زویدا له گه ل مه خلوقات دایه وه من به رده وام پی شتر و ئیستاش له هه موو کۆر و کۆبو نه وه یه کی خۆمدا دزابه تی ئەم راو بۆچوونم کردووه، ئە پارێمه وه له خوای میهره یان منیش و سه رجه م براییانی ۶۰ سلمانم جیگیر دامه زراو بکات له دنیا و له پاشه روژدا. بۆیه به پیو بیستی ده زانم و وشه ی (ذاتیه) له و رسته یی پی شوو ده ره یه تمل وای به رم که و وتم (عقیدتنا حقیقه ذاتیه تلیق به) چونکه پاش بلأوو یونه وه ی ئەم رسته یه دیار بوو و وشه ی (ذاتیه) گو مان و کیشه یه کی له بیرو بۆچوونی خه لکدا

دروست کرد بوو ، بۆیه پاشتر ووتارنکم له گزفاری (الدعوة) بلاوکردوه وه له ٤ محرم ١٤٠٤ کۆچی و له ژماره (٩١١) ووتومه (قررت ما قرره شيخ الإسلام ابن تيمية -رحمه الله- من أن معية الله تعالى لخلق حنق على حقيقتها ، وأن ذلك لا يتقضى الطول والأختلاط بالخلق فضلاً عن أن يستلزمه).

واته ئه وهی من سه لماندوو مه با وه پم پیته تی ئه وه یه شیخو ئنیسلا م ئیعامی ئیبنو لته یمیه سه لماندویه تی که له گه ل بوونی - معیه الله - خوای گه وه بق به نده کانی حقه وراسته له سه ر مانای حه قیقی و ئه مه ش ئه وه ناگه یه نیت پهروه درگار ئاویته و تیگه لاویه مه خلوقات بیی و هه رگیز ئه م قسه یه ئه و مانا خراپه ناخوازی . بۆیه هه ر پسته و ووشه یه بۆ گومانیک بیه خشی -با بق خه لکیکی که میش بیته- که لایه ق نه بیته به خوای بالاده ستوه و اجیبه خو مانی لی پپاریزین تا وه کو خه ک گومانی خراپ له سه ر پهروه درگار (ظن السوء) ی بق دروست نه بیته .
نمونه ی حه و ته م وه شه تم :

خوای گه وه له سه ره تی (ق) له ئایه تی (١٦) ده فه رموی ﴿وحن أقرب إليه من حبل الوريد﴾ واته ئیمه نزیکترین له ئاده میزاد له شاره گی دلی خو ی ، و له سه ره تی الواقعه ئایه تی (٨٥) ده فه رموی ﴿وحن أقرب إليه منکم﴾ واته خوای گه وه ئه فه رموی ئیمه له ئیوه نزیکترین له مرقفه کان ، به لام زانیانی سه له ف ته فسیری (أقرب) نزیکتر یان هه ر (قرب) نزیکی به گشتی به نزیکی فریشته کان (الملائکه) له مرقفه کانه وه ته فسیر کردوه ، ئه م ته فسیره ش مانای (صرف) و لادان ناگه یه نیت له زاهیری ئایه ته کان بق که سیگ که وورد بیته وه له ئایه ته کان و بابته ئایه ته کان کۆبکاته وه .

سه بهاره ت به ئایه تی یه که م مه به ست پئی نزیکی فریشته کانه له مرقفه کان چونکه پاشتر ئه فه رموی ﴿وحن أقرب إليه من حبل الوريد إذ يتلقى المتلقیان عن اليمين وعن الشمال قعيد، ما یلفظ من قول إلا لديه رقيب عتید﴾ سه ره تی ق ئایه ته کانی ١٦-١٧-١٨ . واته ئیمه له شاره گی دلی لی نزیکترین کاتیک دوو فریشته چاودیره که ی ئاده میزاد که له لای راست و چه په وه دانیشتون ، هه مو گوفتار و کرداریکی تو مار ده که ن. هه ر قسه یه کی له ده م ده رچیت خیرا

﴿فَمَادَهُ تَقْرَارِي دَهَكَات كِه وَاثِه (إذ يتلقى) به لگه به له سر نزیکي دوو فریشته
 چها و دیزه که﴾

نایه تی دووه میس ﴿وَدَحْنِ أَقْرَبِ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ نهم نزیکي به وا به سته کراوه به حاله تی گیان
 کیشان ونزیک بوونه له مردن ، دیاره نه وهش که نزیکه له ئینسان فریشته تی گیان کیشان
 وکومه له که به تی چونکه خوای گه وره له سورته تی (الأنعام) نایه تی (۶۱) دا نه فرموی ﴿حتى
 إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا یفرطون﴾ واته : هه تا نه و کاته تی مه رگ دیت و به خه
 به که سیکتان ده گرت نه و کاته نیر (فریشته) ره وانه کراوه کانمان گیانی ده کیشن و له کاتیکدا
 نه وان له کار و کرده و هی خویان که مته رخمی ناکن ، مه روه ها له سورته تی (الطور) نایه تی (۱۵)
 دا نه فرموی ﴿أم أنتم لا تبصرون﴾ واته (یان ئیوه نابین) ، نهم نایه تانه به لگه به له سر
 نزیکي فریشته کانه له جیگا و شوئینی ئینسانه کاندایه لام ئیسه نایا نبینن نه مهش دیسانه وه
 دووپاتی نه وه ده کاته وه که مه به ست پی تی ته نها (فریشته کانه) چونکه هه رگیز ناکری و ناگودجی
 زاتی په روه رگار له مه کان و شوئینی ئینسانه کاندایه بیت.

لیره دا پرسیاریک دروست ده بیت نه ویش ؟ بۆچی خوای گه روه ئیضافه تی (قرب) ونزیکي
 ده داته پال خوی ؟ بلی تی نه و ته عبیر و دارشته مه به ست پی تی مه لائیکه بیت ؟ له وه لامدا
 ده لئین : به لی خوای گه وره ئیضافه تی (قرب) ونزیکي فریشته کان ده داته پال خوی چونکه
 نزیکي فریشته کان له **هه ر و واته** به نهم و فرمانی خوی ته تی و شه مان سه رباز ونیردراوی
 خوی گه وره له ئیش و کاره کاندایه .

هه ر له قورئاندا له سورته تی (القیامه) نایه تی (۱۸) داهاتووه مه به ست پی تی مه لائیکه به
 ﴿فَإِذَا قرأناه فأتبع قرآنه﴾ واته جا کاتیک ئیسه ده یخوئینه وه توش شوئیمان بکه وه له
 خوئنده ویدا مه به ستیش به (قرآناه) خوئنده وه ی جویره ئیله به سه ر پیغه مبه ری خوادا ﴿﴿﴾
 له گال نه وه شدا خوای گه وره خوئنده که ی (قرآناه) پال داهته لای خوی ، چونکه جویره ئیل -
 سه لامی خوای له سه ر بیت - به نهم و فرمانی خوا نهم کاره نه دجام ده دات ، بۆیه گه ر ئیضافه
 و پالی بداته لای خوی دروسته و ماناکه ی به هیزتره وه له سورته تی (هود) نایه تی (۷۴) دا

ئه فه رموی ﴿ فلما ذهب عن إبراهيم الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط ﴾ واته (جاكاتیک ترسه که له دلی ئیبراهیم پیغه مبهه - سهلامی خوی لی بیته - ده رچوو هیمن سهووه وه و موژده که شی بق هاتیوو ، ئینجا دهستی کرد به باس کردن وموجاده له ده رباره ی قهومی (لوط) جا ئیبراهیم - سهلامی خوی لی بیته - که خوی گه وره ئه فه رموی (یجادلنا) دیاره باس وموجاده له ی له گه ل فریشته کاندایا کردوو نه ک خوی گه وره ! چونکه فریشته کان به فرمانی خوا ده گه پین و له خو یانه وه هیچ ناکن.

نمونه ی تزییم وده یه م:

خوی گه وره له سورته ی (القمر) ئایه تی (١٤) دا ده رباره ی که شتی هه ی نوح سهلامی خوی لی بیته - ئه فه رموی ﴿ تجری بأعیننا ﴾ وه له سورته ی (طه) ئایه تی (٣٩) دا ئه فه رموی ﴿ ولتصنع علی عینی ﴾ ئایه تی به که م ئه فه رموی (له ژیر چاودیری ئیمه دا له ناو شه و زریانه سامناکه دا که شتی هه ده هات و ده چوو) له ئایه تی دووه مه دا ئه فه رموی سه باره ت به په روه رده کردنی موسا - سهلامی خوی لی بیته - (تا له ژیر چاودیری مندا گه وره بیته). به ئی باوه رمان به مانای زاھیری و حقیقی هه ر دوو ئایه ته که هه یه به لام داخو مانای حقیقی و زاھیری چۆنه ؟

ئایا ده کوی بگوتری ، مانای حقیقی و زاھیری ئه مه یه که که شتی هه راسته وخو له ژیر چاوی خوی گه وره دا ده پوات (تجری فی عین الله) !!! یا راسته بگوتری : موسا سهلامی خوی لی بیته له سه رچاوی خوی گه وره په روه رده کراوه (بیری فوق عین الله) !!! نه خیر به لکو مانا وه به سستی حقیقی و زاھیری ئایه ته که ئه مه یه که بگوتری ، که شتی هه که له ژیر چاودیری وریعایه تی په روه رده کاردا ده چیت (تجری وعین الله ترعاها وتکلؤها) هه روه ها په روه رده کردنی موسا - سهلامی خوی لی بیته - له ژیر چاودیری و سه ره رشتی په روه رده کاردا بووه (تریبه موسی تکون علی عین الله تعالی یرعاه ویکلؤه بها).

ئهم ته فسرده ش زمانی عه ره بی پشتگیری ده کات و قورئانیش به م زمانه دابه زیوه ئه وه تا له سورته ی یوسف ئایه تی (٢) دا ئه فه رموی ﴿ إنا أنزلناه قرآناً عربياً لعلکم تعقلون ﴾ واته به

ئه فه رموی ﴿ فلما ذهب عن إبراهيم الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط ﴾ واته (جاكاتيك ترسه كه له دلی ئیبراهیم پیتغه مبهه - سلامی خوای ئی بیته - ده رچوو هیمن بووه وه و موژده كه شی بۆ هاتبوو ، ئینجا دهستی كرد به باس كردن ومو جاده له ده رباره ی قهومی (لوط) جا ئیبراهیم - سلامی خوای ئی بیته - كه خوای گه و ره ئه فه رموی (یجادلنا) دیاره باس ومو جاده له ی له گه ئ فریشته كاندا كردوو نه كه خوای گه و ره ! چونكه فریشته كان به فرمانی خوا ده گه پین و له خوایانه وه هیچ ناكهن.

نمونه ی تۆیه م و ده یه م:

خوای گه و ره له سووره تی (القمر) ئایه تی (۱۴) دا ده رباره ی كه شتیه كی نوح سه لامی خوای لیبیت - ئه فه رموی ﴿ تجری بأعیننا ﴾ وه له سووره تی (طه) ئایه تی (۳۹) دا ئه فه رموی ﴿ ولتصنع علی عینی ﴾ ئایه تی به كه م ئه فه رموی (له ژنر چاودیری ئیمه دا له ناو ئه و زیانه سامناكه دا كه شتیه كه ده هات و ده چوو) له ئایه تی دووه مدا ئه فه رموی سه باره ت به په روه رده كردنی موسا - سه لامی خوای لیبیت - (تا له ژنر چاودیری مندا گه و ره بیته). به ئی باوه رمان به مانای زاهیری و حه قیقی هه ر دوو ئایه ته كه هه یه به لام داخو مانای حه قیقی و زاهیری چۆنه ؟

ئایا ده كری بگوتری ، مانای حه قیقی و زاهیری ئه مه به كه كه شتیه كه راسته وخو له ژنر چاوی خوای گه و ره دا ده روات (تجری فی عین الله) !!! یا راسته بگوتری : موسا سه لامی خوای لیبیت له سه رچاوی خوای گه و ره په روه رده كراوه (بیری فوق عین الله) !!! نه خیز به لكو مانا و مه به سستی حه قیقی و زاهیری ئایه ته كه ئه مه به كه بگوتری ، كه شتیه كه له ژنر چاودیری و ریه یه تی په روه رده كراوه ده چیت (تجری وعین الله ترعاها وتكلمها) هه روه ها په روه رده كردنی موسا - سه لامی خوای لیبیت - له ژنر چاودیری و سه ره رشتی په روه رده كراوه بووه (تربیه موسی تكون علی عین الله تعالی برعاه و یكلؤه بها).

ئهم ته فسیره شه زمانی عه ره بی پشتگیری ده كات و قورئانیش به م زمانه دابه زیوه ئه وه تا له سووره تی یوسف ئایه تی (۲) دا ئه فه رموی ﴿ إنا أنزلناه قرآناً عربياً لعلكم تعقلون ﴾ واته به

راستی نئمه ئەم ئایه‌تانه‌مان دابه‌زان‌دوو له شیوه‌ی قورئانیکی پاراودا به زمانی عه‌ره‌بی بۆ ئه‌وه‌ی نئوه‌ی ئیوه‌ی ئی تیپ‌گن و ژیری‌تان بخه‌نه‌ کار ، به‌هه‌مان شیوه‌ له سووره‌تی (الشعراء) ئایه‌تی (١٩٥) دا فه‌رمویه‌تی ﴿ لتكون من المنذرین بلسان عربی مبین ﴾ واته‌ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بێ‌دار بکه‌یته‌وه‌ و ئاگا‌داریان بده‌یت به‌ زمانی عه‌ره‌بی روون و ئاشکرا (جا هیچ‌ که‌ سێ‌کیش که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی شاره‌زا بێت هه‌رگیز وا‌ حالی نابێت که‌ بگوترێ (فلان یسیر بعینی) ماناکه‌ی وا‌ تیپ‌گات که‌ (یسیر داخل‌ عینه) واته‌ به‌ناو‌ چا‌ویدا ده‌روات و دیت !!! یان کاتێ بگوترێ (فلان تفرج‌ علی‌ عینی) ماناکه‌ی ئه‌وه‌ بێت (أن تفرج‌ه‌ کان‌ وهو‌ راكب‌ علی‌ عینه) واته‌ ده‌رچوونی له‌ خوێندن به‌ شیوه‌یه‌ک بووه‌ هه‌میشه‌ سواری‌ چا‌وی‌ مام‌ستا‌که‌ی‌ بووه‌ ؟ !!! دیاره‌ هه‌ر که‌س‌ وا‌ بۆی ده‌بێته‌ شوێنی پێکه‌نین و گالته‌ چاری‌ خه‌ک !!

نمونه‌ی یانزه‌یه‌م:

خوای گه‌وره‌ له‌ فه‌رموده‌یه‌کی (قودسی) دا که‌ پێغه‌مبەر (ﷺ) بۆ‌مانی ده‌گێرتیه‌وه‌ و فه‌رموده‌یه‌کی (صحیح)ه‌ و ئیمامی بوخاری له‌ (کتاب‌ الرقائق) ی (صحیح‌ البخاری) دا تۆماری کردوو که‌ ئه‌فه‌رموی (وما یزال‌ عبدي‌ یتقرب‌ الي‌ بالنوافل‌ حتی‌ احبه‌ فأن‌ا‌ أحبته‌ کنت‌ سمعه‌ الذی‌ یسمع‌ به‌ ویصره‌ الذی‌ یبصر‌ به‌ ، ویده‌ التي‌ یبطش‌ بها ، ورجله‌ التي‌ یمشي‌ بها ولن‌ سألنی لأعطيه‌ ولن‌ إستعازنی لأعیننه‌) واته‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رموی به‌رده‌وام بده‌ندێ من به‌ چێبه‌جێکردنی سونه‌کان له‌من نزیک‌ ده‌بێته‌وه‌ تا ده‌بێته‌ خۆشه‌یستی من، که‌ گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ ئاسته‌ی من خۆشم بویت ئه‌وه‌ کاته‌ ده‌بمه‌ ئه‌وه‌ گۆی‌یه‌ی پێی ده‌بیسیتیت وه‌ ده‌بمه‌ ئه‌وه‌ چا‌وه‌ی پێی ده‌ببینیت وه‌ ده‌بمه‌ ئه‌وه‌ ده‌سته‌ی زه‌بری پێی ده‌وه‌شیتیت ، وه‌ ده‌بمه‌ ئه‌وه‌ قاچه‌ی هاتو‌ چۆی پێی ده‌کات، جا به‌م‌ حاله‌‌ته‌وه‌ له‌هه‌ر کاتێ‌کدا هه‌ر داوا‌یه‌کم‌ لێ بکات وه‌ لایمی ده‌ده‌مه‌وه‌وه‌ پێی ده‌به‌خشم وه‌ هه‌رکات په‌نام‌ پێی به‌ریت په‌نای ده‌دم. به‌ئێ ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت و سه‌له‌فی صالح‌ مانای زاهیری ئەم فه‌رموده‌یان وه‌رگرتوو له‌سه‌رمانای خه‌قیقی ته‌فسیریان کردوو به‌لام‌ مانای زاهیری فه‌رموده‌که‌ کامه‌یه‌ ؟

نایا نه مه یه که بگوتری خوی گه وره بۆ خۆی ده بیته چاو و گری و ده ست و قاچی عه بده صالحه کان؟

یان نه مه یه که بلین ، مانای زاهیر و حه قیقی نه وه یه که خوی گه وره ری پيشانده ره و به رچاو روونی ده به خشپته بیستن و بینین و ده ست و قاچی عه بدی صالحه وه به شیوه یه که مه مو هه ست و سۆز و کردار و گوفتاریکی له بهر خاتری خواجه و بۆ خوا ده بیته و ته نها له بهر ره زامه ندی نه و کاره کان نه نجام ده دات؟

بئگومان پاو بۆ چوونی یه که م به تال و بی به لگه یه و له حه قی خوی گه وره دا ناگوجی و زاهیری فه رموده که ش نه وه ناگه یه نی به لگه راو بۆ چوونی دووم ده سه لمینی له دوو رووه وه ، یه که م: هه ر له فه رموده که دا هاتووه (وما یزال عبدي يتقرب الي بالتوافل حتى احبه) پاشتر نه فه رموی (ولئن سألني لأعطينه ، ولئن استعذني لأعيزنه) جا گه ر به را و بۆ چوونی یه که م بیته ، ده بیته له یه که کاتدا ئینسان عه بد بیته و خواش بیته واته (عبد) بیته وه م (معبود) !! داوا که ر و داوا لیکراو بیته (سائلاً و مسؤلاً) داوا ی په نا و پشنگیری بکات و خۆیشی په ناده ریته !! واته گه ر قاچ و ده ست و چاوی عه بده کان بینه خوا به هۆی تیگه ل بوونی په روهر دگار به م نه ندامانه ی لاشه ی مرقفه وه نه و کاته چ پیویست ده کات نه م مرقفانه بیاریته وه له خوی گه وره و داوا ی په نا دانی لی بکه ن!!!

(مستعزاً و مستعزلاً به) نه مه ش نه گه و جاوه و سیاقی فه رموده که بهر په رچی ده داته وه به وه ی له پشپشه وه نه فه رموی (ما یزال عبدي) پاشتر نه فه رموی (ولئن سألني لأعطينه) فه رموده که (عه بدایه تی) ئینسانه کان ده سه لمینی وه م ده سه لات و زانیاری و سۆز و میهره بانی خوی گه وره بۆ یان له کاتی جی به جی کردنی سونه ته کاندایه .

که واته چۆن ده گونجی خوی گه وره بۆ خۆی پارچه یه کی مه مخلوقات بیته و له هه مان کاتیشدا وه لامی نزاو داوا و هاواریان بداته وه ؟ چۆن ده بی عه بده کان داوا و نزاو هاوار له پارچه یه کی جهسته ی خویان بکه ن!!!

دووه‌م: گری ودهست وچاو وقاچی عه‌ده‌کان ، به‌ش وپارچه و وه‌صفی مه‌خلوقینکن که رۆژنیک هه‌بووه نه‌بوون وپاشتر هاتونه‌ته بیون جا هه‌رگیز هیچ عاقلنیک تیگه‌شنتی بۆ نه‌وه ناچیت که خالقنیکي به ده‌سه‌لات و به‌دهینه‌ر بۆ مه‌خلوقات بۆ خۆی بییته چاو ده‌ست و قاچی مه‌خلوقنیک !!؟ به راستی نه‌مه راو بۆچووننیکي هینده قیزه‌ونه زمان ناتوانی بیلیت ، چ جای نه‌وه‌ی بگوتری مانای حه‌قیقی و زاھیری فه‌رموده‌که‌یه !!؟ پاک و بیگه‌ردی بۆ تو نه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌رگیز ناتوانین سوپاس وشوکرانه‌بیژی تو ته‌واو بکه‌ین.

نمونه‌ی دوانزه‌یه‌م:

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له فه‌رموده‌یه‌کی (قودسیدا) که خوای گه‌وره بۆمان ده‌گێژتته‌وه نه‌فه‌رموی (من تقرب مني شبراً تقربت منه ذارعاً ومن تقرب مني ذراعاً تقربت منه باعاً ومن اتاني يمشي اتيته هرولة) رواه مسلم في كتاب الذكر والدعاء ورواه البخاري في كتاب التوحيد. مانای فه‌رموده‌که خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی هه‌ر که‌س بستنیک له‌من نزيك بيته‌وه به عيادته وخواناسی من به نه‌ندانزه‌ی بالنیک يا مه‌ترنیک له‌نه‌وه‌که‌سه نزيك ده‌بمه‌وه وه هه‌ر که‌س بالنیک يا مه‌ترنیک له‌من نزيك بيته‌وه من چه‌ند مه‌تر له‌و نزيك ده‌بمه‌وه وه هه‌ر که‌س به پياده به‌ره‌و لای من بيته من به راكردن به‌ره‌و رووی ده‌چم.

ئه‌م فه‌رموده‌یه وه‌ك ده‌قه شه‌رعيه‌كانی تر به‌لگه‌یه له‌سه‌ر كرداره ويستی‌یه‌كانی (الافعال الاختيارية) ی په‌روه‌ردگار که خوای گه‌وره (فعال لما يريد) هه‌ر چی‌یه‌کی بویت ده‌يكاك ، هه‌روه‌ك له سوره‌تی (البقره) ئایه‌تی (١٨٦) به وینه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه هاتوه که نه‌فه‌رموی (واذا سألک عبادي عني فأنی قریب) أجيب دعوة الداعي إذا دعان) واته نه‌ی محمد (ﷺ) ئه‌گه‌ر به‌نده‌كانم په‌رسیارت ئی بکه‌ن ده‌رباره‌م نه‌وه من (نزيك ليئيانه‌وه) به‌هانا وه‌اوارى دؤعا گزيانه‌وه ده‌چم هه‌ر كاتنیک ليم بپارتنه‌وه و نزا بکه‌ن.

وه له سوره‌تی (الفجر) له ئایه‌تی (٢٢) دا نه‌فه‌رموی ﴿ وجاء ريك والملك صفاً صفاً ﴾ واته (په‌روه‌ردگار_ دیت) و فریشته‌كانیش پۆل پۆل (پیشتر ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌مان كردوه) هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌فه‌رموی (ينزل ربنا الى السماء الدنيا حين ثلث الليل الاخر) واته

پهروهردگارمان (داده به زئی) بۆ ئاسمانی دونیا کاتی یهك بهش له سێ بهشی شهو ده مینێ ئه مانه و چهنده ها ده قی شه رعێ تر كه (قیام الافعال الاختیاریه بالله تعالی) ده سه لمینن و ئه م فرموده یه ش له م ئه ونه ی دوانزیه مه دا وهك شهو ده قه شه رعیه انه ن.

دیاره ئه هلی سونه ت و چه ماعه تیش مانای زاهیری ئه م ده قانه وه رده گرن و به شیوه یهك لایه ق بیته به پهروهردگار ته فسیری ده كهن كه دوور بیته له (تكیف و تمثیل) چۆنیتی دیاری كردن و هاوشیوه بۆ دانان.

شیخولئیسلام ئیبنولتیمییه - رهحه ته خوی لبیته - له كتیبی (مجموع الفتاوی) ج 5 لاپه ره (66) له راهه ی فرموده ی (ینزل ربنا الی السماء الدنیا هتد) ئه فه رموی (واما دنوه نفسه و تقویه من بعض عبادہ فهذا یثبتہ من یثبت قیام الافعال الاختیاریه بنفسه و مجیئہ یوم القیامه و نزوله و استواءه علی العرش و هذا مذهب أئمة السلف، و أئمة الإسلام المشهورین ، و أهل الحدیث و النقل عنهم بذلك متواتر) واته : نزیک بوونه وه و نزیکێ پهروهردگار له هه ندئ له بهنده گانی ئه و زانایانه ده یسه لمینن كه (الافعال الاختیاریه) بۆ خوی گه وه ده سه لمینیت و باوه ریان وایه خوی گه وه له رۆزی قیامه تدا دیت بۆ لای بهنده گانی وشه وانه له ئاسمانه وه داده به زئی بۆ ئاسمانی یه كه م و له سه ره شی خوی بالا ده ست و جیگیره ، ئه مانه ش راو بۆ چوونی پیشه وایانی سه له فی صالحی ئیمه ن له گه ل هه موو زانایانی فه رموده ناس (أهل الحدیث) و كه له زانایانی تری ئیسلام ، ئه م راو بۆ چوون ئانه ش جیل له دوا ی جیل به متواتری به ئیمه گه شتوه .

كه واته چ به ره یسه ت و ریگرتك هیه له وه ی كه بلین خوی گه وه له بهنده گانی نزیک ده بیته وه به شیوه یهك خۆی بیه ویت و له گه ل به رزی و بلندی خۆیدا بگوچی ؟ وه چ له مه رتک هیه له وه ی كه بلین خوی گه وه دیت بۆ لای بهنده گانی چۆن بیه ویت دوور له دیار كردنی چۆنیتی و هاوشیوه یی (تكیف و تمثیل) له لایه ن ئیمه وه ؟ وه ئایا ئه مه به لگه ی كه مالی ده سه لاتی ئه و زاته موباره كه ئه یه كه هه رچی ویسه ت به چا كترین شیوه ئه نجامی ده دات كه لایه ق بیته به گه وه یی و ده سه لاتی بی سنووری خۆیه وه ؟

هەر بۆیه هه‌ندێك له زانايان رایان وایه كه مه‌به‌ست له پسته‌ی (أتیه هرولة) له فەرمووده قودوسی‌یه‌كه‌ی پیشوودا ، (خێزا به دهمه‌وه چوونی خوای گه‌وره یه بۆ به‌نده صالحه‌کانی و قه‌بول کردنی عیباده‌ته‌کان ئی) چونکه ئه‌م به‌نده صالحه به دڵ و لاشه رووله خوا بووه بۆیه پاداشت و وه‌لامی خوایش به‌و شیوه ده‌بی‌ت.

چونکه هه‌ندێ جار به‌نده‌ی صالح به‌رۆش‌تن به‌ پیاده به‌ره‌و لای په‌روه‌ردگار ده‌چیت وه‌ك رۆش‌تنی بۆ مزگه‌وته‌کان و بۆ حه‌ج کردن و جیهاد له پیناوی خوادا، هه‌ندێ جاریش به‌ (رکوع وسجود) وه‌ك چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ ئه‌فهرموی ﴿ اقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد ﴾ هه‌ندێ جاری تریش نزیک بوونه‌وه‌ی عه‌به‌ه صالحه‌کان به‌ نزاو وپارانه‌وه ده‌بی‌ت له کاتی‌کدا که ئینسان (راکشاووه به پش‌تا یان به‌لادا که‌وتوه) وه‌ك له سورته‌ی (آل عمران) نایه‌تی (١٩١) دا ئه‌فهرموی ﴿الذین یذکرون الله قیاماً وقعوداً وعلی جنوبهم﴾ واته ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن له کاتی‌کدا که به‌پێوه‌ن یان دانیش‌توون یان راکشاون.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ به‌ عیمرانی کوپی هه‌سین ئه‌فهرموی ﴿صل قائماً فان لم تستطع فقاعداً فان لم تستطع فعلى جنب﴾ واته به‌ پێوه نوێژ بکه گه‌ر بۆت نه‌کرا به‌ دانیش‌تنه‌وه گه‌ر بۆت نه‌کرا به‌ راکشانه‌وه.

که‌واته لێ‌رده‌دا مه‌به‌ست به‌ نزیک بوونه‌وه‌ی خوای گه‌وره له به‌نده صالحه‌کانی و به‌ خێزا راکردن (أتیه هرولة) و هاتن به‌ دهمیانه‌وه بریتی‌یه له وه‌لامدانه‌وه‌ی خێزایان و به‌ شیوه‌یه‌کی چاکتر و باشت‌تر له‌ کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان ئه‌مه‌ش له‌وه‌ده‌قه‌ شره‌عیانه‌ی سه‌ره‌وه له‌ سیاقی هه‌موویان به‌ شیوه‌ی مانای زاھیری له‌ فزه‌کان وه‌رده‌گیرێ.

نومنه‌ی سیانزده‌یه‌م:

خوای میه‌ره‌بان له سورته‌ی (یس) نایه‌ت (٧١) دا ئه‌فهرموی ﴿ أو لم یروا انا خلقنا لهم مما عملت ایدینا انعاماً ﴾ واته باشه ئه‌و خه‌لکه سه‌ردجیان نه‌داوه که به‌ر استی به‌ده‌ستی خو‌مان مالا‌ت‌مان بۆ دروست کردوون.

لێزه دا دهبی پیرسین نایا زاهیری مانای نایه ته که ئه مه یه که خوای گه وره به دهستی خۆی مه پ و مالات دروست دهکات هر وه ک چون ئاده می (سه لامی خوای لی بیت) دروست کرد به دهستی خۆی؟

یا خود زاهیری ماناکه ی ئه مه یه که خوای گه وره چون بوونه وهری دروست کردووه ههروه ها مه پ و مالاتیشی دروست کردووه ، ئه م دروست کردنه ش کاتی ده برتته پال دهست (اضافه العمل الی الید) مه به ست پی ئی خاوه نی دهسته که یه که پهروه ر دگا ره نه ک مه به ستی (دهستی) پهروه ر دگا ر بیت ، ئه مه ش له زوبانی عه ره بیدا شتیکی دیارو ئاشکرایه .

هر بۆیه راو بۆچونی یه که م مانای زاهیری نایه ته که ناگرێته وه له دوو رووه وه :

۱- له فزی نایه ته که له گه ل سیا ق و داخوازی زمانی عه ره بیدا یه کنا گرێته وه که قورئان به زمانی عه ره بی دابه زووه ئه وه تا خوای گه وره له سو ره تی (الشوری) نایه تی (۲۰) دا ئه فه رموی ﴿ وما اصابکم من مصیبه فیما کسبت ایدیکم ﴾ واته هر به لا و نه ه امه تیه کتان به سه ردا ه اتیبت ئه وه ده ره نجا می ئه و کارو کرده وانه یه که به ده ست و ئاره زووی خۆتان ده تان کرد (وه له سو ره تی (الروم) نایه تی (۴۱) دا ئه فه رموی ﴿ ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس لیذیقهم بعض الذی عملوا لعلهم یرجعون ﴾ واته تاوان و خراپه ده رکه وتوه وه مو سه رزه وی و ده ریا کانی شی گرتۆته وه ، به هۆی ئه و تاوان و گونا هانه وه که خه لکی ده ستیان دا وه تی سه ره نجا م ده بی ئالوی هه ندیک له کرده و کانیان بچێژن بۆ ئه وه ی بگه یلنه وه بۆ پێبازی پاکی و خواناسی .

له م دوو نایه تی پێشوو (بما کسبت ایدیکم) وه (بما کسبت ایدی الناس) مه به ست ئه و کار و کرده وانه یه که ئینسان پی ئی هه لده ستیبت به گشتی ئیتر به ده ست ئه نجا میان بدات یان به زمان و چاو و قا چ و باقی ئه ندامه کانی له شی .

ئه مه جیاوازه له وه ی که ئینسان بلئی فلان کرده وه م به ده ستی خۆم ئه نجا م دا وه ئه وه به لگه یه له سه ر ئه نجا م دانی ئه و کرده و یه به ته نها (دهستی خۆی نه ک باقی تری ئه ندامه کانی له شی وه که له سو ره تی (البقره) نایه تی (۷۹) دا هاتووه ﴿ فویل للذین یکتبون الکتاب بایدیهم ثم

يقولون هذا من عند الله ﴿ واته وا وه يلا بق نه و كه سانه ي كتيب ده نوسن به ده ستي خويان و پاشان ده لئين نا نه مه له لايه ن خواوه يه) نه م نايه ته به لگه يه له سه ر نه وه ي راسته و خق به ده ستي خويان كتيبمان نوسوه ..

۲- نه گه ره مه به ست له ماناي نايه ته كان نه وه بيت كه خوای گهوره به ده ستي موباره يه كي مه ي ومالاته كاني دروست كرده وه ده بو له فزي نايه ته كه بيغه رموايه ﴿ خلقنا لهم بأيدينا أنعاماً ﴾ !! ههروه ك چون خوای بالا ده ست سه باره ته به دروست كړدني نادم - پيغه مبه ر ﴿﴾ له سوره تي (ص) نايه تي (۷۵) دا نه فه رموي ﴿ ما منعك أن تسجد لما خلقت بيدي ﴾ واته نه ي نبليس - شهيتان - نه وه چي نه به يتشت كړنوش به ريت بق نه و كه سه ي كه به هه ر دوو ده ستي خوم دروستم كړدوه ؟

۳- جا قورنابن هوشيارى ده دات به خوينه ر و زور به ر پووني مانا ومه به سته كان ديارى ده كات و ك له سوره تي (النحل) نايه تي (۸۹) دا نه فه رموي ﴿ ونزلنا عليك الكتاب تبياناً لكل شيء ﴾ واته قورنابنمان بق تو دابه زانده وه نه ي محمد ﴿﴾ ، روونكه ره وه ي هه موو شتيكه ، ههروه ها به پسي ريژماني عه ره بي كاتي ك هه ر كړداري ك پالديريت - إضافة - بق لاي خودي خاوه نه كه ي و پي تي (ب) برواته سه ر ده ستي (بيدي) نه وه ماناي راسته و خوي نه و كاره ده گه يه ني به ده ستي خاوه نه كه ي .

ليره وه بقرمان دهرده كه وي كه پاو بق چووني دووه م راست و دروسته وماناي زا هيري نايه ته كه ﴿ خلقنا لهم مما عملت أيدينا أنعاماً ﴾ مه به ست پسي قودره تي پهروه ردا گره و خوای گهوره خويه تي نه ك ده ستي موباره كي .
نمونه ي چوارده يه م:

خوای گهوره له سوره تي (الفتح) نايه تي (۱۰) دا نه فه رموي ﴿ إن الذين يبايعونك إنما يبايعون الله يد الله فوق أيديهم ﴾ واته بيگومان نه وانه ي په يمان دده دن به تو نه ي محمد ﴿﴾ له راستيدا هه ر په يمان به خوا دده دن ، ده ستي پيرقز و به تواناي خوا له سه ر ده ستiane وه يه (به پشتگيري و يارمه تي) . نه م نايه ته له دوو رسته بيك هاتوه :

یه که م:

(إن الذين يبایعونك إنما يبایعون الله) زانایانی سه له فی صالح شهلی سونهت وجه ماعت
 نایه ته که له سه مانای زاهیر و حهقیقه تی له فزه کان ته فسیر ده که ن به وهی که شه نایه ته زور
 به راشکاوای به یعه تی هاوه لان بق پیغه مبه ر(ﷺ) ده سه لعینی و ههروه که له هه مان سورته تی
 (الفتح) نایه تی (۱۸) دا دوپاتی ده کاته وه و شه فرموی ﴿لقد رضی الله عن المؤمنین إذ يبایعونک
 تحت الشجرة﴾ واته به راستی خوای میهره بان رازی بووه له و ئیماندارانهی کاتیک به یعت
 و په یمانیان له گه ل تودا شهی محمد(ﷺ) به ست له ژور دره خسته که دا ، بق هیچ که سیکیش ناگونجی
 له (إنما يبایعون الله) وا حالئ بیته که په یمان و به یعت به خودی خوای گه وه ده درت نه که به
 پیغه مبه ری خوا ! چونکه نه مانای زاهیری نایه ته کان وا ده گه یه ئی نه له سه ره ئیزی واقعیعیش وا
 بووه !! کاتیکیش خوای گه وه په یمان و به یعتی هاوه لان به پیغه مبه ری خوا پال ده داته لای
 زاتی موباره کی خوی له به ره نه وه یه که محمد(ﷺ) په پیام هیئیری خوای گه وه یه به فرمانی خوا
 داوای په یمان و هرگرتن ده کات ، و پیغه مبه ر بق خویسی په یمانی به هاوه لان داوه که جیهاد
 بکن له پیناوی خوادا.

هه ره بویه گوئی رایه لی پیغه مبه ر(ﷺ) گوئی رایه لی یه بق په ره ردگار شه وه تا له سورته تی
 (النساء) نایه تی (۸۰) دا شه فرموی ﴿ومن یطع الرسول فقد أطاع الله﴾ واته هه ره که س گوئی
 رایه لی بق پیغه مبه ر هه بیته شه گوئی رایه لی وعل که چه بق په ره ردگار ، هه ره بویه پالدانی -
 إضافة- په یمانندان به پیغه مبه ر بق لای په ره ردگار !

(۱) له به شه رف و گه وه یی پیغه مبه ری خواجه .

(۲) دووباره ریز و حورمه تی په یمانه که ش .

(۳) سه لماندنی پشتگیری خوای گه وه ش بق په یمان ده ران جاریکی تر.

دووه م:

برگه و پرسته تی دووه می نایه ته که (ید الله فوق أیدیهم) شه مش له سه مانای حه قیقی
 و زاهیری زانایانی سه له ف ته فسیریان کردووه به وهی که ده ستی خوای گه وه له سه ره ده ستی

په یمان دهرانه ، چونکه دهستی خوای گه وره په کیکه له سیفاته کانی خواو بق خویشی له سه رووی بهنده کانی وه یه له سه رعرشی خوئی ، بویه دهستی خوا له سه ردهستی عه بده کانی وه یه نه مهش مانای راست و زاهیری له فزه که یه و هرگیز ناگو نجی که سینک و حالی بیت که مه بهست به (ید الله فوق ایدیهم) دهستی پیغه مبری خوا یه (ﷺ) چونکه خوای گه وره دهستی (ثیضافه) کردوه و پالی داو ته لای خوئی و نه فهرموئی (ید الله) پاشتریش نه فهرموئی (فوق ایدیهم) که دهستی پیغه مبری خواش په کیکه له و دهستانه که پیکه وه به یعتیان داوه ، بویه دهستی پیغه مبری خوا (له گه ل) دهستی هاوه لاندایه بق به یعت دان نه که دهستی (له سه ر) دهستی نه وان بیت.

نمونه ی پانزه یه م:

له فهرموده یه کی قودسیدا هاتوره که پیغه مبری خوا (ﷺ) بومان ده گنیرتیه وه له خوای گه وره وه که نه فهرموئی (یا ابن آدم مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي) واته نهی نه وه ی نادم سه لاسی خوای لیبیت - نه خووش که وتم و تو نه هاتی بولام.

به لئی نه م فهرموده یه (صحيح) ه وئیماسی موسلیم له باسی (سه ردانی نه خووشدا) هیناویه تی ، نه فهرموئی (إن الله تعالى يقول يوم القيامة يا ابن آدم مرضت فلم تعدني ، قال يا رب ، كيف أعودك وأنت رب العالمين ؟ قال أما علمت أن عبدي فلاناً مرض فلم تعده ! أما علمت أنك لو عدته لوجدتني عنده ۱۹) واته: خوای گه وره له روئی قیامه تدا نه فهرموئی نهی نه وه ی نادم نه خووش که وتم تو سه ردانیت نه کردم ئینسان له وه لاما نه لئی نهی په روهردگار چون سه ردانیت بکم له کاتیکدا تو په روهردگار و به دپهینتری هه موو جیهانیت ؟ خوای گه وره ش له وه لاما نه فهرموئی : نایا نه تزانی که فلانه عه بدی من نه خووش بوو تو ش نه چوویت بق لای ! نایا نه تده زانی گهر سه ردانیت بگردایه منت له لای ده بینی ؟!

لیزه دا زانایانی سه له ف به مانای زاهیری فهرموده که کارده کن و لایان نه داوه به (هه و) ناره زوو! بق مانایه کی نه خوازووی تر ، نه وه تا خوای گه وره به روونی باسی نه خووشی نه وه بهنده یه ده کات ، بویه گهر نه وه نه خووشی یه ی پال دهرتیت و (اضافه) ده کرتت بق لای

په‌روه‌ردگار ته‌فسیری بکین به نه‌خۆشی عه‌به‌که ،هیچ لادانیک له‌مانا‌که‌یدا روو نادات ، چونکه خوای گه‌وره خۆی وای فه‌رموووه و مه‌به‌ست پی‌ی عه‌به‌که‌یه ، ئه‌وه‌تا خوای میه‌ره‌بان له سوره‌تی (البقره) ئایه‌تی (٢٤٥) دا کاتی باسی مال به‌خشین ده‌کات که عه‌به‌که‌کان بیبه‌خشن به یه‌کتر ، ده‌بینین (إضافة) ی ده‌کات بۆلای خۆی بق ئه‌وه‌ی زیاتر عه‌به‌که‌کان هه‌لبێنی و سوورتر وتوندتر به‌ده‌م ئه‌و داوا خوایی‌په‌وه بچن ، وه‌ک ئه‌فه‌رموی ﴿ من ذا الذي يقرض الله ﴾ واته‌ کتیبه ئه‌و که‌سه‌ی قه‌رز ده‌دات به‌ خوای گه‌وره .

دیاره خوای گه‌وره‌ش پێویستی به‌ مال و سامانی عه‌به‌که‌کان نیه و مه‌به‌ست له‌و قه‌رزدا نه‌کومه‌کی وهاوکاری عه‌به‌که‌کانه له‌ نێوان یه‌کترا له‌به‌ر خاتری خوای په‌روه‌ردگار که‌واته بق نه‌خۆشی‌یه‌که‌ش که باسکرا هه‌روه‌ها یه .. هه‌ر بۆیه ده‌قی ئه‌م فه‌رموووه‌یه گه‌وره‌ترین و به‌هێز ترین به‌لگه‌ی ده‌مکوت که‌ره بق ئه‌هلی (تأویل) ئه‌وانه‌ی که ده‌قه شه‌رعیه‌کانی سه‌باره‌ت به (سیفاته‌کانی په‌روه‌ردگار) له‌مانای زاهیری خۆی لا ده‌ده‌ن و (تحریف)ی ده‌که‌ن به‌ بی به‌لگه‌یه‌ک له‌ قورئان و سوننه‌ت.

هه‌ر بۆیه به‌م (١٥) نمونه‌یه‌ی باسمان کرد کۆتایی به‌م باسه‌ دینین و، پێمان وایه به‌رچاو پوونی باشیان دروس کردبیت و نه‌توانی له‌ پوانگه‌ی ئه‌و نونانه‌وه باقی باس و نمونه‌کانی تر که مابن ، له‌سه‌ر رۆشنایی ئه‌مانه‌وه تیگه‌یشتنی راست و دروستمان بۆیان هه‌بیت و ئه‌م بنه‌ما (قاعده) ناوداره‌ی ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت بکه‌ینه سه‌ر مه‌شق له‌م بابه‌ته‌دا که ده‌لێت (إجراء آيات الصفات وأحاديثها على ظاهرها من غير تحريف ولا تعطيل ولا تكييف ولا تمثيل) پێشتریش له‌ (بنه‌ماکانی تیگه‌یشتن له‌ سیفاته‌دا) به‌ درێژی باسمان له‌م بنه‌ما ناوداره کردوووه .

دوا ووته

پاش نه وهی به به لگه گانی قورشان و سونهت و عه قَل راستی و دروستی مه زه بی نه هلی سونهت و چه ماعه تمان بق سه لمینرا ، له وانه به که سیک پرسپارمان لی بکات نایا حوکمی نه هلی (تأویل) لای ئیوه چی به ؟ به لاتانه وه کافر یا فاسق ده بن به هوی نه و (تأویل) کردنه وه یانه وه ؟ له وه لامدا ده لئین: حوکم دان به _ کافر کردن یا فاسق دانان - ئیشی ئیمه نی به ، به لکو ده گه ریته وه بق لای خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (کافر و فسق) له و حوکمانه به که ده بی قورشان و سونهت برپاری بدن ، هر بویه پیویسته له سه زمان زقد وورد و به ناگا بین و بترسین له وهی حوکمی کوفر یا فاسقی بده بن به سه ره که سیکدا مه گه ر قورشان و سونهت برپاریان دا بیت .

دیاره نه صلایش له ئینسانی موسلماندا چاکیتی و دادپه روهی و دین ساغی به ، تا نه و کلته ی شتیکی پیچه وانه له م نه صلّه به دی ده کریت به پی ی ده لیلی شرعی ، نه وکات دروست نی به (تساهل) و گوئی نه تان به رامبه ری بکری و پیویسته به پی ی گونا نه که ی خوئی و ده لیلی شرعی کوفر یا فاسقی بدریت به سه ریدا به لام پیویسته هه موومان بزانی که حوکم دان به سه ره هر که سیکدا به (کافر بوون یا فاسقی) دوو خه تری گه وره و ترسناک پوو مان لی ده کات گه ر حوکمه که وانه بیت و بی به لگه وله خووه بوو بیت:

۱- درۆ کردن به دهم خوای گه وره وه له و حوکمه دا ، وه درۆ هه لبهستن و توانج و ناحه قی دژ به و که سه که حوکمه که ده دریت به سه ریدا .

۲- خق خسته ناو گونا ه و به لکو هه مان حوکم (کوفر یا فسق) ده گه ریته وه بق نه و که سه ی که (کوفر یا فسق) ده دات به سه ره هر که سیکدا گه ر نه و که سه وانه بوو . بیان نه و حوکمه نهیده گه رته وه ، به به لگه ی هه دیسیکی (صحیح) که ئیمامی موسلمیم ریوا به تی کردوه نه هه رموی (إذا كفر الرجل أخاه فقد باء بها أحدهما) واته هر که س برا دینه که ی خوئی کافر بکات و

بریری کوفری بۆ بدات ، ئەو گەر براکە ی و ابوو باشه گەرنا حوکمە که دهگەریتەوه به سهه خۆیدا و بۆ خۆی کافر ده بێت !) په نا دهگرین به خۆی گهوره .

له رپویه تیگی تر دا هاتوو (إن كان كما قال وإلا رجعت عليه) واته گەر وا بوو که شو ده لێ باشه گەرنا دهگەریتەوه به سهه خۆیدا .

ههروهها ئەبو زهپی غه فاری له پیغه مبهروهه بۆمان دهگهزیتەوه که فرمویه تی (ومن دعا رجلاً بالكفر أو قال عدو الله وليس كذلك الا حار عليه) واته ههه کە سێک بانگه واز بکات بۆ پێاوتیک گوايه کوفر ئەنجام ده دات یان کافره یا خود بلێت فلان کەس دوژمنی خوايه ، به لام له راستیدا واته بێت ئەوه خۆی وهه ایه .

بۆیه پێویست دهکات له سهه ههه موسلمانیک پێش ئەوهی بریری (کوفر یا فاسقی) بدات به سهه ههه کە سێکدا دوو خال ههیه بیزانیت :

یه کەم : به لگه ی قورئان و سونهت له سهه ئەوهی که فلانه قسه یا کردهوه ههه کەس ئەنجامی بدات خاوه نه که ی (کوفر یا فسق) ی به سهه دا ده درێ .

دووهم : ئەو حوکمه (کافری یا فاسقی) که ده دریت به سهه کە سێکی دیاری کراودا ده بێ له گهه له حاله تی ئەو که سه دا بگونجی واته مه رجه کانی کافر بوون یا فاسق بوونی تیدا هاتبنه دی له گهه ل ئەم مه رجانە شدا ههچ مانع ورێگرێک نه ما بێت بۆ کافر بونی ئەو که سه یا فاسق بوونی واته : (تحقق شروط التكفير أو التفسيق وتنتفي الموانع) دیاره له گرنگترین مه رجه کانی کافر بوون یا فاسق بوونیش ئەوهیه که :

عالم و شارهزا بێت به وهی ئەم کردهوهیه ی ئەو سهه ی له کافر بوون یا فاسقی یه وه درده چیت و ئەوه تا خۆی گهوره له سوره تی (النساء) نایه تی (١١٥) دا ئەفرموی ﴿ ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيراً ﴾

واته ئەوهش دوژمنایه تی پیغه مبههه ﴿﴾ بکات ولێ جیا بێته وه له دوا ی ئەوهی رێگه ی راست و دروستی بۆ روون بۆته وه و پێاوتیک بگهزیته بهه که جیا بێت له رێگه و رێبازی

ئیمانداران، ئه‌وه رووی وهرده چه‌رختین بۆ ئه‌و پرووگه و به‌رنامه‌یه‌ی هه‌لی بزاردوه و پووێ تیکردوه، له قیامه‌تیشدا ده‌یخه‌ینه ناو نۆزه‌خه‌وه و دیسوتیتین که ئه‌ویش سه‌رئه‌نجامیکی زۆر ناخۆش و سامناکه‌.

هه‌روه‌ها له سوره‌تی (التوبه) ئایه‌تی (۱۱۵) دا ئه‌فرموی ﴿ و ماکان الله لیضل قوماً بعد اذ هداهم حتی یبین لهم ما یتقون ، ان الله بکل شیء عظیم ﴾ واته هه‌رگیز خوا که سانیگه گومرا ناکات دواي ئه‌وه‌ی که هیدایه‌تی داوێ ، هه‌تا بۆیان رووێ نه‌کاته‌وه که ده‌بیست له‌چی خۆیان به‌پاریزن به‌راستی خوا به هه‌موو شتێگ زانایه‌.

هه‌ر بۆیه زانایانی شه‌رع زان ده‌لێن (لا یکفر جاحد الفرائض اذا کان حدیث عهد بالاسلام حتی یبین له) واته ئه‌و که‌سه‌ی باوه‌ری به‌ فه‌رزه‌کان نه‌بیست کافر نابیت ئه‌گه‌ر هاتوو تازه موسلمان بوو بیست تا ئه‌و کاته‌ی بۆی پووێ ده‌کرێته‌وه، ئه‌مه‌ به‌کێک بوو له‌مه‌رجه هه‌ره گرنه‌گه‌کان .

دێینه‌وه سه‌ر (موانع الکفر أو الفسق) واته ئه‌و زینگره‌ی له‌به‌رده‌م به‌ کافر دانانی که‌سێک یا فاسق بوونی ده‌وه‌ستن به‌پێ ئێراده و وویستی ئازادی خاوه‌نه‌کێ وه‌ک:

۱- که‌سێک زۆری ئی بکری به‌ قسه‌ یا کرداریگه که‌ پێی کافر یا فاسق بیست ئه‌و کاته ماده‌م دلێ پر له ئیمان بیست وله ژنیر زه‌خت و زۆردا ئه‌و کرده‌وه‌یه ئه‌ه‌جام بدات ئه‌وه کافر نابیت وه‌ک خوای گه‌وره له سوره‌تی (النحل) ئایه‌تی (۱۰۶) دا ئه‌فرموی ﴿ ومن کفر بالله من بعد ایمانه إلا من اُکراه وقلبه مطمئن بالإیمان ولكن من شرّ بالکفر صدراً فعلیهم غضبٌ من الله ولهم عذابٌ عظیم ﴾ واته ئه‌وه‌ی پاشگه‌زبێته‌وه له‌ خواناسی دواي باوه‌په‌ینانی جگه له‌وانه‌ی که‌ ناچار ده‌کرین ووشه‌ی کوفر به‌سه‌ر زاریاندا بیست له‌ کاتیکدا دلایان پهره له ئیمان به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی دلێ به‌ کوفر و بێ دینی خۆش کرد بیست ئه‌وانه‌ خه‌شم و قینی خویان له‌سه‌ره و سه‌زای گه‌وره و سه‌خت و دژواریان بۆ هه‌یه‌.

۲- له‌ حاله‌تیکدا فیکر وه‌وشی لای خۆی نه‌مێنیت و نه‌زانیت چی ده‌لێت ئیتر له‌کاتی زۆر خۆشی‌دا بیست یا له‌کاتی زۆر ناخۆشی و ترس و بیعه‌دا، کاریکی ئه‌ه‌جام دا بیست یا قسه‌یه‌کی کرد بیست ،

به لگه شمان فرموده یه کی (صحیح) ی نیامی موسلیمه که پته مبهری خوا(ﷺ) شه فرموی (الله) أشد فرحة بتوبة عبده حين يتوب اليه من أحدكم كان على راحلته بأرض فلاة فأنفلتت منه، وعليها طعامه وشرابه فأيس منها إذا هو بها قائمة عنده فأخذ بخطامها ثم قال من شدة الفرح اللهم أنت عبدي وأنا ريك أخطأ من شدة الفرح) واته خوای گه وره تهویه و گه رانه وهی عهده کانی بۆلای خۆی زۆر پێخۆشتره لهو عبدهی کانی له سهحرا و چۆله وانیدا ووشتره که ی ئی وون ده بیته وه موو خواردن و ئاو و پیداو یستی به کانی له سهر پشتی بیته و بر دبیته ، له وه ها حاله تیکدا که ئه و ئینسانه به ته وای هیوا بپا و بیته و بپواته ژێر سیبهری دره ختیکه وه و ته نها ره حمی خوا نه بیته هیه هیا و ئومیدیکی به ژیان نه مابیت له م حاله ته بئێ ئومیدی و بئێ هیوا یسه دا له ناکاو سهر بهرز بکاته وه و ببینی حوشتره که ی به خواردن و ئاوه که وه له بهرده میدا پهیدا بوویه وه ئه مێش ههستی و په شوکه ی بگریته و له زۆر خۆشی ده رپیندا بلێ ئه ی خوا یه ته عبده و به نده ی منیت و منیش په روه ردگاری ته! دیاره له حاله تی خۆشیدا ئه م هه له یه ده کات.

که واته له حاله تی زۆر خۆشی یان زۆر ترس و نار هه تی که فیکر وهوشی ئینسان له کار ده که ویت و نازانی چ ده ئی! گه ر قسه و کرده وه یه کی کوفرا نه یا فاسقانه ی ئه نجامدا ئه وه ئی ناگریته.

هه ر بۆیه شیخو ئیسلام ئیبنو لته مییه - ره حمه تی خوا ی لیبیته - له کتیبی (مجموع الفتاوی) چ ۱۲ لاپه ره ۱۸۰ دا ، نه ئیته (له مه سه له ی به کافر دانانی جه لکیدا راست وردوست نه مه یه که: هه ر کهس له ئومه تی محمد(ﷺ) ئیجتیهاد و کۆشش بکات و خۆی ماندوو بکات و به راستی به شوین هه قدا بگری به لام لهو به شوین گه رانه دا تووشی (خطأ) وه له بیته ئه وه نابێ به کافر بزانی به لکو پێویسته چاوپۆشی له هه له که ی بگری به لام هه رکات بۆی پوون بوویه وه که پێزانی پێغه مبهری خوا(ﷺ) کامه ی وه مله ویری و گوی پێ نه دان له و پێسازه لایدا و چوویه سه ر په چه و ریبازی خوانه ناسان ئه وه کافر ده بیته ، وه هه ر کهس شوین هه وا و ئاره زووی خۆی بکه ویت و خه م سارد بیته له به شوین هه قدا گه ران و به بئێ عیلم و زانیاری قسه بکات ئه وه (عاص مذنب) له خوا یاخی بووه و ئاوانباره و له وانه یه حوکمی (فاسقی) بدریته به

سه‌ریدا ، جاری واش هیه هر ئم کهسه خاوه‌نی چاکه و(حسنات) هه چاکه‌کائی به‌سه‌ر تاوانه‌کانیدا زاله و سه‌رده‌که‌وئ...

دیسانه‌وه شیخولئیسلام -رحمه‌تی خوای لیبیت- له ج ۳ لاپه‌ره (۲۲۹) دا له هه‌مان سه‌رچاوه‌دا ئه‌فرموی : من خۆم و ئه‌و که‌سانه‌ش له مه‌جلیسی مندا دانیشتون ده‌زانن که‌من له هه‌موو که‌س زیاتر نه‌می و به‌رگرم کردوه له‌وه‌ی که زاراوه‌کائی (کوفر یا فسق یا معصیه) بدرین به سه‌ر که‌سانیکی دیاری کراودا ، مه‌گه‌ر له‌حاله‌تیکدا که ئه‌و که‌سانه‌ ناگادار کرابه‌وه به به‌لگه‌ی شه‌ری و روونکردنه‌وه‌ی ته‌واییان بۆ درا بیئت ، له‌م حاله‌تدا به‌پس‌ی گونا‌هه‌که‌یان زاراوه‌ی (کافری یا فاسقی یا له‌خوایخی) بیان به‌سه‌ردا ده‌درئ هه‌روه‌ها من گوتومه و بلاویشم کردۆته‌وه که (خوای گه‌وره له هه‌له‌ ونا‌ته‌واویسه‌کائی ئه‌م ئومه‌ته خۆش ده‌بیئت ، نیتر ئه‌م هه‌له‌یه (خطأ) ه هه‌موو مه‌سه‌له‌کائی (الضبرية والقولية) واته ئه‌و ئایه‌ت و فرمودانه‌ی گوتراون سه‌باره‌ت به‌ حوکمه شه‌ریه‌کان وه مه‌سه‌له کرداریه‌کان (المسائل العمليه) واته ئه‌و ره‌فتار و کردارانه‌ی به‌نده‌کان ته‌جامی ده‌ده‌ن و له‌شه‌ری خوادا بریار و حوکمیان بۆ دراوه - جیگای باسه سه‌له‌فی صالحیش قسه‌و باس وپای جیاییان له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌لانه هه‌بووه ! به‌لام هه‌رگیز نه‌بیستراوه له هیهچ کامیان براه‌کی تۆمه‌تبار کرد بیئت به (کوفر یا فسق یا معصیه‌ت).

وه به‌رده‌وام من ئه‌وه‌م روون کردۆته‌وه که ئه‌وه‌ی له سه‌له‌فی صالح و پی‌شه‌ایانه‌وه هاتوووه که به شیوه‌یه‌کی گشتی و به بی دیاری کردن ووتویانه هه‌ر که‌س فلانه شت و فلانه شت ئه‌نجام بدات ئه‌وه کافر ده‌بیئت ئه‌مه قسه‌یه‌کی راسته به‌لام پێویسته ئیتمه جی‌اوازی بخه‌ین له نیوان (الأطلاق والتعین) واته قسه و حوکمی گشتی و حوکمی تاییه‌ت به‌سه‌ر خه‌لکی تاییه‌تیدا ،، چونکه (تکفیر) هه‌ره‌شه لی کردن و ترساندنه ئه‌مه‌ش کارو فرمانی پێغه‌مبه‌رانه و به‌درق خسته‌وه‌ی فرموده‌کائی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆیه ده‌بی به‌په‌له و له‌خۆه‌وه خه‌لك کافر نه‌که‌ین چونکه له‌وانه‌یه ئه‌و که‌سه تازه موسلمان بوو بیئت یا له سه‌حرايه‌کدا ژیا بیئت به‌رنامه‌ی ئیسلامی پس نه‌گه‌شت‌بیئت بۆیه ئه‌م که‌سه کاتئ ئینکاری هه‌ر حوکمیکي شه‌ری بکات کافر نابیئت چونکه شاره‌زایی نییه و (إقامة الحجة) له‌سه‌ر نه‌کراوه یان له‌وانه‌یه شاره‌زابیئت له ئیسلام به‌لام ئه‌و

ده قه شرعییه نه بیستبیت یا بیستویه تی به لام (صحیح) نیه به لایه وه یا خود ده قیگی شرعی تری به دهسته وه پیچه وانه ی نه مه ی نیستا بۆیه ناچار بووه (تاویل) بکات با خۆی به هه له و (مخطی) یش بزانیته.

وه من بهردهام نه وه فرموده (صحیح) هم له یاده که له صحیحی (بوخاری و موسلیمدا) هاتوو له سه ر زمانی پیاویک که له کانی سه ره مه رگ و گیان ده رچوویندا وه سه یه ت ده کات و ده لیت (إذا أنا مت فأحرقوني ثم إسحقوني ثم نروني في اليوم ، فوالله لئن قدر الله عليّ ليعذبني عذاباً ما عذبه أحداً من العالمين ، ففعلوا به ذلك ، فقال الله ما حملك على ما فعلت قال خشيتك فغفر له) واته کانی که من مردم لاشه که م بسوتینن و پاشان بیگه نه خۆله میش و فریم بده نه ناو چالیک چونکه به خۆای گه وه قه سه م گه ر خوا ده سه لاتی هه بیته به سه رمدا زیندوو م بکاته وه سزایه کم ده دات له جیهاندا که س سزای وای نه چه شتبیته ، پاشان خزمان و ده ور به ریشی هه ستان وایان لی کرد پاشتر خۆای گه وه پیی فرموو: چی وای لی کردیت که نه وه سه یه ته بکه یه ت وات لی بکه ن؟ له وه لامدا ووتی : خوا به ته نه نا ترسان له تق، بۆیه خۆای میه ره بان به کسه ر لی خوش بوو.

لیزه دا نه وه ی جیگای هه لو یسته یه نه مه یه که نه م پیاوه گومان ی هه بووه له ده سه لاتی په روه رداگار و به لکو بیر و باوه ریشی و ابووه که زیندوو نابیته وه گه ر لاشه که ی بکریته خۆله میش چونکه ده لی (لئن قدر الله علی) نه گه ر خوا ده سه لاتی هه بی به سه رمدا!

نه م گومان و بیرویا وه ره ش به لای هه مو زانایانه وه کوفره، به لام دیا ره نه م پیاوه شه ره زا نه بووه له پایه کانی بیرو باوه پ و نه یزانیوه که نه بوو بۆچوو نه کوفره له گه ل نه و نه زانیه شدا باوه پی به خۆای گه وه هه بوه زقریش ترساوه له سزای په روه رداگار و هه ر نه و ترسه ش پالی پیوه ناوه نه و وه سه یه ته بکات بۆیه خۆای گه وه له به ر نه و نه زانیه ی نه ک هه ر نیشکه ی به کوفر بق تمار نه کردوو به لکو خوش بووه لیشی. جا نه و که سه ی له نه هلی نیجتههاد و به شوین راستیدا گه ران با (تاویل) یش بکات ماده م سوور بیته له سه ر به دوا دا چوو نی پیغه مبه ر (متابعة الرسول ﷺ) له پیشتره (اولی بالمغفرة من هذا) له لیخوش بوونی له و پیاوه ی سه ره وه .

هر لیره وه بۆمان روون ده بێتوه که جیاوازی ههیه له نێوان ووتو و خاوه نه کهیدا (القول والقائل) وه له نێوان کردار و بکه ره کهیدا (الفعل والفاعل) مه رج نیه هه موو قسه یه ک یا کردارتک کوفر یا فیسق و تاوان بێت و خاوه نی ئه و (قسه ، یان کرده وه یه) خوکی کافر یا فاسق بوون بد ریت به سه ریدا ئه مه ش پا و بۆچوونی شیخو لئیسلام ئیبنولته میمه - سه حمه تی خوای لیبیت - له کتیبی (مجموع الفتاوی) ج ۲۵ لاپه ره ۱۶۵ وه رگه راوه .

سه رچاوه و بناغه ی ئه م قسانه ش ئه وه یه که هر قسه یه ک له قورئان و سونه تو ئیجماعی زانایاندا به (کوفر) دابهریت ، ده بی بگوتری که ئه و قسه یه (کوفره) به شیوه یه کی گشتی چونکه مه سه له ی ئیمان له و با به ته گرنگانه یه که له خوای گه وره و پیغه مبه ره وه پیمان گه شتووه هه رگیز ناکری خه لک به گومان و هه واو ئاره زووی خو یان قسه ی تیدا بکه ن و بریاری له سه ر بدن ، به لام دروستیش نیه بۆ هه یج که سیک کاتی که سیک بیی قسه یه کی بی باوه پانه یان کوفرانه ده کات یه کسه ر پی بی بوتری ئه وه کافره ، مه گه ر مه رجه کانی کافر بوون و پتگره کان (الموانع) ی تیدا هاتنه دی ، ئه و کاته بریاری کافر بوونی له سه ر ده ریت ، بۆ نمونه گه ر که سیک باوه پی وای بێت که عاره ق و سوو (الریا) هه لالان ، له به ر ئه وه ی تازه موسلمان بووه یا له سه حرا و چۆله وانیدا ژیاوه وه وکی شه رع ی عاره ق و سووی نه بیستووه بۆیه گه ر قه ناعه ت و باوه ری وای بوو که هه لالان و له قورئان و سونه تیشدا باسیان به حه رامی نه هاتووه ، ئه وه ماده م تازه موسلمان بووه نه زان و نه شماره زایه به و حوکمه شه رع یانه ئه وه کافر نابیت! هه روه ک چۆن هه ندیک له زانایانی سه له قی صالح له کاتی خو یانا ئینکاریان له هه ندی فرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) کردووه چونکه ئه و فرمودانه یان پی نه گه یشتووه یان به لایانه وه (صحیح) نه بووه ، بۆیه هه یج یه کیک له وانه به کافر دانانرین هه تا (إقامة الحجة) به لگه ی پوون و ته واویان له سه ر تو مار نه کریت ، وه ک خوای گه وره له سووره تی (النساء) ئایه تی (۱۶۵) دا ئه سه رموی ﴿لئلا يكون للناس على الله حجة بعد الرسل﴾ واته تا خه لکی هه یج به لگه یان به ده سه توه نه مینیت (له سه ر بی دینی و یاخی بوونیان) لوی ئه وه ی خوا پیغه مبه رانی بۆ ره وانه کردون ،

خوای گه ورده له هه مو هه له و له بير چوونه وه به ك (الخطأ) و النيسان) كه شه م ئومه ته نه جامى بدات لييان خو ش ده بيت.

ليره دا كوتايى ديينن به قسه شيرين و به لگه داره كانى شيخولئيسلام.

له م فهتوا و قسه به هيز و به لگه دارانهى شيخولئيسلام وه بزمان ده ركوت كه قسه و كرده وه جارى وا هه به (كفر يا فسق) ه به لام مەرج نەيە ئەو كەسەى كه پييان هه لده ستيت (كافر يا فسق) بيت له بهر (لانتفاء شرط التكفير أو التفسيق أو وجود مانع يمنع منه)

وه هه كسيك حهق و راستى بق ده ركوت و به لام هه پيچه وانه و دزايه تى كرد ئيتر له بهر قه ناعت و بپرو باوه ريك بيت يا كسيك و بهر نامه يه ك هه بيت واى ليكر دبيت يان له بهر خو شه ويستى دنيا و فهزل داني به سهر قيامه تداوا بكات ، له بهر هه ر يه كيك له مانه بيت به پيى جوړى تاوان و گناهه كه و گه وده و بچوكيه كهى و پيژهى پيچه وانه و دزايه تيه كهى حوكى (كوفر يا فسق)ى به سهردا ده دريت.

بويه له سهر هه مو ئيمانداريك پيويسته بپرو باوه پ و قسه و كرده كانى به پيى قورئان و سونه ت بهر نامه پيژى بق بكات و تنه ا قورئان و سونه ت بكاته پيشه وا و ئيمامى خو ي و له بهر تيشك و رووناكى شه م دوانه دا بهر نامه كانى ژيانى ريك بخات ، تنه ا به م شيوه يه ش پييازي (الصراط المستقيم) ده توانى بگريته بهر كه خوای گه وده فرمانى پيى كرده ويين تنه ا له سهر شه و ريبازه بروين وه ك له سوره تى (الانعام) نايه تى (١٥٢) دا شه فرموى ﴿ وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ واته بيگومان شه مه پيياز و شاپيى راستى منه و ئيوه ش ده بى شوپنى بكون ، و شوپنى رچكه كانى تر مه كون ، چونكه جياتان ده كاته وه له ريبازى خوا شه م ش بهر وه رده گارتان فهرمانى پيى كرده ويين بق شه وى خواناس و پاريزگار بن.

له كوتايى خاليكى تر به گرنگ ده زانين و پيويسته مو سلمانان لى تاگادار بن شه ويش شه م به كه ، هه نديك ده بينين هه مو بپرو باوه پ و كرده وه يه كى له سهر مه زه به يى زانايه كى تايه ت بهر يوه ده بات و گه ر ده قه كانى قورئان و سونه تيش پيچه وانه ي شه م مه زه به بن هه ول

دهدات مانا و مه بهستی ئه و ده قانه بگۆپێ و وهها تهفسیریان بکات که له گه ل مه زه به که ی خۆیدا بگوتجی! به م شیوه یه قورئان سونه ت ده کاته پاشکۆ و شوین که وتی مه زه به .

دیاره ئه مه ش ڕینگه یه که له ڕینگه کانی شوین که وتی هه وا ئاره زوو نه ک شوین که وتی هیدایه ت ، بۆیه خوای میهره بان زه می ئه و کومه لانه ده کات و له سورته ی (المؤمنون) ئایه تی (٧١) دا ئه فه رموی ﴿ولو أتبع الحق أهواءهم لفسدت السموات والأرض ومن فیهن بل أتیانهم بذکرهم فهم عن ذکرهم معرضون﴾ واته : ته گه ر حه ق و راستی شوینی ئاره زویی ئه وان بکه ویت ، ئه وه ئاسمانه کان و زه وی و هه موو ئه وان ه ی تییاندا یه ده شیوا و تیا ده چوو ، نه خێر حه ق وایه رقیان لی ئه ی نه بیته چونکه ئیمه قورئانیکمان بۆ هینان که یادی هه موو چاکه کانیان بخته وه ، که چی ئه وان له به رامبه ر ئه و یاد خه ره وان ه دا سه رکه ش و یاخین وپشتی تی ده کن .

ئه وه ش سه یری نوسرا و راو بۆچوونی ئه و هه نده خه لکه بکات ،شتی سه یر و سه مه ره ده بیئی و ئه و کاته بۆی ده سه لمی که شوین که وتی قورئان و سونه ت و ته سلیم بوون به راستیه کانیان چه ند تام و چیژ و دل ئارامی به خاوه نه که ی ده به خشیت و بیرو هژی موسلمانان کۆ ده کاته وه ، و مه زه به ی زانایانی ئیسلام خزه تکار و ئاسانکاری ده کن بۆ موسلمانان کاتیکیش راو بۆ چوونی هه ر زانایه ک بپچه وان ه ی هه ر ده قیکی شه رعی سابت بیته . ئه و زانا به ریزه خۆی پیش هه موو که س لی ئه ی په شیمانه ، وه له سه ر زمانی هه موویانه وه ئه م ووته به نرخه مان بۆ هاتوو ه که ده فه رمون (إذا صح الحديث فهو مذهبي) واته هه دیسی صحیح مه زه به ی هه ر یه کێک له ئیمه یه و قورئان و سونه ت سه رچاوه ی یاسادان و هه لئینجانی هه موو مه زه به و فه تواکانن نه ک به پپچه وان ه وه !!

بۆیه هه ر که سێک بپاریتته وه له خوای میهره بان به دلێکی پاک و راستگۆیان وه و هه ست کردن به دو له مه ندی په ره رده گار و هه زاری خۆیه وه ، بینگومان خوای میهره بان وه لامی ده داته وه و داواکاریه کانی قه بو ل ده کات ، هه ره ک له سورته ی (البقره) ئایه تی (١٨٦) دا ئه فه رموی ﴿ وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان فليستجیبوا لي ویؤمنوا بی لعلم یرشدون ﴾ واته : ئه ی محمد (ﷺ) ته گه ر به نده کام پرسیا رت لی بکن

دهربارم ، نه وه من نزیکم لییاته وه ، به مانا و هاواری دوعا گزیانه وه ده چم هر کاتیک لیم
بپارینه وه ونزا بکن ، ده با نه وانیش به دم بانگه وازی منه وه بین و باوه پی دامه زراو به من
بهینن ، بق نه وهی پیگای هوشیاری و ناگایی بگرته بهر.

لیره وه له خوای بالادست نه پارتینه وه که له و که سانه مان بگیری چه ق ناسن و شوین چه ق
ده که ون وه به تال و پیر و پووچیش ، به به تال ده بینن و لی ی دور ده که ونه وه ههروه ها
بمانگی پی له و که سانه ی که بانگخواز و پی پيشاندهرن و بق خوا صلحاون ، خواجه به میهره بانی
خوت دله کانمان پوو له هیدایه ت بکه تا نه له خشاو و جیگیر ده بن .

له کۆتاییدا ده لئین: خواجه له بهر خاتری سیفاته بهرز و بلنده کان و ناوه جوانه کانی خوت ،
که نه م نوسراوه مان دهرباره یان نووسی له مامۆستای نوسه ر وه رگیژ و سه رجه م خوشک
ویرایانی موسلمان خوش بیت و نه م نوسراوه ش به خیه ته ته رازوی چاکه کانمان .

اللهم آمین

هه میشه و هه مووکاتیش به (الحمد لله رب العالمین) کۆتایی به کار و کرده وه کانمان دینین

پیوستی باسه کان

لاپره	بابه ت
۱	- ووتیه ک
۳	- پیشه کیه که له لایه ن زانای پایه برز شیخ عبدالعزیز وه
۵	- پیشه کی نووسه ر
۷	- بنه ماکانی تیگه یشتن له ناوه کانی خوای گه وره
۲۲	- چه ند بنه مایه ک سه باره ت به سیفه ته کانی خوای گه وره
۳۹	- چه ند بنه مایه ک بۆ سه لعاندنی به لگه کانی سیفات و ناوه جوانه کانی خوا (ﷺ)
۷۱	- پونکردنه وه یه ک سه باره ت به (معیه الله تعالی) بۆ به نده کانی
۷۷	- پونکردنه وه یه ک سه باره ت به نزیکه خوای گه وره له به نده کانی
۹۰	- لوا ووته (مه لویستی شهرعی له حوکمی (کوفر یا فیسق) دان به سه ر خه لکدا
۹۴	- راو بۆ چوونی شیخولئیسلام سه باره ت به بریاردان به (کوفر یا فیسق یا معصیه)
۱۰۰	- پیوستی باسه کان

نہم کتیبہ

بہترین طریقہ کتابوں کے مابین و بیچنے کے لیے
 یہ ہے کہ کتابوں کو خریدنے کے لیے
 کتابوں کو خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 جو کتابیں خریدنے کے لیے جو کتابیں
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے
 خریدنے کے لیے جو کتابیں خریدنے کے لیے

وہی کتب

بنہ ماکانی تینگہ یشتن

لہ

سیفاتہ کانی خواہ گہ ورہو
ناوہ جوانہ کانی

الترجمہ لاجہ الکرمیہ
غازی محمد امین

